

БЕИНСА ДУНО
(Учителя Петър Дънов)

ПРОБУЖДАНЕ НА КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ

Общ окултен клас

Година XIX (1939-1940)

том IV

Словото на Учителя
е записвано от стенографите
Паша Тодорова,
Елена Андреева,
Савка Керемедчиева и
Боян Боев,
а запазването му за бъдещите поколения
дължим главно на
Борис Николов и
Лалка Кръстева.
На тяхната светла памет
посвещаваме това издание.

БЪДЕТЕ ЯКИ

„Отче наш“

Една тема – да мислите: „Правият път, който не греши.“ Забелязвам, че някои от вас са много остарели. Когато човек престава да мисли, той е остарял. Когато човек престане да чувствава, аз го наричам стар. Казва: „Не ми се ходи. На млади години ходих, пък сега малко почивка.“ Младите носят празни кесии и мислят да ги напълнят. А старите като напълнили кесиите си, не знаят какво да ги правят. Едните се безпокоят, че няма къде да напълнят празните кесии, другите се безпокоят, че няма къде да ги изпразнят. Каква идея може да дадете?

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Това е една механическа система. Но в природата има едно изчисление, дето едното означава нещо. Ако искате да вървите по един прав път, трябва да разбирате числото едно. Ако можете да се движите в плоскост, трябва да разбирате законите на числото две. Ако искате да знаете как да се справите с едно тяло, трябва да разбирате законите на числото три. Ако искате да разбирате законите на растенето, трябва да разбирате числото четири. Ако искате да разбирате законите на цъфтенето, трябва да разбирате законите на числото пет. Ако искате да разбирате зреенето на плода, трябва да разбирате законите на числото шест и т. н.

Вие трябва да излезете от света, в който сте потопени. Вие сте потопени в астралния свят като рибите във

водата. Не сте даже като риби, но като растения. Като лозови пръчки на земята.

Христос казва: „Аз съм лозата – вие пръчките“. Главата на човека е още зарината в гъстата материя. Вие седите и целия ден мислите как да прекарате живота си. Казвате: „От где ще намерим хляб да ядем? После, като умрем, къде ще ни заровят? Кой ще ни зарови, какъв ще бъде паметникът, който ще ни опеет?“ Мислите за неща, които нищо няма да ви ползват. Седите в това положение и питате: „Кой е прав човек? Кое растение е криво?“ – Кое растение е право? Кой клон е прав, кажете ми? – Най-първо върви нагоре, после се огъне, стане крив. Когато човек се претоварва, той се изкривява. Човешката мисъл се изкривява от натоварване.

Всеки от вас не мисли какво Бог му е дал. Малко от съвременните хора ще намерите, които мислят какво Бог им е дал и как трябва да обработят това, което им е дадено.

За пример Бог ви е дал един ум, да мислите. Но с коя мисъл трябва да започнете? – Детето с коя дума започва? – Щом като дойде в света, то започва с един усет. Най-първо иска да направи едно движение. Туй дете е в едно почивателно състояние. Като излезе детето от майката, то се намира в голямо противоречие. Понеже като е било в майка си, тя се грижела за него. Като се роди, майката го изпъжда из рая навън. Като е в нея, тя му казва: „Няма да се грижиш за нищо, тук ще си почиваш.“ Един ден тази майка се разсърди на детето и казва: „Да си вървиш, ти си едно непослушно дете, само ще си изкарваш прехраната.“ То, като го изпъдят навън от рая, не знае какво да прави, мъчи се. Удари го на

плач. Майката, която е изпъдила това дете, казва: „Долу да вървиш, не те искам тук.“ Но защо го изпъдила майката? – То излиза от невидимия свят, от света на красотата, понеже там било като един син, за който се грижил бащата, хранил го, обличал го. Един ден отива в кръчмата, по една чашка започва да пие. Бащата казва: „Такъв син пияница не искам.“ Всеки, който се е родил на земята, е един такъв пияница. Това е само за изяснение. То е за сцената. Понеже човек искал да се отдели от Бога, да стане самостоятелен. Но той не е узрял. Като се отдели от Бога, той трябва да знае как трябва да постъпи. Голямата опасност е там, че като излезе от бащиния дом, светът е пълен с изкушения. Не е лошото в изкушенията, то е изпитание. Но когато не можеш да решиш правилно една задача, ти ще дойдеш до едно изкушение. Да кажем бялата лъжа как е излязла. Учениците в гимназията, големи ученици, написали някои формули на ръката си, че като пишат, поглеждат на ръката. Пък някои учители има, ясновидци, казват: „Я почакай и аз да прочета.“ Погледне ръката, тури единица. Той, учителят дава една задача, друга задача – да разреши числото едно.

Казват, че между две точки може да се тегли само една права линия. Но ученикът доказва, че между две точки може да се прекара не само една права линия, но много прави линии. Учителят доказва, че има само една права линия. Като направи една погрешка, не се извинява. Ученикът трябва да докаже, че има много прави линии. Извинява се една погрешка. Човек не само по една права, но по много прави може да върви. Ти имаш една права линия на своята мисъл. Ти имаш една права

линия на твоето сърце. Ти имаш една права линия на твоите постъпки. Сега не мисли, че както постъпиш със своя ум, по същия начин ще постъпиш със своето сърце. Не мисли, че както чувстваш, така и ще постъпваш. Не е лесна работа човек да живее на земята. То е едно цяло изкуство. Най-голямата наука е да се научиш да живееш. В съвременното знание ние всички се срамуваме. Знанието е толкова обширно, че човек го е страх. Ако решиш да пишеш на френски, на английски, то не е лесно. Знаеш колко мъчно е да се пише. Човек трябва да помни хиляди неща. В английския трябва да знаеш всяка дума как се произнася и как се пише. Ако не знаеш, ще сричаш думите в английски, не можеш да пишеш.

Някой казва: „Трябва да започнем с онова правилно мислене.“ Аз наричам правилно мислене онова, при което всяка една мисъл допринася нещо. Всяка една мисъл е тъч от мисловния свят. Мислите са лъчи. Мислите могат да вървят хармонично и дисхармонично, мислите могат да вървят по закона на хармонията и мислите могат да вървят по закона на дисхармонията. Тогава вътрешната светлина на ума не е еднаква. Ако човек няма достатъчно светлина в мозъка си, той не може да мисли правилно. Ако няма достатъчно светлина в сърцето си, той не може да чувства правилно. Ако няма достатъчно светлина в постъпките си, той не може да постъпва правилно. По нямане на думи се изразяваме така. Светлината само ни показва света. Но съвременната светлина не показва отношенията на нещата, които съществуват.

Изобщо жените имат тази привилегия гласовете им да са сопрани. Пък мъжете са басы. То е привилегия на мъжете. При мъжете имаме тенори, а при жените алт.

Една жена, която пее бас, тя вече не е жена. Мъж, който пее сопран, не е мъж. Сага вие какво разбирате на български под думата „мъж“? – Под думата „мъж“ българинът разбира човек, който е силен, груб, навсякъде, където минава, всичко да му се подчинява; наперен, мъжага, на когото да му дадеш възможност само да се бие, да плаши хората. Това е българското разбиране. Човек е едно същество, което има ум, хитрина. Слаб е човекът, но с хитрината си може някое друго по-силно същество да обвърже и да му каже: „Ти имаш сила, пък ум нямаш. Моята сила е по-малка, аз не си иждивявам силата.“ Българинът представил тази идея в един образ. Турците имат Настрадин Ходжа, а пък българите имат Хитър Петър. Не знаей откъде са го намерили. Сега няма да разправам историята му. Тя е дълга и широка. Българите са създали Хитър Петър.

Българите за силен човек имат думата „як“. Тя е много хубава дума. Има същества яки, силни, които творят. Като се съюзяват яките, всичко могат да направят. Всеки, който няма някой як около себе си, нищо не може да направи. Все трябва да има най-малко един около тебе. Този як вие го наричате ангел. Българите казват як, тя е много хубава дума. Ангел значи служител, як значи силно същество, което може да ти помага във всяко отношение. Та вие трябва да бъдете яки.

Какво представлява сопран? – Сопран показва, че тя излиза от центъра на битието. Чистота и интензивност има в движението. От центъра към периферията излиза. Дойдеш до крайния предел на твоя път. Но в тебе ще се зароди едно желание да се върнеш към центъра с онази опитност, която си придобил. Следователно басът в да-

дения случай е един човек, който има събрано богатство в него, има израз, топлота. Той носи един товар. Сопранът пее едно, басът пее друго. Сопранът излиза на разходка, пътник е, пътува. Басът се връща у дома си. Той е бащата, който ходил в странство, събрал богатство за децата си и се връща. Всички го посрещат като добре дошъл.

Та понякога път аз ви слушам, пеете хубаво, понякога път, като пеете, умът ви е нанякъде. Аз ви казвам, че ако в България има някъде концентрирани хора, които като пеят, са съсредоточени, то сте вие. Но при вашето пеене трябва още по-голямо концентриране.

Но човек трябва да има една права мисъл. Една музикална мисъл трябва да има. Една красива мисъл трябва да има. Ти не можеш да бъдеш музикален, ако нямаш една красива мисъл. Музиката изисква една хубава форма, в която да туриш гласа си. Говорът на човека трябва да бъде музикален. Сега аз, като говоря, не харесвам моя говор. В даденеия случай не трябва да ви говоря, защото след като ви говоря, аз съм недоволен. Мислите, които ще ви кажа, туй, което ще ви говоря е философия, но начинът по който изказвам мислите си, не е музикален. Мисълта не е изказана така, както трябва. И причина има за това. Салонът не е отоплен хубаво, има 25 градуса студ. После има една разпокъсана мисъл. Един мисли за едно, друг мисли за друго. Един мисли за децата си, други мисли за краката си, трети за главата си, за ушите, за дрехите. Някой мисли за някаква болка, някой мисли за безпаричието. Някой мисли какво ще стане с Франция, какво ще стане с войната в Англия, някой мисли, като умре, къде ще иде. Малцина мислят сега какво тряб-

ва да се направи. Какво трябва да се прави сега? В сегашното време какво трябва да правиш? – В сегашните времена трябва да имаш една отлична надежда, да имаш котва, че като турят твоя параход в морето, да пуснеш котва и да не могат вълните да го вдигнат. И параходът да бъде в пълна пара. Някои хора искат да прекарат един отличен живот – те да мязат на един параход и той да е стегнат. – Умът ни да е стегнат, сърцето ни да е стегнато и волята да е стегната. Те идат в живота и мислят, че ще ги посрещнат с финикови вейки. Идат като царски синове. Очакват работи, които никога няма да имат. Ще те посрещнат много добре, но ще те изпратят много зле. Ще те посрещнат на ръце, ще те носят, а пък като те изпращат, ще те заровят в земята. Ще турят отгоре ти пръст, ще поливат вода, ще посадят растения отгоре за спомен. А пък тия растения ще изтеглят всичките ти сокове, ще те ограбят. Всички тия хора ще искат да чопнат малко от тебе, понеже по закона е запретиено да те изядат. Тия растения, като направят плодове, и те ще кажат: „Чакай да му видим месцето.“ Яли ли сте такива черници, които са садени в гробища?

Аз ви навеждам на една мисъл, от която човек не може да се опетни. Дръжте една идея, че човек никога не може да се опитни. Калта може да влезе във водата, но тя не може да проникне в състава на водата. Водата остава неопетнена. Като влезе във водата, цветът на водата става мътен. Тази вода, като мине през известни пясъчни пластове, тя се пречиства. Там, дето водата прониква, калта не може да проникне. Често вие в живота си трябва да се филтрирате. Някои от вас ви е страх

от мъчението, страх ви е от страданието. Страданието е една необходимост. Страданието е филтриране. Ако вие не страдате, вие сте изгубени хора, вие кални ще бъдете. Човек като страда, се пречиства. Нали в Писанието на едно място се казва: „Откъде са дошли тези? – От голямата скръб. Като дойдоха, избелиха дрехите си.“ Мислите ли, че големите страдания, през които минава днес французкият народ, са безполезни? – Целият французки народ се надига, Бог го посещава сега, иска да го благослови. Намислил е Бог да го благослови, затова сега го прекарва през големи страдания, изпитания, че тогава ще му даде благословението, за да го разбере. Законът е верен и за вас. Когато Господ и на вас иска да ви даде благословение, ще ви прекара през големи страдания. Кажете ми кой пророк, кой светия, кой учител е минал без страдания? – И Христос, един от най-великите учители, не мина ли през големите страдания, посвещения. Но вие си мислите: „Христос да страда, но не и ние. Той може да носи това.“ Че вие не можете ли да носите?

Че вие имате тогава философията на онази българка, това е един анекдот. То не се отнася до вас. Давам го само за изяснение на идеята. Една българка от доста високо произхождение, я било страх от дъжда. Капка да не ѝ падне на отгоре. Треперела от дъжд. Мъжът ѝ бил земеделец, ходил на нивата, летен ден било, върнал се съвсем намокрен от дъжда. Тя му казва: „Я колко си наквасен. Иди да донесеш вода, понеже аз не мога да изляза, да не се наквася. Ти и така си мокър, защо аз да излизам да се намокря?“ Той взема котела с вода, излива го на нея и ѝ казва: „Сега и ти си мокра, можеш да

отидеш за вода. И ти си като мене, може да идеш на чешмата.“ Едно неразбиране на въпроса. Дойде ли въпрос за вода, аз трябва да ида, да не казвам дали съм мокър или съм сух. В живота, ако мъжът обича своята другарка, той ще каже: „Аз ще донеса вода.“ Пък и тя, като го види да взема котела, и тя да не чака, но и тя да отиде от любов към него.

Някои от вас, учениците, сте мокри, някои сте сухи. Между вас има два вида: едните са мокри, другите са сухи. Всичките спорове стават между сухите и мокрите. Сега, като се карате, аз ви казвам: Мокри има и сухи има, и е въпрос кой да донесе вода. И тогава в моя ум изпъква едно разрешение: по любов трябва да станат всичките работи. И служенето на Бога трябва да става по любов. Ние не можем да разберем света, ако нямаме любов. Ти не можеш да направиш нищо за крака си, но като те хване болката, ще го разтриеш, ще го милваш. Защо го милваш? – Защото те боли, мажеш го със зехтин, превръзваш го с бяла кърпа, памук туряш, това, онова, пък той кряска. И тогава ще правиш гимнастически упражнения, ще вдигаш, ще слагаш крака си, даже лекар трябва да дойде да го разтрива. Най-първо, като не те боли крака, ти го буташ, няма докачение. Или да кажем, ако при един здрав мъж дойде една жена да му разтрива крака, жена му ще каже: „Как тъй тя да си позволи да разтрива крака на мъжа ми?“ Но, ако кракът е болен и тя го разтрива, нищо няма да каже, ще ѝ бъде приятно. Каква философия имате? Защо при болното състояние намясто е разтриването, но при здравето състояние разтриването не е на място?

Сега това разтриване, тия съблазни съществуват вът-

ре в човека. Често вашата мисъл не е чиста. Защото в пълния смисъл човек е чист вътрешно. Той отвън може да е много коректен, но само там не трябва да спираме. Трябва да бъдем коректни и чисти не от един вечен страх, но по закона на любовта. Онзи, който живее по закона на любовта, той го изпълнява. Той трябва да живее по закон. Без закон не може да се живее в света. Ако ние не живеем по закона на любовта, няма да можем да изпълним и закона, т. е. няма да имаме това знание. Защо аз трябва да мисля правилно? – Понеже ако не мисля правилно, всички правилни и неправилни мисли ще се върнат при мене с онзи капитал, който са придобили.

Казвате: „Имам една чиста мисъл.“ Като излезе една чиста мисъл и се върне при тебе, няма да те окаля, но ако е нечиста, като се върне, ще те окаля.

За пример аз говоря против някого, че той е крадец, че той е лъжец, че той е лицемер, човек без воля, всичко говоря като един съдия. Но туй нещо един ден може да се върне, може съдията да бъде съден. Той теглил резолюция, този съдия, онзи съдия, един ден хванат съдията, че и него осъдят, че не е съдил както трябва.

Сега аз искам вие да разберете за бъдеще как трябва да живеете. Този живот трябва да го напуснете, трябва да излезете от този живот. Този живот трябва да стане по закона на малките побуждения. Ако вие отивате да учите от любов, вие ще добиете Божественото знание. Ако отивате да учите без любов, пак ще добиете знание, но туй знание ще ви донесе неприятности в живота. Ще разбирате живота и ще започнете да страдате повече. Ако отивате да учите музика с любов, вие ще научите

много и това ще бъде като благословение. Ако отивате да учите без любов, може да добиете музика, но тази музика ще ви причинява страдание.

Сега туй са само твърдения. Какво трябва да се прави? – Туй, което сега имате, е добро. Имате една много добра придобивка. Да допуснем, че имате един скъпоценен камък. Носите го на пръста. Сега можете да имате един пръстен от желязо. Може да имате един пръстен от мед, от калай, от дърво, но ако турите един пръстен от злато, ще имате хубавото влияние на златото. Един пръстен е обект. Всеки един от вас трябва да има един пръстен. Като дадете едно обещание, вие вече имате един пръстен. Някои от вас дават много обещания. В живота човек три обещания трябва да даде. Трябва да даде едно обещание на ума си, не повече, едно обещание на сърцето си и едно обещание на волята си, за душата си. Три обещания са достатъчни. Те са три пръстена, ще ги турите на първия пръст, на втория и на третия пръст. Някои турят и на четвъртия пръст. Не трябва да ги туряте и трите на една ръка. Някои от вас носите пръстени. Тук сестрата има един пръстен на третия пръст. Тя го носи с цел за красив живот, за щастие. Все очаквате щастieto, но то не идва. Тя се чуди защо не е дошло. Някои имате обици на ушите. Може да имате обици на ушите, то значи, че искате дълъг живот. Имате дълъг живот, имате обици. Нямаме дълъг живот, никакви обици нямаме.

Ще ви дам едно правило. Аз пазя някои свещени правила. Колко правила съм ви дал, но нито ги използвате, нито ги слагате намясто. Нямаме усет да държите нещата свещени. Когато човек се усеща отслабнал, обез-

сърчението е взело връх в живота. Хубаво е човек когато е уморен, да хване долната, месестата част на ушите и да ги подърпа леко надолу, да си разтрие леко костичката, която е зад ушите, да си отправи погледа нагоре и да каже: „Господи, благодаря ти за всичко.“ В случая няма да хванеш горе ушите. Горната част на ушите има друго значение. Ако искаш дълъг живот, ще си хванеш ушите долу, за месестата част и може да опънеш малко ушите си. Няма да ги стискаш, но леко ще ги хванеш. Защо е мека тази част, а горната част на ухото е по-яка? Най-първо ухото е едно предметно учение. Ушите са предметно учение, очите са предметно учение, носът е предметно учение, веждите, брадата, устата, пръстите, всички удове са предметно учение. Трябва да знаеш функциите на тия удове, които имаш, за да се оправят работите.

Ти трябва да внесеш една свещена мисъл в ума си. Ти не може да обичаш един човек в неговата грозота. Ако в ума си държиш една лоша черта на един човек, ти не може да го обичаш. За да обичаш един човек, ти трябва да държиш в ума си една от най-хубавите черти, които Бог му е дал. Разбирайте закона. Ти не може да обичаш един човек, докато не намериш онази Божествена черта, която Бог е турил в него. Аз няма да ви кажа коя е. Тя никога не се мени. Всеки човек има по една черта, която никога не се мени. От двете страни на главата се намира. Върху тази Божествена черта е построено човешкото тяло. Тя е Божествен стълб. Сега това външно е вярно и вътрешно е вярно. В мислите има една опорна мисъл и в чувствата има едно такова опорно чувство.

Та казвам: Трябва да намериш най-хубавата черта,

която е Божествена. Само така може да обичаш този човек. Ако и той намери в тебе Божествената черта и той може да те обича. И тогава законът на любовта какъв е? – Вие искате да ви обичат. Имате право да искате да ви обичат, но и вие може да обичате. Ако аз ви обичам и ако вие възприемате правилно моята любов, вие ще знаете аз как ви обичам. Туй, което аз възприемам, ще покаже каква е моята любов. Чрез възприемането на любовта ми вие ще познаете каква любов се отправя към вас. Така ще позная и аз вие как ме обичате. Вие чрез моята любов ще ме познаете и аз чрез вашата любов ще ви позная. Без любов не може да се опознаем по един вътрешен Божествен начин. Един човек като обикне, по-хубаво нещо от това няма. Тази любов е непрекъснатата, тя отива по всички светове и отново се връща.

И аз ви казвам: Ако възприемем правилно Божествената любов, ние ще обичаме Бога. Тогава ще се опознаем. Ние, като не можем да възприемем Божествената любов, имаме едно криво понятие за Бога. Следствие на това не се образува правилна връзка между нас и Бога. Любовта на Бога е правилна, Бог изявява своята любов както никой друг. На нас остава да изявим нашата любов и тогава ще се образува правилна връзка. Като говорят окултистите за шестата раса, която иде в света, ние разбираме, че те са хората на истинската любов, които ще живеят братски. Не може вие да живеете по братски, ако нямате любов към баща си и баща ви няма любов към вас. Добрите синове, които обичат баща си, и те помежду си ще се обичат. Ако те обичат баща си, и баща им ще ги обича и те също не може да не се обичат. Лю-

бовта между двама братя ще е правилна, ако любовта им като синове към бащата е правилна. Между двама братя не може да има любов, ако любовта им към бащата не е правилна. Имаме такъв пример за Якова и Исака. Яков беше любимец на майка си, а Исак на баща си. Имаше ли любов между двамата братя“ – Нямаше. По-малкият брат Яков излъга баща си и взе благословението, определено за брат му. Баща му го благослови, понеже син му го излъга. Според закона баща му какво трябваше да направи? – Исак не можеше да направи противното.

Духът и душата са във вас. Трябва да разбирате законите, които съществуват между духа и душата. То е Божественият свят. След това трябва да разбирате отношенията, които съществуват между ума и сърцето. След това трябва да разбирате отношенията, които съществуват между ума, сърцето и тялото. Сега това са общи твърдения и трябва най-малко 20 години да посветите, за да успеете да нарисувате една картина както трябва. Защото то е голямо изкуство и трябва 20 години да рисувате, за да нарисувате една хубава картина. Всичко, което правите, трябва да има вътрешен смисъл, да дойдете до онова положение, че като изкажете една дума, тази дума да има смисъл. Сега правили ли сте опит за да се уверите, колко силни са думите? – Да кажем, боли ви крак. Кажете: „Да не ме боли кракът.“ Вие казвате, но болката е там. Казвате още веднаж, болката е още там. Казвате трети път, болката е там. Значи слаби са думите. Силни думи са, като кажете на една болест да бъде тъй добра и тъй любезна да напусне тялото ви, да си отиде и ако ви напусне, думите са силни. Ще кажете: „Аз съм мобилизиран, трябва да служа на Господа. Няма да

те нося на коляното. Ще дойдеш с мен отвън.“ Болестите са ваши възлюблени – ваши деца и предци. Дошъл дядо ви и се курдисал в коляното. Дошъл баща ви и се курдисал в гърба ви някъде. Дошла някоя ваша сестра, качила се на рамото, друг на лакътя, на пръстите. Това са все ваши роднини, които са се разположили в рамото, пръстите, врата, коляното. Болестите, това са ваши роднини. Ще им кажете: „Това не може.“ Не е лошо, че е дошла в коляното, но трябва да ви попита. В коляното има един особен апартамент, за дядото, аз трябва да му кажа да влезе. А той влязъл сам, без да ме пита. Там е всичката погрешка. Курдисал се там и турил неща, които не са потребни. Донесъл със себе си всичките говеда. Казвам: „Говедата отвън! – Ти си влязъл в коляното, но коляното не е за говеда.“

Сега това да го разберете. Това е една много правилна фигура. Всичките болести се дължат на един неразумен живот, който съществува в света.

Христос казва, че когато някой дух бива изгонен, той ходи, но по безводни места, после се връща, отдето е излязъл. И като се върне и го завари изчистен, отива и взема още седем духа и влизат. Седемте духа, това са вашите прадеди, баби и ред поколения. Аз не искам да остане у вас мисълта, че вашите деди и прадеди са всесилни, но казвам, че трябва да се тури ред и порядък във вашето тяло.

Една млада сестра ми разправя една своя опитност. Казва: „Има нещо, ходи на ръката ми.“ Казвам: Това е една ваша баба от миналото, търси място, не може да си избере апартамент, не се е установила още къде да живее. Докато не се установи, лесно е да я изпъдиш, но

щом се установи, мъчно се изгонва. Закон има за квартирантите – който е седял дълго време, десет-петнадесет години квартирант, не може лесно да го изпъдите.

Другата мисъл, до която трябва да се дойде. Между вас сега се заражда едно изстудяване, животът ви е станал безсмислен, нямате импулс. Някой път нямате импулс да мислите, някой път нямате импулс да направите нещо. За пример аз съм наблюдавал и съм следил религиозните хора и в Англия, и в Америка, и в Германия, и в Русия, и в България и като научавам историята, виждам, че хората, като станат религиозни, дойдат до едно съзерцание. Хубаво е то, аз го намирам, че е намясто, но то е изопачаване на онзи Божествен живот. Аз това го уподобявам на едно младо момиче или момче, много жив, пъргав, ходи, учи се добре. Току един ден стане замислен, остава в съзерцание, не му се работи вече. В село един много спретнат, много работлив момък, работи по цял ден на нивата, впряга и разпряга воловете, грижи се за всичко. Един ден го гледаш, не му се работи вече, не иска да впряга воловете. Казва: „Не ми се работи.“ Коя е причината? – Някоя мома е влязла в главата му. Тази баба се е проектирала в тази млада мома. Бабата в момата е станала вече красива. Момата е огледало на бабата и тя казва: „Нея ако не вземеш, животът ти няма смисъл. Само така може да те обичам.“ Момъкът вече се замисля, не му се работи. Чудят се хората: „Какво ли стана с нашия, младия?“ Казвам: Бабата влязла в момата. Младата отвън, бабата отвътре. Сега това как ще го приемете? – Много мъчна е тази работа да примириш един млад момък с една баба. Ако той напише едно писмо, бабата отвътре мърмори, че еди коя си дума

не е турена намясто. Ще намери някаква причина, че нещо студено имало в писмото. Бабата не го харесва. Случи се, че някой път момата е свободна. Тази баба не иска да ходи свободно. Но и той не е свободен. Тази баба обикаля около младата мома. Друго сравнение може да ви дам. Децата като минат покрай някоя градина с хубави плодни дървета, те вървят около градината и поглеждат дърветата. Децата се привличат от плодовете. И в света туй първо съществува: нас ни привличат хубавите мисли, желания и постъпки, както малките деца плодните дървета. Даже и великите хора, и поети, и писатели, и те са като малките деца, само че някой път се представят, че не са деца. На мене поети са се оплаквали, казват: „Толкова писах, но никой не се е влюбил в мен, не ме разбраха.“ Казвам: Баба ти пише. Не пиши за онзи, когото не обичаш. Пиши за онзи, когото обичаш. То е поезия. Не се пише поезия, за да те обичат. Пиши поезия, че си обичал, нищо повече. Обикни, че тогава пиши поезия. Обикни, че тогава говори. Има за какво да говориш. Всички знаете, че има Един, Който ви обича. Пишете за този, Който ви обича. Към всеки едного от вас Бог има специфична любов. Каква е специфичната любов? – Никой не ще ви обича, както Бог ви обича. Няма какво да казвам как ви обича, че кой би това, което Той ви дава? – Кой би ви дал такова тяло, такова сърце, такова разположение, такава обстановка, кой би ви дал баща, братя, майка, сестри, кой друг ще ги направи в света? Никой друг в света не може да ги направи. Може да говорят каквото искат за Бога, но Той, каквото е казал, ще го направи.

Онзи, който ни е обикнал и ние трябва да го обик-

нем, за да стане животът ни осмислен. Понеже този, който ни е обикнал, живее във всички хора, и ние трябва да се учим да го обичаме навсякъде. Вие вървите по пътя, жаден сте. Минава един човек покрай вас, дава ви една ябълка или носи една стомна с вода, налива ви една чаша вода. Това е любов. Като ви дава, в погледа му има нещо чисто. Благодари, то е Бог, Който се изявява в този човек. Във всичките хора има Един, Който ви обича. И когато Той е там, Любовта действа; където Го няма, хората имат особено отношение към вас. Когато Бог е в тях, те ви посрещат, когато Го няма, казват: „Няма Го, когато дойде, тогава елате.“ Туй го наричаме безлюбие. Казват: „Сега не сме разположени.“ Няма Го Господ. Когато Господ е в нас, ние сме разположени, когато Господ не е в нас, ние сме неразположени. Бог се отделя по някой път, за да си починем. То е закон на съобразителност. За да може да растем, Бог не иска да ни притесни със своето величие в съзнанието. Като донесе благословието, оттегли се, за да можем да се ползуваме. Той не ни се изявява във всичкото величие. Ако ни се изяви, не можем да издържим. Той ни се представя във формата, която е достъпна за нас, за да ни даде един подтик. Той ще ви пошепне: „Обичай“. Вие казвате: „Много пъти съм се изгарял.“ Няма нищо, ако сте се изгаряли. Какво има, че сте се изгорили? – В какво седи изгарянето? – Изгарянето седи в неразбирането на нещата. Кое е онова, което ще осмисли живота ви? – Сега вие ме слушате и мислите: „Съвсем се обърка животът, стана надолу с главата.“ Трябва да имате следната идея. Всеки човек, когото обичате, вие му давате материал. Той ще направи нещо за вас. Какъвто материал му да-

дете, такава стока той ще изработи за вас. Ако дадете на един шивач добър материал, той ще ви скрои хубави дрехи, но ако му дадете калпав материал, той ще направи дреха точно според дадения материал.

Това което Бог ни е дал, ние трябва да го изработим. Знаете, че много пъти вие не оценявате любовта. Бъдете внимателни. Казвате: „Аз пет пари не давам за неговата любов.“ Казвам: аз пет пари не давам за неговото безлюбие. Пет пари не давам за неговото безверие, но за неговата вяра, за неговата любов, за неговия мир, за неговото търпение, за всичко онова, което е вътре в човека, ще имате една свещена мисъл. Всякога ще признавате в душата си онова, хубавото, което Бог е вложил във вас и в другите. Това е, ако искате да се възпитавате. Аз винаги коригирам нещата, когато вие по някой път се карате, когато вдигате шум, аз в себе си казвам: Аз ни пет пари не давам за вашият шум. Ни пет пари не давам за вашите крамоли. Като дойде за любовта, въпросът е друг. Някой път вие говорите за любовта. Казвам: Виж, за туй всичко давам, за онова, Божественото, ценното, за любовта. По някой път вие проявявате любовта много добре. Ако всеки ден бихте проявявали любовта, както по някой път виждам да се проявявате, всички щяхте да бъдете светии, първокласни светии. Тогава щяхте да бъдете яки. Искам всинца да бъдете яки, силни хора. Според мене сила в света се добива само по закона на любовта.

Апостол Павел казва: „Когато съм силен, съм най-слаб, когато съм слаб, тогава съм най-силен“. В смисъл – когато съм в добро разположение. Новото тълкуване е: когато аз разбирам Божия път чрез закона на лю-

бовта, аз съм як. Когато не разбирам Божиите пътища по закона на любовта аз съм слаб човек. Щом разбираш нещо без любов, ти си слаб човек. Ще ти дойде едно страдание като на Франция. „Който победи до край, той спасен ще бъде“. Значи свободен ще бъде. Ако отвориш една война без любов, ще те набият хората, ще платиш глоба, ще ти вземат оръжието, ще те ограничат. Къде е тогава погрешката?

Туй, което става вън, става и във вас. Вие всинца имате да прекарате една война. От любов ще воювате всички. Да ви не трепне окото, че шинелите ви ще бъдат нашарени само с дупки, пък и ранички ще имате. Туй да не ви смущава. Човек като воюва в духовния свят, ще наплюнчи раните си и всички рани ще се заличат. Никаква скръб няма да остане. Сега някои, като се опарят, наплюнчат опареното и се свърши въпросът.

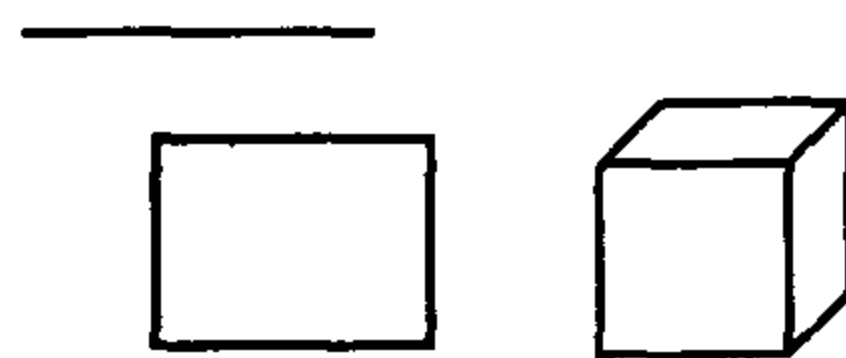
Дръжте в ума си мисълта да искате да бъдете яки. Яки с любов. Аз съм слушал мнозина да казват: „Не знам защо го обикнах.“ Та и аз се чудя защо Господ ви е обикнал, ако е за чудене. Какво има да се чудите? – Че за мене работите са ясни като бял ден. Минавам покрай зеления плод, погледна, не го хваща окото. Това не показва, че този плод няма съдържание. Минавам след месец, откъсвам плода, има вкус вече.

Всичките хора, това са плодове на Божественото дърво. Един ден, като узреят тия плодове, ще имат цена. Сега още нямате цена, понеже плодът не е узрял. Един ден туй, Божественото във вас, като се прояви, всинца ще имате цена.

Сега искам да бъдете яки. Да напуснете стария език. Старият език е: „Нямам разположение. Не знам какво

ми стана.“ Не, ще кажете: „Разположен съм.“ След не, турете запетая и кажете. „Не, разположен съм.“ Неразположението се обръща в разположение. Неверието се обръща във вяра. Безлюбието в любов. Лъжата се обръща в истина, безволието – в сила. Тъмнината – в светлина.

Имате права линия, плоскост и куб. Дошли сте до числото 3. Числото 4 продължава. Числото 4 продължава линията (фиг. 1). Всяка линия до числото 4 е само между две точки. Щом влезе числото 4, то удължава, плоскостта се удвоява и телата се удвояват. В числата 5,6,7 всички измерения се изменят.

Фиг. 1

Когато любовта влезе в човешката душа, човек започва да расте. Растенето е потребно, за да се измени физическият живот. Трябва да започнем от любовта. Тя е силата, която променя човешкия организъм, променя и човешкия ум, променя и човешкото сърце, всичко променя и изменя в човека, усъвършенствува го и му предава най-хубавите черти. Няма друга сила в света, която да предаде такава хубава сила, както любовта. Когато любовта действа, лицето е симетрично и тялото симетрично, и движенията, и постъпките и думите – всичко е намясто. Неговите думи са отмерени, всяка дума е намясто.

Та казвам: Научете се да мислите правилно, с любов. Вторият път всички напишете по една дума, една дума, която вие сте обикнали. Не тайна дума, която имате, но една дума, която обичате, с която си служите, една дума, която на вас ви е принесла най-голяма полза. Може да е

само една мисъл, каквато и да е. Ще ги класифицираме тия думи, какво можем да кажем. После ще ви дам задача от всичките думи да направите една лекция. Археологически да ги извадим, да ги съчетаем и да направим нещо полезно.

Да бъдете яки. Да възпитавате вашите баби със закона на любовта.

За любовта ще имате построена една къща, в която няма да имате северен полюс. Слънцето ще я осветява навсякъде и навсякъде ще имате само юг.

„Добрата молитва“

39 лекция от Учителя,
държана на 26 юни, 1940 г., София, Изгрев

НАЙ-ДОБРИТЕ УСЛОВИЯ

„Добрата молитва“

„В началото бе словото“

В най-важната дума в дадената ви тема има и вяра. Откъде е произлязла вярата? Първоначално откъде е произлязла? – Как се е домогнал човек до думата вяра? Има два вида разбиране. Ние казваме, че човек е невежа и сега се учи. Човек си припомня онова, което е забравил. Да кажем, вие сте минали през известна местност, виждали сте я, но сте я забравили. Като се приближавате, припомняте си и ви се струва, че това нещо сте го виждали. Човек в дадения случай трябва да се научи да не забравя. Забравя така, както когато е турил нещо на едно място и го забравил, не му иде на ума къде може да е. Случва се като онези, които пушат тютюн с лула, да си турят лулата на ухото и да я търсят къде е. Или някои обичат да си турят писалката на ухото и като пишат, забравят, започват да я търсят, карат се с околните кой им е взел писалката, а тя е на ухото им.

Тук имате три точки, каква е възможността на тия три точки?

• С

Кой е пътят по който те може да се движат? – Тук са представе-

А •

• В

ни, че са много далече, но те са много близо. И в каква посока може да се движат? – Те са толкова близо, че никаква разходка не може да направят. Тия точки А и В са толкова близо, че едва ли една точка може да се пос-

тави между тях. Между две точки може да се прекара само една права линия, а между тях едва може да се прекара една точка. Следователно те може да се движат в друга посока. Тази посока е център или перпендикуляр, или в мисълта го наричат идеал, към който човек се стреми. Имате известен идеал, но къде може да поставите идеала си? – Вие имате представа за доброто, но идеалът какво представлява сам по себе си? – Доброто какво представлява? – Доброто не е сладко, нито е горчиво. Доброто не е нито право, нито любещо. Само по себе си какво е доброто? – По някой път вие седите и размишлявате какво е доброто. Имате едно понятие, една идея. За пример един човек, щом вкуси сладкото, има вече идеал за сладкото. Но ако го заставите да ви обяснява с думи какво е сладкото, без вие да сте имали опит какво е сладкото, никога не можете да го разберете. Който не е опитал сладкото, никога не може да го разбере. Който не е опитал сладкото, не може с думи да му се обясни какво е сладко. Който не е опитал доброто, не може на думи да му се обясни що е добро. Който не е опитал злото, не може с думи да му се обясни що е зло. Има хора, които не знаят какво е зло. Новородените хора не знаят какво нещо е изгарянето. Майката казва на детето, че ще се опари, но то не знае. Щом се опари, вече знае какво е злото. Този път вече има известна опитност, опитало е туй, от което майката е искала да го предпази. Вие по някой път страдате, защо? – Вие философски разсъждавате защо страдате. Страдате като малкото дете, виждате светлината, искате да я хванете, мислите, че можете да я хванете. Но то като се доближи детето до фитила, тази светлина обича да хапе. Тогава

вече детето знае, не бута светлината. По някой път вие питате защо страдате. Защото понякога като малките деца бутате свещта. Ако не направите доброто, вие ще страдате. Значи ако се откажете да направите доброто, ще страдате. Ако не направите доброто, ще имате минус. Ако направите злото, ще имате плюс. Ако не го направите, отказвате се, ще имате минус. Ако направите злото ще имате плюс, но ще страдате. Пък злото, ако се откажете да го направите, ще имате минус, ще се радвате. В първия случай отказвате се да направите доброто и страдате, значи нищо не сте дали и нищо не сте спечелили, но страдате. Във втория случай искате да спечелите, да направите злото, но вие се отказвате от тази придобивка, а се радвате. Как ще си обясните сега това противоречие?

Тия неща сега, ако не знаете да ги прилагате в живота си, във вашата мисъл, във вашето чувство, във вашето сърце... Само добрите мисли имат отношение към кръвообращението на човека. Добрите чувства имат отношение към кръвообращението. А пък добрата човешка мисъл има връзка с електричеството и магнетизма. Значи, ако не мислите правилно, ще имате по-малко електричество или магнетизъм и тогава ще имате един слаб организъм. Ако нямате добри чувства, кръвообращението няма да става правилно, ще страдате от много болести, ще се чувствувате винаги отпаднали, уморени.

Сегашните хора защо трябва да мислят правилно? – Някой казва: „Мога да мисля каквото и както искам.“ Много неразумно е казано това. Не може да мислите каквото искате.

Вземете най-веселия човек, заставете го цяла година

да ходи и да погребва умрели хора, мъртви кучета, волове, все мъртви същества и след една година вижте какво ще бъде неговото състояние. Или накарайте го цяла година всеки ден да заколва по един вол, или заставете го всеки ден да убива по един човек и вижте за една година какво ще стане от него. Този човек съвсем ще си измени характера. И на вас по някой път ви идват такива мисли, казвате: „Ще го убия.“ Тази мисъл във вас вече ще произведе една промяна, може вие да не сте я забелязали, но тя е станала.

При сегашните условия на живот вие търсите предимно външната страна. Казвате: „Да бъдем добри. Да бъдем справедливи.“ В този свят вие не можете отвън да бъдете само добри. Ако не живеете в света на доброто, ако не постъпвате добре, сте отговорни. Ако не живеете в света на правдата, ако не постъпвате справедливо, вие сте отговорни. Ако сте в света на любовта, а не любите, вие сте отговорни. Няма защо да търсите любовта, вие живеете в любовта. Как ще я намерите? Любовта никога не се намира. Тя не е нещо външно, за да можете да я намерите. Тя не е нещо веществено, за да я търсите. Не е круша, не е ябълка, не е някой извор. Някои се изразяват, че пили от любовта. От любовта не можете да пиете. Тя не се пие. Казвате: „Да живеем с любов.“ С любовта не се живее. Може да живеете с живот. Попитайте някого какво разбира „да се живее с любов“ – в най-простият смисъл. Любовта си има правила. Външни правила си има любовта. Ако вземем майката, не само майката на човека, но и всяка майка на животните, а и бащите също, обичат своите деца, промислят за своите деца. Вземете птиците, бащата и майката ходят да тър-

сят храна по цял ден за рожбите си. В природата има нещо разумно, един закон, който заставя всички да имат някаква грижа за някого или за нещо. Когато любовта започне да се проявява, вие ще започнете да извършвате неща, които при друг случай никога няма да ги извършите. Щом пилетата на една кокошка станат големи, тя ги пропъжда вече от себе си. Докато са малки, тя ги вика. Щом станат големи, тя ги пропъжда вече от себе си. Докато са малки, тя ги вика, щом станат големи, започне да ги кълве по главата, гони ги, казва: „Да се махате.“ Докато са малки, се грижи за тях, като станат големи, ги кълве. Ако изучавате характера на гълъбите, ще видите, че майката е по-жестока, бащата е по-милостив. Може да направите едно наблюдение. Тя след като измъти своите гълъбчета, след като ги отхрани, понеже много се размножават, като снесе яйцата, гони гълъбчетата, вече не ги пуца в полога, гони ги, хапе ги. Бащата се занимава с тях. Бащата е много снизходителен.

Вие казвате: „Това са птици.“ Сега искам по аналогия да ви наведе на мисълта, че както при птиците, така и при човека любовта и грижите за малките са еднакви. Как трябва да мислим, вие сте забравили. Вземете някой човек, напийте го с някое напивателно питие, той забрави да мисли, стане разпасан, из неговия ум, из неговия мозък започват да излизат необмислени думи. Докато е трезв, избира думите, като е пьян, не мисли; каквото му дойде на устата, говори. Някой път вие много неща забравяте, не ви се и мисли дори. Защо? – Влязло е едно посторонно вещество във вашия мозък, не искате да мислите.

Лошите мисли, лошите желания, лошите постъпки убиват човека. Човек се убива с тях. Мислите ли, че лошите хора мислят много хубави работи? – Заблуждават се вие. Вълкът е много умен, мисли само как да открадне някоя овца. Вълците имат ли някаква култура? – Колко вълци има, които да са написали хубава книга? – Колко лисици има, които да са знаменити поети или музиканти? – Големите змии създали ли са нещо, съградили ли са нещо, църкви в света? – Сега съществува една идея. Казвате: „То с добро в света нищо не става, но със зло.“ То е друг въпрос. В света и само с добро нищо не става. Защото злото в света е сила, пък доброто е умение. Следователно тази сила на злото само с доброто може разумно да се използва. Туй е сега разбиране. Някой казва: „Човек трябва да има повече енергия.“ Когато собата е нагорещена и изгори ръката на детето, тя е зла, лоша соба, някой път е едва затоплена, детето си тури ръката на собата, знали не е толкова зла. Следователно, един лош човек е като нагорещена соба, някой път на 100, 200, 300, 400, 500 градуса. От такава горещина нямаме нужда. В човешкия организъм 37 градуса е нормална топлина, при която човек може да живее. Щом има 40 градуса, то е вече неестествено положение. И аз по някой път се чудя защо при 41 градуса топлина човек умира. Ако прекараме две хиляди волта електричество през човешкото тяло, човек умира. Ако прекараме 50, 70, 70, 100 хиляди волта, не умира. И тогава физиците дават обяснение, че при две хиляди волта частиците са толкова ситни, че като минат през организма, го пречистват. А при слаб волтаж, при 40 градуса топлина частиците, които минават през човешкото тяло, са едри

и разкъсват организма, кръвта се съсирва, не може да функционира правилно, следствие на това човек умира. Но един трезв човек, който има трезви чувства и трезви мисли, при 40 градуса не умира и при 42 градуса не умира, и при 45 градуса не умира. Има хора, които умират при 41 градуса. Обикновените хора умират, но има хора, които при 42 градуса не умират, а се справят отлично с тази топлина. Тази топлина те я видоизменят в себе си. Те могат да изменят своята топлина. Сега вие може да направите опит да повишите или да понижите температурата си. Аз мога на когото и да е от вас да повиша температурата или да му я намаля. Вие имате една нормална топлина, но ако аз ви кажа: Банка „Гирдап“ фалирала. Вие имате 200 хиляди в банка „Гирдап“. Тези думи – банка „Гирдап“ пропаднала – какво ще произведат във вас? – Каква ще бъде температурата? – Веднага сърцето ви ще почне да тупа. Температурата в главата ви ще се повиши, ще ви се завие свят. Температура имаш в мозъка. Хубаво, колко пъти могат да кажат, че банка „Гирдап“ фалирала, пък тя никак не е пропаднала. Четеш във вестниците, завърти ти се мозъкът. На другия ден четеш банка „Гирдап“ не е пропаднала.

При сегашните условия вие всеки ден се смущавате за банка „Гирдап“. Коя е вашата банка „Гирдап“? – Как ще живеете за в бъдеще, кой ще ви зарови, къде ще идете в оня свят? Тоя свят и оня свят, той е един и същ свят. Нищо повече. Когато един българин го вземат от село, че го направят министър в София, той напуска света на селото, но той извън България ли отива? – Той остава в България, само че се качва на някой висок пост. Може и извън България министър да стане. Има такива

случаи, нали? Може да стане министър във Франция. Един българин може да стане министър във Франция, но трябва да бъде французки министър. Може да бъде български посланик във Франция.

Често вие мислите, че като умрете, ще отидете някъде. Като умрете, никъде няма да идете, ще останете пак в България. Но вашето състояние като министър ще се измени. Че един земеделец, който се е занимавал със земеделие, като напусне селото, ще се измени ли неговият живот? Ако отиде в града, може да няма волове, рало, мотика. Като дойде в града, съвършено ще се измени неговият живот. Това изменение е онизи свят, нов свят. Новият свят са новите условия, новите хора, новият строеж, който ще дойде. То е новият свят.

Та казвам: Когато хората минат от този свят в другия свят, ще се измени тяхното състояние. Вие, като ученици, трябва да имате нови въззрения. Че човек умрял, не трябва да очаквате, че чрез смъртта ще влезе в оня свят. Защото ние и без да умираме, можем да влезем в другия свят. Илия умря ли? Но с колесницата дойдоха и го взеха, отиде в другия свят. Енох беше толкова добър човек, че и без да умира, отиде в другия свят. Понеже всички хора не са достойни, затова не може да идат. Може да има и други хора, които да са заминали, но само двама има в историята, които без умирање можаха да отидат в другия свят. Те имаха специално разрешение. Тези същества, които държат управлението на земята, направиха това. Сега не можете да изнесете злато от една държава със себе си, докато не ви дадат разрешение. И като отивате за другия свят, не дават нищо от този свят да носите там. Ако имате в тукашните банки

пари, нито пет пари не можете да занесете, нито една стотинка. Затова Христос, като знаеше този закон, казва: „Още като сте тук, събирайте съкровища за горе“, понеже нищо няма да ви дадат от събраното на земята да го занесете горе. В този свят имате пари, вложени в банките, но в оня свят какво сте вложили? Имате ли банкови книжа? Всеки трябва да има банкови книжа, съкровища горе.

За оня свят, за който говоря, в него живеят разумни същества, подобни на хората. Като нас в онзи свят не можете да видите. Вие между ангелите не можете да живеете. Може да отидете, но нито един ангел няма да се спре да ви говори. Най-първо никой от вас не знае ангелския език. Ако отидете между ангелите, те няма да ви обърнат внимание. И в този свят, в който живеете, вие обръщате внимание на всички, които ви обичат, които имат любов към вас. Вие обичате някой плод, защото той ви обича, има какво да ядете от него. Затова го обичате. Ония хора и неща, които не ви обичат, нищо не са приготвили за вас, защото и вие не ги обичате. Казвате: „Обичам крушата“, защото крушата ви обича. Обичате водата, защото водата ви обича. Всички неща, които ви обичат, и вие ги обичате; които не ви обичат, и вие не ги обичате. По някой път мислите, че като обичате ябълката, вие ѝ давате нещо. Ябълките имат нещо за вас, те са жертва за вас. Те дават нещо от своята любов. Те влизат във вашия свят. Те, за да влязат във вашия свят, се жертвуват, умират. Като влязат в чистилицето на вашия живот, в митницата, влизат в стомаха. Каквото са донесли оттам, вие давате разрешение, те влизат в дробовете, в мозъка, в разните центрове, започват да изслед-

ват човешкия живот. По този начин се създава една разумна връзка. Вие мислите, че ябълката не е разумна. То са ваши схващания. Не мислете, че ябълките не са разумни. Не са разумни, понеже нямате любов към тях. Всяко нещо, което обичате, е разумно. Всички неща, които обичате, са разумни. Всичко онова, което не обичате, за вас не е разумно.

И тъй, в живота вие не може да овладеете една наука, ако нямате любов към този предмет, който изучавате. Ако аз ви говоря върху някой въпрос, за други работи, които ви интересуват, за пари например, всички щяхте да ме слушате. Я да кажа, че на еди кое си място има заровено злато, гърнета пълни със злато, всички щяхте да ме слушате. Като излезете оттук, половината от вас поне с мотики, други с тесли ще тръгнат да търсят парите. Ако ви кажа, че златото е заровено на половин метър, даже и най-слабите от вас, които не могат да ходят на екскурзии, ще идат и те на 4 – 5 километра.

Преди години отива в село Николаевка един Нойчо, знаменитият варненски Нойчо отива в селото и разправя, че на еди кое си място знае, че има заровено богатство. Всички селяни със свещеника заедно се надигат и тръгват да търсят. Нойчо, като ги видял, си казва: „Да ида и аз, може да намерят нещо.“ Та и той тръгва. По някой път и вие като мислите за нещо, макар и илюзорно, сами почвате да се убеждавате. Такава илюзия имате за лотарийните билети. Казвате: „Нашето щастие се крие в лотарийните билети, ще ни се падне един милион, 500 хиляди, 100 хиляди.“ Убедите се, че може да ви се падне и си купувате билет. Тук преди четири месеца дошъл един учител и ми казва: „Четири години вземам

все цели билети. Похарчил съм 4 – 5 хиляди лева.“ Казвам: Колко си спечелил? „500 – 600 лева.“ Ако беше турил парите за билетите в банката, сега щеше да имаш спестени 5 хиляди лева. Защо купувате билети за лотария, когато може вместо да си вземате билет от лотария, да туряте определените пари в спестовните книжки. Сигурно ще спечелите. Всякога ще спечелите. С този билет сто на сто ще спечелите. След 4 – 5 години ще имате доста спестени пари.

Сега законът действа. Имате една хубава мисъл. Приложете я. – За да направите едно добро, колко пъти трябва да го повтаряте? Силният човек, като каже или помисли нещо, веднага го прави. Но слабият не може. Сега доброто аз го изнасям тъй. Аз правя добро с един лев. Правя добро с два лева, правя добро с три лева, правя добро с 4, с 5, 10, 15, 20, 40, 1000, 2 хиляди, 10 хиляди, 20 хиляди. Туй е реалното добро. С един лев добро всеки може да направи. Но колко души от вас могат да направят добро с 10 хиляди лева? – Сега вие и да искате, не можете, защото нямате толкова спестени пари. Невъзможно е. Нали казвате, че всичко в живота е възможно. Представете си, че вие сте в едно планинско място, че сте много умен човек, някоя река нанякъде ще отбиете. Вие можете тази река да я пуснете и да поливате градините на 20 души. Значи вие можете да отбиете тази вода, за да направите услуга. Парите в света са като водата. Вие сте хванали много малка струя, само няколко капки. Хванете някой извор, парите ще потекат. Аз съм ви говорил и по-рано – помислиш за пари, бръкнеш в джоба, има пари. Похарчиш ги, пак помислиш, пак бръкнеш, пак има пари в джоба. Откъде идват? – Тече-

ние има. Сега, ако аз ви докажа как става тази работа, вие никога вече не можете да направите опита. Ще се зароди мисълта: „Защо да не мога да го направя?“ Не можете да го направите, защото ако ви кажа как става работата и като улучите веднъж, нещата не се повтарят. Туй, което аз мога да направя, вие не можете да направите. Туй, което вие може да направите, друг не може да го направи. Англичаните казват тъй: „Каквото хората могат да направят и аз мога да го направя.“ Отчасти е вярно това. Някой е поет, написал нещо, друг е музикант, написал нещо, някой архитект съградил нещо. Това не всеки може да го направи. Може да го направи, но трябва да се подготви. В дадения случай вие не можете да направите това, което хората могат да направят. Каквото хората правят, вие не можете да го направите, може само да се ползвате от техния труд.

По някой път хората мислят, че те нямат нужда от никого, че могат да бъдат самостоятелни. То е едно заблуждение. Вие не сте самостоятелни, понеже въздуха вземате даром. Не сте самостоятелни, понеже светлината вземате даром. Вие не я произвеждате. Храната вие не я произвеждате, даром я вземате. Значи сте зависими. После вие казвате: „Аз ходя накъдето искам.“ Не може да ходите където искате. Вие имате такива възгледи за живота, че сами се заблуждавате. Казва: „Аз съм свободен човек.“ За да бъдете свободни, най-първо трябва да се научите добре да мислите. Преди години идва при мене един селянин и казва, че волът му бил болен. Казвам му: Пусни го в гората. Казва: „Ще го изядат вълците.“ Казвам: Болен вол вълци не го ядат. Щом затлъстее, ще го изядат. Казва: „Може да умре.“ Казвам: По-

добре в гората да умре, отколкото в дама. Казва: „Като умре, кожата ми трябва.“ Той не мисли за вола, мисли за кожата. Като ме пита за болния си вол, не че има някакво морално чувство, че той обича и мисли за вола, но мисли волът му да е здрав и да му оре. Казва: „Скоро ще оздравее.“ Защото някой трябва да му оре нивите.

Та по някой път и вие се питате кога ще се оправят вашите работи. Сега вашите работи не са ли оправени? – По-оправен живот от вашия няма. Работите ви са оправени, само трябва да се учите. После вие не искате да страдате, а без страдание животът няма смисъл. Страданието в природата е необходимо. Когато сте меки, ще ви дадат ред страдания да станете твърди. Ако сте много твърди, страданията ще ви омекчат. Страданията са един процес да станете или меки, или твърди, или скрити, или откровени. Някой път човек е много затворен. Знаете колко мъчно е, когато някое дете е направило някоя погрешка, да го накарате да каже истината. Колко пъти трябва да го бият, докато каже истината. След като набият това дете, казва в коя градина е ходило, къде е брало ябълки. То изпърво скрива, натурата му е такава. От скритостта на хората какво излиза? – Има някои неща, които трябва да ги държите скрити, има други неща, които трябва да бъдат отворени. Сега туй дете е отишло да върши престъпление по единствената причина, че в него има желание или да яде, или да вземе нещо отнякъде. Едно чувство го заставя да извърши престъпление. От него се заражда алчността. Човек иска да има много ниви, говеда, волове. Хубави са тия чувства и те са намясто. Ако човек има туй чувство, той няма желание да учи. Заради това чувство на стяжанолюбие

иска да има знания. Най-първо изучава буквите, да ги съединява, да говори. Ииска очите му да приемат всичко, каквото го заобикаля. Ииска да знае много, да има много. Не е лошо човек да бъде богат. Да бъдеш богат, да имаш в речника си 4 – 5 хиляди думи, с които да се изразяваш по-добре, е хубаво. Сега имаш един беден речник, какво може да направиш?

Вие сте дошли вече до положението, онези дарби, които имате, да ги изявите. Сега много сестри ми казват: „Ние остаряхме, като дойдем втори път на земята ще ги развиваме.“ Най-първо вие не знаете как да дойдете. Вие не слушайте тия теории, които ви учат да отлагате. Един учител, който е напреднал, има право след две хиляди години да посети земята, пак да дойде. Но дали вие тогава ще срещнете този учител е въпрос, пък и трябва да чакате две хиляди години. Колко търпение трябва да имате? – Хубаво, той дойде след 2000 години, ти изгубиш условията. Често вие изгубвате добрите условия, които преди 2000 години сте имали. Има нещо, което през тези 2000 години става. То не става всеки ден.

Знаете ли как идва любовта? – През какъв период от време идва любовта? – Разните видове любов имат свой период. Всичко е с математическа точност определено, както обикалянето на планетите около слънцето е строго определено. Всяка планета има влияние върху земята. Има добри влияния, има и лоши влияния. Някой път има лоши влияния, когато е близо или има добри влияния, когато е далече. Представете си, че Юпитер е най-близо до Земята. Какво влияние ще има върху хората? – Хората ще искат да бъдат чрезмерно благородни. Когато Юпитер е далеч, тия чувства са по-слаби. Когато Са-

турн се намира най-далеч от Земята, тогава хората ще бъдат по-малко подозрителни. Ако Сатурн е най-близо до Земята, тогава ще бъдат чрезмерно критични, подозрителни, песимистично ще гледат на нещата. Сега може да се зададе въпросът: Защо нещата са така направени? – Представете си, че собата е нагорещена хиляда градуса. Ако сте много близо до тази соба, какво влияние ще има върху вас топлината? – Ако сте много близо, тази топлина ще бъде непоносима за вас, ще имате едно дисхармонично състояние. Ако сте много далеч от нея, ще има друга дисхармония. В първия случай вие ще бъдете подложени на изгаряне, разтопяване, във втория случай, ако сте далеч, може да замръзнете, да се вцепените.

Следователно в природата противоречията, които съществуват, са определени. Човек е така поставен в зависимост от законите на живота, в една такава орбита, че всичко да му въздействува за добро. По някой път вие се обезсърчавате, казвате, че сте остарели и желаете да си заминете за онзи свят. Другият свят вече подразбира други условия, при които ще бъдете. Да кажем, едно дете за първата година умира, значи разширява се. За втората година пак умира, идва в третата година. За третата година умира, влиза в четвъртата, умираше значи влизане в един по-широк кръг. Разширява се кръгът. Предметите стават повече. Но тия предмети, които се размножават във вашия ум, те ще ви ангажират повече. Най-първо, като дете, вие се занимавате с няколко мисли, като възрастни се занимавате с много работи, които са непотребни, започват да ви безпокоят. Едно дете най-първо не се обижда, не знае какво нещо е обидата. Вие, като сте прекарвали 20 години в живота, знаете какво

нещо е обидата. Едно дете, което се ражда, не знае какво нещо е обидата, то не разбира, че зле са го погледнали. Един човек, който живее 20 – 30 години, знае какво е един лош поглед, знае какво значи да го погледне един човек накриво. Хубавото е, че чрез този поглед той изпраща известна енергия, която действа на вашата нервна система. Но когато един човек ви мрази, изпраща с погледа си една огнена струя към вас и ако нямате здрава нервна система, може много нещо да ви споле-ти. Някои хора обичат да кълнат и думите са толкова силни, че клетвата може да стане. И думите са като някои хора, които стрелят и улучват. Някоя дума може да улучи.

Преди години бях в Търново. Един отива да се преглежда при лекар. Заболял той от неврастения. Лекарят му казва: „Болестта е страшна, но добре че сте дошли при мен.“ Той е искал да усили болестта и му казал, че благодарение на това, че е дошъл при него, не е така опасно. Но онзи, като чул, че болестта е страшна, тия думи останали само в главата му и забравил другите думи на лекаря – благодарение, че отишъл при него. Той идва при мен и ми казва: „Лекарят ми каза, че болестта е страшна.“ Казвам му: Ти нямаш никаква болест. Тя, болестта си е заминала. Тя е от едногодишните болести, не е от двегодишните. Една година измина, откак си е заминала. Нямаш никаква болест. Окуражи се човекът и оздравя набързо. Пита го лекарят как е оздравял. – „Казаха ми, че болестта си е заминала.“ Как заминала? – „Един човек ми каза, че болестта си е заминала, аз му повярвах и ето няма я вече. Ти ми каза, че болестта е страшна и аз повярвах. Онзи ми каза, че болестта е

заминала и аз повярвах. В единия случай се разболях, в другия случай оздравях.“

Ние всеки ден сме подложени на внушения. Четете сега и вярвате на вестниците какво пишат. Каквото пишат вестниците 99 на сто не е вярно. Ако времето се заоблачи, хората ги е страх от дъжд и гръмотевици, ако духне вятър, страх ги е. Гледам как хората си самовнушават. Някой път съвсем малко отвърстие има на прозореца, хората ги е страх от течение, да не би да се простудят. Щом седнете при един прозорец и мислите, няма да се простудите. Вие знаете, че на „Опълченска“ 66 прозорецът беше отворен зимно време, но не съм се простудил. Ако се плаша, че ще се простудя, досега всички болести щяха да дойдат. Вярвайте в едно: вие всички имате един вътрешен имунитет. Вие сте поставени при най-добрите условия за саморазвиване. Аз ви препоръчвам да мислите. На колко години сте? – Казвате: „На 45 години.“ 45 години какво означават? – Ако сте на 45 години и отидете на Юпитер, а 12 години са нужни на Юпитер, докато обиколи веднъж около Слънцето. Ти на Юпитер ще бъдеш едва на 3 години и половина. Ако отидете на Слънцето да живеете, като тук сте на 45 години, там дори няма да сте и на една минута. Ще бъдете само детенце на една минута. Всяка година е важна, какво си придобил ти от годината. То е годината, като си на 45 години какво си придобил. Ако си се учил да свириш, за 45 години си се научил да свириш така, че да възкресяваш хората. Научил си се. Ако 45 години си се учил да говориш и си станал толкова красноречив, че като казваш нещо, където влезеш, всичките страдания си отиват, ти си се научил. Ти си на 45 години и казваш:

„Много страдах.“ Много си пострадал, значи не си изпълнил Божия закон. В изпълнението на Божия закон е смисълът на човешкия живот. А в неизпълнение на Божия закон идват всички страдания в живота. Казвам: Страданията в живота и личните, и всичките ще изчезнат, като се научим да изпълняваме волята Божия. Всичките противоречия ще изчезнат. Тогава ще останат само ония противоречия, които са естествени, ще остане нагледното вътре в нас, за да можете в живота си да прогресирате. Като нямате никакви противоречия, ще влезете в противоречията на другите. Един здрав човек може да помогне на един болен човек. На този, болния човек му липсва жизнена енергия. Този, здравият човек може да му даде енергия. Сега няма да ви разправя какви са начините, но аз съм направил само един такъв опит. Викаха ме в Сливен – една стара госпожа, много благородна, изтощила нервната си система. Гледам, имаше един зет, който казваше, че много обича баба си и желаше много да ѝ помогне. Искаше съвет. Казвам му: Ти си здравеняк, готов ли си да дадеш нещо от себе си и след 4 – 5 дни баба ти ще бъде здрава? – „Готов съм.“ – Дай си ръката на бабата. Така постояха ръце в ръце и после казвам: Остави баба си, след 4 – 5 дни баба ти ще почне да се разхожда, но зет ѝ каза: „Не знам какво ми е, има нещо, като че ли от мене излезе нещо.“ Бабата казва: „Бог здраве да дава на моя зет.“ Рекох си: Може от вашия материал да ви помогна, но вие искате аз да дам. Аз не давам.

В доброто всички трябва да живеем, за да може естествените сили, които Бог е вложил във всичките хора, да се проявят по естествен начин, преливането става

естествено. Ако едно общество, един народ или цялото човечество живее в този закон, хората ще бъдат здрави. Много малко болести ще има и страданията ще бъдат по-малко, но понеже няма връзка между хората, страданията са големи. Казвам: Живейте добре, за да бъдете във връзка с всички добри хора, със здравите хора.

Мислете добре, чувствувайте и постъпвайте добре, за да бъдете във връзка с добрите хора по цялото земно кълбо. Когато вие сте във връзка с тях, тогава Божието благословение ще бъде с вас. То е един закон.

Сега приложението на закона е: като обичаме Бога, като обичаме ближните си, понеже Бог пребъдва във всичките хора, тогава Неговата сила ще ни помага чрез когото и да е.

„Отче наш“

40 лекция от Учителя,
държана на 3 юли, 1940 г., София, Изгрев.

ДОБРИ ПРОВОДНИЦИ

*„Отче наш“
„Венир-Бенир“
„Духът Божий“*

Какво разбирате под думата хармония. Коренът на думата не е български. На български може да се каже „съзвучие“, въпреки че тази дума „съзвучие“ не изразява напълно що е хармония, а само приблизително. Каква разлика има, като кажете, че нещо е хармонично или нещо е съзвучно. У всинца ви има установени възгледи за света – кое е право, кое е криво и всички изхождате от своите схващания. Някой казва: „Аз мисля така.“ Друг казва: „Аз мисля иначе.“ Много хора мислят различно върху един и същи предмет. Кой е на правата страна? Под думата право какво трябва да разбираме? Право е най-късото разстояние между две точки. Значи право е това, което се постига с най-малките противоречия. Казвате: „Това е мое право.“ В думите мое право влагате нещо ново. Най-първо имате една права линия, но като кажете: „Това е моето право“, идва една крива линия на края на правата като кука и вие с тая кука уреждате работите в света.

На български употребяват думата „шемет“. Каква е тази дума? Има древна дума „ашамаим“, което значи, качваш се на високо място. Вземете думата „шекер“, но на еврейски тази дума значи „лъжа“. Турската дума „емер“ на еврейски значи „истина“. Когато Господ съз-

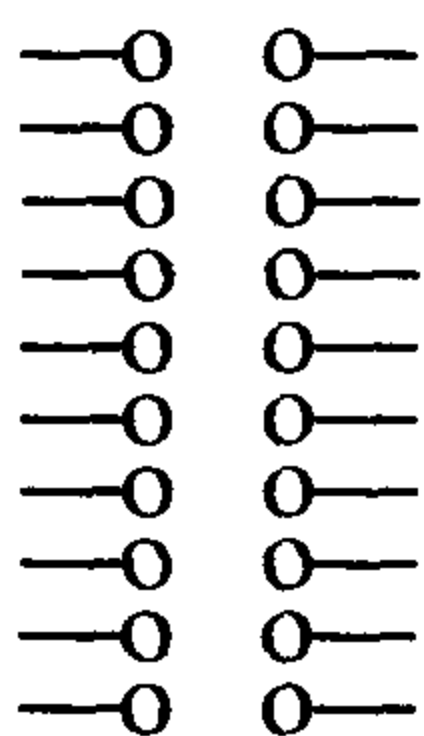
дал света, хората не устояли на истината и вместо емет дошло шекер, т. е. лъжа.

Вие имате известни възгледи, които много не ви ползват. Да кажем, че вие имате едно малко шише с вода и мислите, че носите всичката вода на света. Че носите вода, това е вярно, но че носите всичката вода на света, това не е вярно. Че имате малко знания за света, това е вярно. Но че имате всичкото знание, това не е вярно. Че имате малко сила, това е вярно, но че имате всичката сила на света, не е вярно. Че имате малко доброта, е вярно, но че имате всичкото добро на света, това не е вярно. Вие казвате: „Той не е много добър.“ Какво разбирате под тези думи? Или казвате: „Не е много силен човек.“ Изразите „не е много добър“ или „не е много силен“ имат почти същото значение. За някого казват, че е силен. Може да вдигне 10 – 15 – 20 килограма, но 100 килограма не може да вдигне. За някого казват, че може да вдигне 100 килограма. Това значи, че е силен до 100 килограма, повече не може.

Някой път имате едно неразположение и не знаете произхода му. Вашето неразположение зависи от една ваша мисъл, много малка мисъл. Още като сте станали от леглото, тая мисъл може да е минала през вас и тя може да е ваша или може да не е ваша. Или неразположението ви може да се дължи на някои чувствувания, които са минали през вас, или може да се дължи на известни ваши постъпки, които са причинили реакция у вас. Всяко действие има и въздействие, и противодействие.

Говори се за вярата. Вие изучавали ли сте закона на вярата? В човека има един орган за вярата в главата. Този орган има три функции. Първата му функция е да

събира известна енергия, известна сила. Другата функция е да прилага тази сила. И третата функция е да прибира плодовете от придобитите резултати. Тая вяра, ако няма сила в себе си, тя не е вяра. Казвате: „С вяра аз всичко мога да направя.“ Как ще го направите? Ако вашата вяра не може да даде сила на вашия ум, за да направи нещо, то тази вяра е слаба. Вие казвате: „Аз съм силен човек.“ Хубаво, силен сте, но не можете да се справите с една малка мъчнотия. Да допуснем, че имате една малка болка в кръста. Това е гръбначният стълб. От двете му страни излизат нерви. На прешлените има

Фиг. 1

дупчици, през които излизат тези нерви, които разпространяват нервната енергия. Някои от тези нерви управляват краката, други управляват мускулите, други храносмилането и пр. Но случва се, че в тези дупчици на прешлените се събират мазнини, които стесняват нервите и за това турят препятствие на нервната енергия. И тогава нервната енергия не е достатъчна, за да накара някои

мускули или органи да работят /фиг. 1/. Това поражда един недоимък и вследствие на това може да се роди едно болезнено състояние. Ще кажете: „Господ така направил света.“ Не, всички вие трябва да знаете как да употребявате нервите си. Ако вие по тези нерви пращате енергия неусетно, вие ще си причините зло. Например, да допуснем, че вие обичате да се сърдите. При една сръдня възбуждате всичко в себе си. Когато сте малко неразположени, причинявате цяла една война в себе

си. Всичко у вас се възбужда, движи се и след половин час виждате, че нещо сте сбъркали. Не сте направили добре. Или пък сте се докачили някому, понеже личните чувства са засегнати. Вие казвате: „Как така онзи да каже лоша дума за мене.“ Или са писали вестниците за вас, или сте получили писмо с лошо съдържание. Вие преживявате в себе си една цяла война, както сега правят народите и след като дойде примирението, се питате: „Как стана тази работа?“ И тая работа е била много малка. Някой ви е писал в писмото, че сте един голям невежа, простак. Какво значат думите невежа и простак? Думата простак – това е един нож, с който можете да мушкате човека. Ако една баница е проста, това значи, че има по-малко масло. А пък деликатесна баница е, когато има повече и по-чисто масло. Какво се разбира под думата „просто ядене“? Например дадат някому да яде сух хляб, ако зъби няма и вода няма, за да размекчи хляба, ще тури в устата си хляба, но зъбите го болят. Ако има студена вода, ще го размекчи, а ако има топла вода, още по-добре.

Някой път имате доста сухи мисли, чувства и потъпки, нямате вода. Сега се заражда въпросът: Откъде да се вземе вода? Водата сама по себе си съществува, но в човека съществуват същите закони, които съществуват в природата. Човек със своето поведение може да образува доста пясъчни пластове и тогава тая вода пада дълбоко под пластовете на 15 метра, 20 метра, 100 метра, 500 метра. Тогава горната част на повърхността е суха и там нищо не може да расте. Или някой път се случва, че има глинести пластове на един-два метра дълбочина. Тогава имате обратния процес, както е тук, в Софийско. Тук

боровете съхнат по единствената причина, че долу има глинест пласт и растенията не могат да го пробият. Мъчнотиите, които имате, това е глинестият пласт, който трябва да пробие. Под него има други енергии. Някой глинест пласт е на дълбочина половин метър, а някой на 2 – 3 метра. Колкото глинестият пласт отива по-надолу, толкова тази почва задържа повече вода. А пък колкото е по-плитък, по малко вода има. По закона на аналогията може да кажете: „Защо Господ направи света така?“ Това е закон за разсъждение.

Често се занимават с погрешките на хората. Какво ви интересуват погрешките на хората? Интересувате се колко милионери има в Америка. Някой имал 100 милиона долара, друг 500 милиона долара. Интересувате се за някой англичанин или за някой българин, че били милионери. Какво ви интересува това, че някой бил милионер. Или пък някой мисли за погрешките на хората, колко погрешки е направил някой човек. Например да кажем, че има закон никой да не плюе на земята. Ти забелязваш, че един плюе и казваш: „Той десет пъти е плюл на земята.“ Питам: какво се ползуваш ти, че онзи десет пъти е плюл на земята? Нищо не се ползуваш. Казано е: Не съдете. Оставете погрешките на хората. Даже и своите погрешки не съдете. Погрешка, която не може да изправите, оставете я настрана. Не се занимавайте с вашите погрешки, понеже след като се занимавате с тях, ще направите още една погрешка. Ако се занимавате с една погрешка, трябва да знаете, че тя прилича на едно яйце, вие я топлите и тя ще се излюпи. Погрешката ви ще се излюпи. Погрешката ви като яйце е безопасно нещо, но като я излюпите, става опасна. Ако

се занимавате с нея, вие ще ѝ дадете живот. Най-първо тя, като се излюпи, е още слаба, но като я топлите още, тя почва да расте и да се развива и един ден какво ще стане? Допуснете, че излюпват едно змийско яйце, което може да стане кобра или боа. На 4 – 5 години тази кобра или боа ще се прояви. Знаете ли колко тежи една боа? Една боа тежи най-малко 300 – 400 килограма. Та всяка една погрешка, която правите, трябва да знаете какво се крие в нея. Може да се крие в нея една боа. И нейните мускули като се стегнат около вас, всичките ви ребра може да направи на сол. Ако прилича на кобра, може да ви ухапе и за една минута да свършите живота си. Тогава защо трябва да се занимавате с някои ваши погрешки. Човек в сегашния си живот не трябва да се занимава със своите погрешки, а повече трябва да се занимава със своите добродетели, понеже от тях ще спечели сила. Казвате: „Аз съм правил много грехове.“ Грехове не сте правили, погрешки сте направили. Нали вие обичате някой път да се подписвате. Някой ще дойде с непопълнена полица и ще каже: „Я се подпиши, за спомен да имам подписа ти.“ Вие се подписвате. И човекът отгоре направи една полица и ви казва, че му дължите толкова и толкова. Вие казвате: „Нямам да ти давам, ти лъжеш.“ Ако кажете, че ви е лъгал, ще платите за своя подпис и за обидата. Всеки ден дяволът идва при вас с една полица и казва: „Колко сте напреднали в християнството. Ще ми бъде много приятно да имам един спомен от вас. Аз съм кореспондент.“ – И вие извадите перото си и се подпишете. И дяволът направи една полица, че имате да му давате. И загазвате по този начин.

Всички ваши неразположения, които имате, се дъл-

жат на някакво отклонение. Аз гледам, че не сте се научили да говорите. Една сестра ми казва: „Ние не живеем добре.“ Това е лъжа, че не живеете добре.

Вие живеете, но не използвате богатата на живота, както трябва, според вашите разбирания. Ще ви впрегнат като вол някъде и ще орете цял ден, вечерта ще ви вкарат в дама и ще ви дадат малко слама и ще сте доволни, разбира се.

Всички германци учат сега какво нещо е мъчението. Ако сте в Германия, вие ще се поболите. Вътре в трена не можете да питате никого нищо, ще мълчите. Защо? Че бомба има отгоре. Ще мълчите, затварят се прозорците. Нощем няма да има светлина, понеже може да падне някоя бомба. Та казвам: Ние сме сега в един свят, дето война съществува. От 8 000 години има война. И най-голямото сражение идва сега. Бомби ще има навсякъде. И вие ще търсите вашите скривалища.

Когато няма достатъчно топлина, светлина и сила в човека, тогава се ражда един вътрешен дисонанс, едно вътрешно разногласие.

Голямо Божие благословение е да се образува приятелство между хората, да се образува едно добро общество. А пък да живеете в едно общество, където няма хармония, то значи да си създадете най-големи нещастия. Всеки приятел, който имате, е едно Божие благословение. Да имате много приятели, то е благословение. Да имате познати, които мислят добре за вас, то е благословение. Вашите приятели трябва да имат добро мнение за вас. Понеже ако нямат добро мнение, те не могат да бъдат добри проводници за вас. И ако вие нямате добро мнение за тях, вие няма да бъдете добри про-

водници за тях. Та най-първо се изисква да бъдете добри проводници. Ако вашият ум не е добър проводник, ако вашето сърце не е добър проводник и ако вашето тяло не е добър проводник, вие ще страдате. Полиците произтичат от тела лоши проводници, от сърца лоши проводници и от умове лоши проводници. И тогава казвам, за да се оправят работите, необходимо е следното: за да бъде умът добър проводник, нему е необходима светлина. За да бъде сърцето ви добър проводник, нему е необходима топлина, за да бъде тялото добър проводник, необходима му е сила. Трябва храна за тялото, защото то е създадено от милиарди същества и на всяко от тия същества трябва да му се даде храна на време, за да се образува тази сила. А всички вие сте заети със своите работи, и не доставяте на тялото си необходимата храна и след това почвате да чувствувате някакъв недоимък. Почват оплаквания, идват болести на краката, коленете, ръцете, гръбнака и пр. Това е, защото техните клетки нямат храна. Нервите по гръбначния стълб не могат правилно да функционират, защото в малките дупки на гръбначните прешлени, през които минават гръбначните нерви, се натрупват доста мазнини и тези мазнини притискат нервите. Вследствие на това по нервите не може да тече правилно енергията. И като се печете на слънце, тези мазнини се отстраняват, дупките на прешлените се освобождават от тях и се отварят и енергията тече правилно. Помага и доброто разположение на съзнанието, понеже регулира нервната енергия. Доброто разположение регулира и храносмилането. С доброто разположение ще си създадете условия, за да можете да приемете оная Божествена сила, която е потребна за

деня. Казвате: „Ние имаме вяра.“ Много хубаво е, че имате вяра, но една вяра, която не носи топлина, една вяра, която не носи светлина и една вяра, която не носи сила в себе си показва, че органът на вярата у вас е слабо развит.

Вие говорите за любовта. Горе казаното за вярата важи и за любовта. Любов, която не носи топлина, светлина и сила, тази любов е слаба. Някой казва: „Аз го обичам.“ Какво подразбирате под думата „обичам“. Обичам едно яйце, то значи следното: турям го под квачката да се измъти и след това давам на излюпеното пиленце храна и през цялото му съществуване се грижа за него. Това значи обич. Но един ден аз отрежа главата на това пиле и го изям. Питам: Какво е това? Това не е любов. Да обясня любовта. Турям яйце под квачката, но има яйца, които под квачката не се поставят, а се турят в черната земя. Това са семенцата на ябълки, круши и пр. Ако турим едно такова семенце под квачката, то и 40 – 50 дни да стои, няма да се измъти. Ще го турите в земята и ще го поливате с вода. И земята ще го измъти. И след това земята ще започне да го храни и слънцето отгоре да му помага. И след като стане на 4 – 5 години, в това яйце ще се зароди съзнание и то ще роди плодове и ще ви каже: „Много ти благодаря за доброто. Аз ти се отплащам с тия плодове.“ И вие имате какво да ядете от плодовете на излюпеното яйце, т. е. от посятото растение.

Да направя превод: всяка мисъл, която се посее в мозъка, тя расте. Мислите ви растат. Трябва да посявате добри семена в мозъка си. И чувствата трябва да ги посявате в себе си. Има неща, които в миналото са се

посели и сега дават плодове, а пък има неща, които сега трябва да се посеят.

Сега някой път вие казвате, че сте добри, нали така? Някой от вас е неразположен по причина, че е облечен хубаво, пък заваляло дъжд и му развалил дрехата и си казва: „Днес ли дойде това време?“ Добър човек е онзи, който е станал силен. Когато се говори за добро, трябва да знаете, че в човека има и зло. И ако вие не можете да се справите във вас с това зло, вие не сте добри. И тогава вие не сте господари. И тогава доброто не е господар. Щом кажете: „Добър съм“, аз разбирам, че вие сте господар на злото, което е вътре във вас. И тогава това зло остава под ръководството на доброто. Злото, когато прави всички свои работи под ръководството на доброто, то не е вече зло.

Вземете едно малко сравнение: отивате при един железар и му носите едно парче желязо, той го чука с чук, но някой път с чук не става. С клещи го туря в огъня, желязото се зачерви и после го чука. После го наръси с вода и след това, като го извади от огъня, пак го кове и то стане меко. Та някой път някои ваши мисли са доста корави и трябва да ги турите в огъня и после трябва да ги чукате, за да станат меки и да излезе от тях нещо хубаво.

Човешкият характер е едно предприятие, чрез което се произвежда нещо. Да кажем, че произвеждате консерви. Знаете ли колко мъчно се правят консерви? Трябва да направите тези консерви така, че да не се развалят. Или може да тъчете нещо. Знаете ли колко мъчно се тъче?

Онова, което сте изработили, трябва да бъде трайно,

не трябва да се изменя. Трябва да имате една добродетел, която при всичките условия на вашия живот да не се изменя.

И после трябва да знаете, че вие минавате през един свят, където има война навсякъде и трябва да си отваряте очите. Мислите ли, че всеки, който ви говори за любовта, носи любовта? Мислите ли, че всеки човек, който говори за доброто, носи доброто? Мислите ли, че всеки човек, който говори за истината, носи истината. Не. Има една позлатена истина. Има едно позлатено добро. Има една позлатена честност. И като дойде изпитанието в живота, това, което е позлатено, ще се разкрие.

Сега вие тук сте на различна възраст. Някои сте на петдесет години. Турците казват: „Ели-бели.“ На петдесет години вече ставате видни, всеки знае какво представлява. Ако сте чиновник, ще служите до шестдесет години. Като станете на шестдесет години, извеждат ви от службата навън, уволняват ви. Шестдесет пъти сте обиколили Слънцето. Ще кажете: какво ме интересува, че на турски се казва така. Всяко едно обикаляне около Слънцето има смисъл. Ако веднъж обиколите Слънцето, изминали сте известно число километри. Ако два пъти сте обиколили, изминали сте двойно повече километри. Ако сте на шестдесет години, значи сте обиколили Слънцето шестдесет пъти със Земята заедно. И през това време сте изминали милиони километри. Като сте го обиколили шестдесет пъти, какво сте научили? В първата година, като сте обиколили Слънцето, то ви е показало само една малка част от своята повърхност. Шестдесет години като сте обикаляли Слънцето, то към вас е имало шестдесет аспекта, шестдесет различни об-

ласти в своето тяло ви е показало. Представете си, че в първата година Слънцето ви е показало само първия си пръст, втората година втория си пръст и т. н. После почва с първия пръст на крака и пр. Представете си, че Слънцето е един млад момък. Аз ще ви представя фигуративно нещата. Слънцето е един млад, красив момък, а пък вие сте на Земята. Търсите любов. Без любов не можете. Земята е превозно средство, тя обикаля. Земята казва: „Аз обикалям около този момък с тебе, а пък ти ще го наблюдаваш и ако ти се хареса, тогава хубаво, ще направиш един договор.

Момата, като срещне младия момък, какво гледа най-първо? Когато срещнете вашите момци, какво гледате? Няма никой от вас, който да не е срещнал някоя мома; и старите, и младите братя, всички все гледат. Някои гледат на тялото дали е стройно, сестрите и те гледат. На някого му се харесват краката, на някого ръцете, на някого главата му и раменете му да са широки; после почва да казва: хубаво тяло има, хубави вежди има, хубави очи има, после някой харесва носа му, някой устата му, някой ушите му. Има много подробности. Сега говорим за млад момък, но когато говорим за млад момък, аз разбирам една Божествена идея, която иде в света. Тази Божествена идея носи блага. Когато младата мома срещне един млад момък, тя не разбира какво да гледа. Този момък ще остави всички свои благословения, но ако тя търси нещо преходно, тогава този момък ще си отиде и ще каже: „Аз вехто не продавам“. Този момък носи скъпоценни камъни, злато, хубави книги, а тя търси в него копринени чорапи, помади. Той носи хубави книги, а тя му казва: „Малко помада“. За

любовта ние имаме превратно схващане. Онзи човек на любовта носи най-хубавите неща, от които имате нужда.

Ти казваш: „Трябва да обичам.“ Ще обичаш всички хора, понеже всеки човек е носител на Божии блага. От Бога излизат благата, на които и ти си носител. Ако някой не ви обича, той е затворен за вас. Вие като обичате, давате, иначе сте затворени. Трябва да обичате, за да дадете нещо. И трябва да ви обичат, за да ви дадат нещо.

Ние трябва да обичаме Бога, за да получим благо от Него. Човек, който обича, дава и получава. Казвате: „Защо трябва да обичам.“ Ако не обичате, не можете да вземете онези блага, от които зависи животът. От тази любов зависи знанието и силата ви, и богатството. Всичко онова, което търсите в света, зависи от основната любов, която трябва да имате към Бога. Щом имате любов, ще имате онази топлина, която носи в себе си мекота и ще можете да живеете. Щом имате любовта, тогава във вас ще бъде силата и ще можете да направите всичко. Най-първо трябва да имате силата да се самовладеете. Някой път аз като говоря, вие казвате: „Ние не живеем добре.“ Оставете това, оставете думите: „ние не живеем добре.“ За вас е важно да знаете следното: „Аз как трябва да живея?“ Да кажем, че свирите на цигулка или на пиано. Не всеки музикант може да изкара един истински тон от цигулката или от пианото. Музиката е една проекция. Вие ако нямате музиката вътре в душата си, вие музикант отвън не можете да бъдете.

Когато аз говоря за Бога, подразбирам най-съвършеното същество, с което трябва да влезем във връзка, за да можем да се научим от него как трябва да живеем. Единственият, който може да ни научи как трябва да

живеем, това е Бог. Единствените, които могат да ни научат как трябва да живеем, това са онези съвършените същества. Те нямат друг интерес. Някое от тях, като дойде, ще ви даде нещо. „Ще ви даде“ говори много малко. Да кажем, че дойде при вас един от гениалните музиканти. Няма нужда да пеете много, за да ви разбере. Искате да излюпите пилето – трябва да знаете да пеете *до*. Щом пеете *до* и пилето не се измъти, то тонът *до* не е взет вярно. Или искате да направите една работа, но не знаете как да я направите, не знаете как да вземете *до*. Искате да цъфне нещо, но ако не знаете как да вземете вярно тона *до*, нищо няма да цъфне. Ако не знаете да вземете вярно *ре* нещата не вървят. Ако не вземате вярно *фа*, кесията ви ще бъде винаги празна. Нямате ли пари, пейте *фа*. (Учителят изпя нарочно *фа* много фалшиво и невярно и каза: това е беднотия. Учителят помоли един брат да изпее *фа* и да го вземе на цигулката.)

Сега аз се спирам върху реалния свят. За мен музиката е нещо реално, живо. За мен всеки тон е жив. Когато аз говоря за тона *сол*, разбирам едно разумно същество, което има за специалност тона *сол*. То е гениално същество. Когато говоря за *до*, подразбирам едно гениално същество. За мене всичките музикални тонове са гениални същества. Ние казваме: Това е *до*, написано на дъската. Не, *до* не е нещо, написано на дъската. Това са живи същества. И казвам на седемтях същества: Я изпейте една песен. И колко хубаво пеят те. Това е ангелска песен. Като пеят ангелите и вие като ги чуете, животът ви ще стане приятен. Когато дойде любовта, тогава човек пее истински. Хората пеят, когато се раждат, пеят, когато се влюбят и пеят, когато умират. Само че когато

умират, пеят до известно време, а пък след като заминат, не се чува гласът им. Човек пъшка – това е пеене. И след като замине, другите пеят. И как му пеят? Доволни ли сте от пението на тези, които опяват? Аз бих му пял на заминалия така: „Колко си велик ти, братко мой, който тръгна за онзи свят. Аз те виждам вече добре облечен. Напред ти върви вече!“ – Слушал съм някоя жена да нарежда: „Олеле, отиде моят човек“. Това песен ли е? Не е песен.

Слушате някога песента, която ви предавам, но не знаете как да слушате. Трябва да направите един опит. Ще ми изпеете една песен и аз ще ви кажа тогава къде сте разбрали и какво и къде не сте разбрали. Като пеете песента, веднага се познава какви сте. За да позная себе си, и аз пея. Познавам и казвам: В това съм прогресирал и в това не съм прогресирал. Човек постоянно трябва да прогресира. Няма същество, което да не прогресира. Ти казваш: „Аз съм остарял.“ Там е заблудението. Като казваш, че си остарял, това значи всичко да знаеш. Защо да казваш, че си остарял, когато не си остарял. Само съвършеният е остарял, а пък ти никакво съвършенство нямаш. Кажи си: „Аз много малко знам още.“ Та сега не мислете, че сте стари, но че сте деца, които трябва да учите.

(Учителят изпя следните думи:)

„Красив е животът,
Красив е животът.
Пълен с добрини,
Пълен с възможности,
Пълен със сила,
Която Бог е в него вложил.

Това трябва всеки да придобие.“
„Добрата молитва“

Онзи, който не е добре въоръжен с оръжието на любовта, ще го мачкат хората.

Онзи, който не е въоръжен със знанието на мъдростта, ще го тъпчат хората.

Онзи, който не е добре въоръжен с оръжието на истината, ще го тъпчат хората.

За да не ви тъпчат, трябва да сте добре въоръжени.

41 лекция от Учителя,
държана на 10 юли, 1940 г., София, Изгрев.

ПРОБУЖДАНЕ НА КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ

„Отче наш“

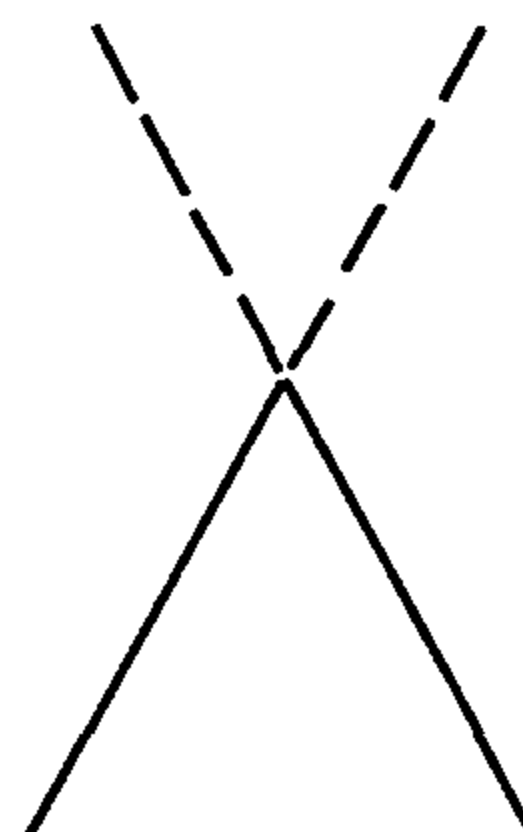
„Духът Божий“

Имате ли тема зададена? (Нямаме.)

Да вземем за основа числото 10. Един човек, който е живял 10 години, може ли да остане в същото положение. Нито по форма, нито по съдържание може да остане същия. Ще се изменят. Изпърво той е бил малко дете и като стане на 50 – 60 години, неговите схващания ще се изменят. На какво се дължи тази промяна, кой е този, който изменя, какво бихте писали? Не сте вие, които сте изменили себе си. Вие сте остарели, без да знаете защо, и някакъв песимизъм проникне във вас и казвате като Соломон: „Суета на суетите, всичко е суета“. Но кое е суета? Да допуснем, че вие слизате в една голяма долина и после почвате да се качвате на една планина. И постепенно с възкачването условията се изменят, въздухът става по-рядък, на 3000 метра височина става по-трудно качването по планинските места и по високите места не е така удобно за живеене, както по ниските места. Онези същества, които са създали планините, за какво са ги предназначили, за какво са ги създали.

И у нас имаме планини. Някой път всичките ви мъчнотии в живота седят в това, че вътрешно вие се качвате на някои високи върхове. Вие на вашите високи върхове не сте се качили още. На Монт Еверест не сте се качвали още. Много пъти сте правили експедиции, но все

безуспешно. И казвате: „Има нещо на този връх.“ Досега колко сте се опитвали да се качите, не сте успявали. С хиляди години сте се опитвали. Ако разсъждавате буквално, ще кажете: „Самият Монт Еверест е материален. Той е висок планински връх. Но вътре в човека къде му е мястото. Ще ви питат той е този ъгъл. На физическото поле този ъгъл има едно приложение. В онзи свят той има друго приложение. Колкото ъгълът е потворен, какво означава? (фиг. 1) Човешкото сърце може да е отворено или затворено; той е по-тесен, по-малък и колкото става по-голям, толкова по-голяма площ обхваща. А пък в духовния свят това означава известни възможности. Когато аз крача, колкото ъгълът, който правя с краката, е по-голям, толкова движението е по-голямо. Когато ти мислиш, ако ъглите на твоята мисъл са много тесни, мисълта ти е дребна. И онези хора, които са дребни, мислят за много дребни работи. И те вървят с много дребни стъпки. А пък другите вървят с едри, широки крачки.

Фиг. 1

Тази фигура може да има приложение. Да означим с *AB* бащата, с линията *AC* – майката. Тези две линии са отворени, защото се крачи. Има нещо незавършено в техния живот. Те имат една допирна точка; съберат се двама души и искат да живеят щастливо. Ако проточите тези две линии зад върха на ъгъла и там ще срещнете също противоречие, там ще се образува друг ъгъл.

У вас има някой път някои идеи, някои чувствава-

ния, които са непостижими, не може да ги постигнете. Ученият човек кога може да бъде учен? Музикантът кога може да бъде музикант? – Когато може да свири. Ако седи при пианото, това ни най-малко не означава, че е пианист. Говорят за някого, че е нетърпелив. Вие ако не сте музикални, не може да бъдете търпеливи. Те са музикални работи. За да бъдете търпеливи, трябва да има с какво да се занимава умът ви. По някой път вие искате да бъдете търпеливи, но за да стане това, трябва да има какво да занимава ума ви. Например някой свири и вие слушате и ви интересува от единия край до другия това, което той свири. Има какво да занимава ума ви. Някой път искате да бъдете търпеливи, без да занимава нещо ума ви. Това е механическо искане. Да ви обиждат, това не е търпение. Това е неволя. Търпението не се занимава с мъчнотиите в света. Мъчнотиите и да не искате, вие си ги носите. Там всички сте търпеливи. Кой не носи болестта? Като дойде някоя болест, ще носите и оттатък ще минете. И сиромашията също така ще я носите и оттатък ще минете. Какво ще правите, като дойде? Има неща, за които казвате: „Не мога да търпя.“ Вие сте гениални в търпението. Но това търпение е още неволя. Казвате: „Какво съм претърпял аз!“ Това не е търпение. Има едно музикално търпение. Някой ви говори и вие търпите и мислите, че сте търпеливи. Някой човек ви говори и, като има съдържание в думите му, вие слушате. Сега сте дошли до положението да се учите да търпите, когато ви говорят, когато ви свирят, когато ви разправят за нещо. А някой път вие разправяте на някого и той ви търпи.

За да ни търпят хората, трябва да сме разумни. Кога-

то говорим, да бъдем разумни. Разумността съдържа магията на живота. При нея всички неща стават без противоречия. Ако всички хора бяха разумни в този смисъл, то само човек като пожелае нещо, Бог му го дава. Когато сте разумни, вие слушате Господа и изпълнявате волята Му. Когато Бог ви говори, вие не Го слушате, а искате Бог да бъде изпълнителен към вас. Господ ви говори, а вие мислите за къщата си, за жената си, за децата си и не Го слушате. И мислите, че като израстне вашият син, ще донесе най-хубавото. А пък този син като си израстне, ще ви донесе нещастия и неприятности. Всички неща отвън ще ви донесат неприятности, например парите и пр. Ще каже някой: „Кое е тогава реалното, ако на външното не обръщаме внимание?“

Но вие обръщате внимание. Младият момък обръща внимание на една мома. Защо обръща внимание? Защото тя има нещо в себе си, което съответствува на неговото желание. Тази форма съответствува на нещо вътрешно в него. Ако не съответствува, то тя няма да преобладава в съзнанието му. Ние сме интересни на хората дотолкова, доколкото отговаряме на техните идеи. И те са интересни за нас дотолкова, доколкото те отговарят на нашите идеи.

Някой казва: „Аз за каквото се помолвам, все става.“ Не, колко работи има, които не стават? Колко пъти човек се моли и работите не стават. Вали дъжд. Молите се да престане дъждът. Вие и без да се молите, той ще престане. Защо ще се молите да престане дъждът? Защо е дъждът в природата? Понеже растенията са деца, които сами не могат да вземат вода, когато са жадни, затова природата е наредила поне през 4 – 5 дена да вали. А

някой път ги държат цял месец жадни. После идват и ги поливат. Растенията чакат да дойдат служителите да им донесат малко вода. Вие били ли сте в положението на някое растение, да дойде някой и да ви донесе вода? Казвате: „Дано не вали.“ Така вие причинявате страдания на хиляди дървета, лишавате ги от някои блага и то защото имате нови дрехи за Великден. Въпросът е много лесен. Този дъжд ще трае два-три часа. Два-три часа стойте в къщи и после като престане дъждът, излезте навън.

Днес вие сте дошли тук. Защо дойдохте? Какво специално ви подбуди да дойдете тук? Взели сте един лотариен билет и очаквате да падне един милион. Няма да падне. Нали преди няколко месеца бяхте взели един общ лотариен билет и нищо не се падна. Не сте от късметлиите. За живота на един човек има значение в коя година се е родил. Например в 1910 година. После има значение в кой месец се е родил, например роден е в март. После има значение в кой час се е родил, в коя минута и в коя секунда. Всичко това има значение, много е важно. Астрологията взема всички тези данни и върху тях ще съгради хороскопа на дадено лице, ще види миналото, настоящето и бъдещето му, как ще се очертае цялото му бъдеще. Онзи, който е роден в 1910 година, той ще ликвидира с всичките работи, които са пречели на неговото развитие, ще има всички условия за това. Но дали ще постигне нещо, то е въпрос. Сборът на числото 1890 е 9, което число означава ликвидация, но и резултат.

Ако вашите пръсти горе са конусообразни, вие ще имате един характер, ако са троскотообразни, т. е. въз-

лести, ще имате друг характер. Конусообразните пръсти какво означават? Хиромантистите знаят. Може да прочетете и изучите хиромантията. Първото или най-външното членче или фаланга на пръста определя умствения живот на човека. Второто членче на пръста определя неговите чувства. А пък третото членче определя силата му, тялото му, материалното. Значи тези кости и мускулите са материалът, който съответствува на тия неща. После зависи и от това каква е формата на първото членче. Ако вляза в подробности, вие ще се забъркате. Като кажа общи неща, ви е по-ясно. Един пръст може да бъде конусообразен, но има още много по-тънки кости. При тази конусообразност трябва да се разгледа и какъв е строежът на кожата. У всички пръсти строежът не е еднакъв. У някои кожата е осеяна с множество клетки, които по форма са квадратни или триъгълници, петоъгълници, шестоъгълници и пр. Това са специални работи.

После, като обърнете внимание на вътрешната страна, откъм дланта, вие ще видите, че у някои линиите са отворени, а у някои затворени. У някои линиите на пръстите са подобни на охлюв, а у някои са построени другояче. Кой са били причините? Те са били разумни причини. Хората с охлювообразните линии по пръстите са затворени в себе си. Те са скрити, те не са отворени. Охлювообразните показват как се е създала вселената, те са още в едно космично състояние.

Сега ще кажете какво отношение има това, което ви говоря в момента и пръстите на ръката. Ръката е резултат на миналото. Вашата ръка от преди хиляди години е създадена. Сега с тази ръка трябва да направите нещо.

Седите, мислите и се обезсърчавате. Чакате да дойдат Петко, Стоян, но никой не идва. Мъчно ви е, че сте сам и се обезсърчавате, искате да се самоубиете. Питам: След като се самоубиете какво ще спечелите? Един човек е гладен. Дадат му едно парче хляб, а той казва: „Куче ли съм аз“ и го хвърля във водата. Реката го повлече и го отнася. После си казва: „Защо хвърлих хляба?“ В себе си той има една неестествена идея. Той има едно високо мнение за себе си. Нему са услужили, но той защо хвърли хляба, кои са били подбудителните причини? Това е криворазбрана гордост. Някой път у вас има едно чувство, искате хората на всяка цена да ви похвалят, да кажат, или че сте красиви, или че очите ви са хубави, или че веждите ви били хубави, или шапката ви, дрехите ви. Дойде някой и ви каже нещо, но вие не му хващате вяра, мислите, че се подиграва. Как трябва да ви го кажат, за да повярвате. Някой ви казва: „Много хубави вежди имаш.“ Вие сте жена, мъжът ви е при вас, а пък този млад момък ви казва така: „Много хубави вежди имаш.“ И на мъжът ви трепне сърцето. Защо му трепне сърцето? Или ви кажат: „Много хубави очи имаш.“ Пак трепне сърцето на мъжа ви. Той мисли, че очите и веждите на жена му са само за него. И че никой няма право да ги харесва. Това е криво разбиране на живота. И онзи, младият момък, и той не е умен, като казва, че тя има хубави вежди. Ако аз съм на негово място, ще кажа: „Аз имах една леля, която приличаше на жена ви и имаше много хубави тънки вежди. Благородна жена беше.“ Политика е това, за да не се обиди мъжът и да не се събужда ревност. Ще кажа още: Моята леля имаше много хубава уста и по устата си приличаше на жена ви. Жена му

сега е справочна книга за леля ми. Питам: Защо при втория случай мъжът не се обижда? Коя е причината? Как мислите? Да допуснем сега, че този, младият момък каже на мъжа ѝ: „Много хубави вежди имаш.“ На жената ѝ става приятно от това. Защо в първия случай на мъжа му трепва сърцето, когато един млад момък похвали жена му и защо на жена му ѝ става приятно, когато момъкът похвали мъжа ѝ? В първия случай в мъжа е събудено едно чувство на користолюбие. Той си казва, че ще му вземат жената. А във втория случай у жена му има едно чувство на тщеславие, повдигат се нейните акции, щом са хубави веждите на мъжа ѝ. Първото чувство действа отзад на главата, а пък второто чувство действа отпред от двете страни на главата.

Да допуснем, че като вървите, мине някой човек и хвърли черен пипер или пепел на очите ви. И вие почнете да плачете. Често в твоя живот има думи, които имат характер на пипер. Има пиперени думи. Хвърляш ги някъде. А пък други думи има, които имат характер на водата. Казват: „Не хвърляй пипер в очите на хората.“ Като говориш за хората, не хвърляй думи, които могат да произведат такъв ефект върху тях, понеже нито за тебе ще бъде добре, нито за тях.

Има и пиперени мисли. Породи се в тебе едно съмнение, някой път мислиш: „Каква ли беше причината, че Господ направи света така; защо Той тури тези работи в моя живот; защо са тези страдания в моя живот.“ И се съмняваш и мислиш, че Бог има някакъв зъб на тебе. Ти хвърлиш пипер сега. Ти си недоволен от живота, недоволен си от това, което Бог ти е дал. Сиромашията ти е дадена като една задача. Аз считам сиромашията за фи-

зическото поле като една празна стомна. Това е едно условие за работа. Отиваш при един извор и след като пиеш вода, ще си налееш вода в стомната. А не да казваш: „Празна стомна е. Защо не беше пълна.“ И я ритнеш с крака си. Ти имаш един приятел. Той прилича на празна стомна. Ритнеш го. Този празен приятел ще ти услужи някой ден. Заведи го при извора, напълни го с вода и ти ще внесеш нещо в него. Сега всички търсите пълни стомни. Обичате тия повече, отколкото празните стомни. По някой път празните стомни са по-полезни. Защото в една празна стомна можете да турите каквато вода искате. А пък една стомна, в която са турени разни води, е изгубила вече оная чистота.

Някой път се смущавате от някоя нова мисъл, от някое ново чувство и казвате: „Откъде е дошъл този дявол?“ Не всичко, което е лошо, е дяволско. И не всичко, което е добро, е ангелско. Не се лъжете. Така е на физическото поле. Не всичко, което привидно ви се показва добро, е добро и не всичко, което привидно ви се показва лошо, е лошо. Много пъти в добрите неща се крият лоши неща и в лошите неща се крият добри.

Случи ви се нещо, което ви причинява известна болка и страдание. Ни най-малко това не е лошо. Разправяше ми един господин следния случай. Качва се той на коня си и минава покрай едно дърво. Този кон го блъска о дървото, той се удря в един клон, наранява се и трябва да се върне с коня си в село. Този кон е спасил живота му. Ако не беше се върнал, щяха да го убият разбойници по пътя. Преди него няколко души били убити, които са минали по същия път. Този клон го ударил по главата и му казал: „Ще се върнеш. Не е този пътя ти.“ Той казва:

„Защо ме блъсна този клон?“ Ако не беше те блъснал този клон, щеше да платиш с живота си. Често едно страдание, което идва, ви спасява от смърт или от друго нещастие.

Някой път и доброто ви спасява. Нещо добро ще дойде в живота ви, за да ви спаси от нещо лошо. А пък някой път лошото ще дойде, за да ви спаси от по-голямо зло.

Всички сега трябва да учите. Трябва да работите и в геометрията. Ако аз съм на ваше място, ще начертая един ъгъл, чиито страни да са по 16 см дълги, друг ъгъл със страни по 15 см, други с 14 и т. н. Сега ако разгледаме кабалистически, какво означава числото 15? Да кажем, че имате някой неустойчив характер. Като начертаете един ъгъл със страни 15 см и да има отвор 90 градуса, вие ще въздействувате на себе си, понеже числото 15 е разклащане на злото, а пък 16 е събиране на злото в себе си.

Да кажем, че вие искате да се жертвувате. Не може да разберете числото 14, докато не жертвувате. Ако искате едно число на хармонията, то е 1 плюс 2. Някой е недоволен от себе си. Той има числото 1. Искате да го направите доволен. Ще му турите 2 и ще стане 12. Всеки, който е недоволен от себе си, трябва да му турите числото 2, за да стане доволен. Нали с две очи се ходи по-добре, отколкото с едно. Щом човек е сам, има едно око. А щом има един другар, има вече две очи. Следователно човек трябва да се ожени, за да придобие още едно око. Всеки, който остане неженен, ходи с едно око. Неженените остават еднооки, а женените са двуоки. Трябва да мислите върху това. Тези работи не трябва да вземате

буквално. С две очи се гледа по-добре. Със сегашните тръби, при които се гледа с едно око, се гледа по-мъчно, а пък с две тръби се гледа по-лесно. Трябва да благодарите, че имате две очи. Какво трябва да правите с две очи? Когато човек иска да ви излъже, той мига с дясното око. А пък когато иска да ви направи една малка пакост, мига с лявото. А пък когато те гледа ококорено, няма толкова опасност, да не се боите. И като срещнете някой път мечка и като почне тя да мига с дясното или с лявото око, е опасно, но ако ви гледа ококорено, не бойте се. Ще ви погледа малко и ще си замине. Ако мечката върви към вас и почне да си глади козината, опасна е работата. А пък ако се наежи отдалеч, не е опасна. Като настръхне, не се плашете. А пък като си глади козината, тя иска да каже: „Намерих мазно нещо“. Приятно ѝ е. Та сега ние имаме криво схващане. Някои хора си мажат козината, гладят я, а някой път човек си нахохори козината. Аз сега ви привеждам тези контрасти, за да ви покажа, че не всичко, което идва за добро, е добро. И че не всичките работи, които изглеждат лоши, са лоши. Има един променлив свят. Трябва да познаваме по-съществено нещата. Та често в живота, когато ви се случват някои големи противоречия, то е за добро. Една мечка е настръхнала, вие ще се отдалечите от пътя ѝ. Много хора ще се уплашат. Мечката е едно същество на чувствата. Някой път тя се дразни, плаши се. И когато се разсърди, казва: „Как не си предвидил? Ти като ме видиш, отдалечи се.“ И като се отдалечиш, мечката няма да ти каже нищо. Но ако седите на пътя ѝ и се свиете, тя ще се нахвърли отгоре ви. Отдалечете се. Много хубаво ходене има мечката. Задницата ѝ се клати много

хубаво. Върви като някой голям чорбаджия. После има тържественост в движенията си. И като развалите това хубаво настроение, което има, тя казва: „Как смееш да смущаваш моя вътрешен мир.“ По някой път вие казвате: „Смутиха ми мира.“ – Тогава сте в положението на някоя мечка. Имате едно хубаво чувство и някой го развали. Той четири, пет крачки да беше се отдалечил, да не ви смущава.

Заклучението е: Не смущавайте Божественото в себе си. Оттеглете се и наблюдавайте. Ако се изпречиш на пътя му, ще си навредиш. Не смущавайте Божественото във вас. И както и да се яви, направи, каквото ти иска. Никой път Божественото няма да дойде по пътя, по който вие мислите. Никой път не може да се определи пътят, по който Божественото ще дойде. Някой път мислите, че то ще закъснее. Някой път искате да схванете, да фотографирате Божественото. Не можете. Божественото е неуловимо. Защото всяко нещо, което можете да уловите, то спада към физическия свят. На него не можете да разчитате. Какво е Божественото? Има хиляди примери. Гладни сте и казвате: „Дали има Господ или не?“ Искате да знаете по човешки дали има онзи свят или няма. И така казвате за себе си: „Да имах сега една топла пита?“ Откъде ще дойде. – Заспите, подремнете и като станете, питата е при вас. Питам: Как ще си обясните сега това? Казвате си: „Откъде е дошла тази пита?“ Разправяше ми един студент, който посещаваше тук братството. Той изпаднал в немотия, отива в Пловдив. Три дена не бил ял нищо. „Едва вървя и минавам покрай турската гостилница с 15 – 16 тенджери. Замириса ми на хубави яденета и си казах: Господи, на мен ли

даде да гладувам. Защо не мога да ям? Да имах поне половин лев. – Половин лев бяха доста пари. Вървя и нещо ми казва: Погледни на пътя, вземи половината лев, иди и си хапни, че да не пъшкаш.“

Когато човек се намира в една велика нужда, само да я проектира и тя ще се изпълни. Не се изпълняват неща, които са непотребни за нас. Но ще ти дадат половин лев. Ще ти дадат една топла пита, ако поискаш. Една чаша вода ще ти дадат. Каквото кажеш, непременно ще дойде. Мога да дам разни теории, но теориите нищо не обясняват. Как ще обясните разказа за Христа: Той с 5 хляба можал да нахрани 5000 души. Той като разчупвал хляба, този хляб се увеличавал. И се нахранили 5000 души и събрали 12 коша с трохи. Откъде дойде това? Съществува един Промисъл в природата. Съществува едно изобилие в природата и то се дава само при известни условия. Това Христос го направи, за да покаже на хората, че има известен Промисъл в света.

Откъде може да дойде една добра мисъл? – Една добра мисъл може да дойде от всякъде. Тя съществува. Само че вие трябва да имате разположение в себе си, да я възприемете. При сегашното ви състояние на живота вие седите и се занимавате с яденето, с къщата и имотите и казвате: „Да има една малка стаичка.“ – Може да има една малка стаичка, но като ви я направят, вие почвате да я увеличавате и развалите работата. Почвате да искате повече и развалите всичко. Една малка стаичка носи някой път по-големи благословения, отколкото една голяма стая. В Америка правят така наречените съживителни събрания и много гости, много народ се събират в една малка стаичка. А пък после направят един

голям салон с орган – направят го за 150 000 долара, после амвон с три галерии горе, да събират много народ. И като направят тази църква, всичко замръзва, духът ги оставя и те остават като мъртва мумия. И те казват: „Едно време няхаме църква и живи бяхме, а пък сега църква съградихме и умряхме всички.“ Вие сега големи църкви ли искате да имате? Голямата църква, щом я съградиш, ще я носиш на гърба си. Каквато църква съградиш, ще я носиш. Нали е писано: „Ти си храм Божи“. – Ти си храм Божи, направен от 90 килограма. Ще го носиш. Ти си църквата. Или си 120 килограма. Ще ги носиш. Има някои църкви от 80 килограма, от 50, от 30 килограма, от 5 килограма. Толкова ще носиш. Малките деца колко тежки трябва да са? Вий сте теглили, аз не съм теглил. Около 3,5 килограма. Предполагам 3,5 килограма. Значи такава църква е малка – 3,5 килограма. – Може да се носи такава църква. После, колкото човек расте, увеличава се църквата.

За какво ми е това тяло? Тази материя, която имате, от нея можете да направите църква, с която да обхванете цялата земя. Вие ако разтворите цялото тяло, ако го разпрострете, може да обвиете земята и да остане още материя. А пък от незнание искате да станете големи. Достатъчно материя имате да обвиете, да обгърнете цялата земя с материята си. И като обгърнете цялата земя, ще имате опитностите на всички хора, на всички растения и пр. Докато човек не обгърне цялата земя с тази своя дреха, той не може да познава живота. А пък някои по-напреднали хора има, които обгръщат не само земята, но и Слънцето и знаят какво става там.

Сега на вас ви остава да знаете малките тайни – да

обгърнете Земята и каквото е написано на Земята, да го учите. Човек има пет чувства. Той има и пет пръста. Но чувствуванията имат два аспекта. Има едно чувство, което събира Божествената енергия, а други, които я разпадат. Има едни мисли, които събират умствената енергия, а пък други, които я раздават. В дясната ръка е това, което раздава, а в лявата е това, което взема.

Та казвам: Трябва едно възпитание сега. Вие, религиозните хора не можете да имате един правилен живот, понеже дори не знаете за какво са ви създадени пръстите, тяхното съществено значение не знаете. Не познавате науката, която говори за тях. Всяко едно движение в съзнателния живот изменя нещата. Как си движите ръцете, краката – всичко има едно вътрешно значение. Когато някой от вас тръгне, аз, като видя само как се движи, ще му кажа какво ще му се случи (Учителят ходи разкратено, бързо, бързо, с голямо махане на ръцете.) Нищо няма да сполучи такъв. Ще тръгнете полека, бавно и към края ще забързате. Като тръгнете бързо, бързо, ще закъсате. Не почвайте бързо. Помолете се първо и бавно тръгнете. На американците защо не им върви? Аз съм ги наблюдавал в Америка. Като излязат от трена, всички бързат, като че ли ги гонят, като че ли се е запалила къщата им от четирите страни. Казвам им: Не сте от умните хора. По-полека трябва да ходите. Че не сте много умни се вижда и от други ваши обичаи, им казвам. Например това, че ядете или пиете нещо топло и после приемете ледено. Няма почти американец, който да не страда от разстройство в храносмилането или гърлобол. Американецът ще пие топло кафе и след това ще вземе ледено. Ако ядете ледено – ледено само да бъ-

де, но не пийте след леденото горещо кафе. Религиозните хора често живеят по американски – топло и след това студено. Никога в себе си не позволявайте да стават резки промени, когато преминавате от едно състояние в друго; рязко да не стават преминаванията. Защото ако турите разгорещеното желязо във вода, то става потвърдо. Гледам, някой се възхитил нещо, въодушевил се и след половин час чувствата му съвсем изстинали. Тази промяна не е хубава. Всичко да става така, както става в природата, например както слънцето изгрява. Някой път има изключение. Аз говоря за общия закон, а не за изключението.

Някой път може да имате повдигане на духа. Това се случва, когато се събуди висшето, космическото съзнание. И тогава се разкрива цялата природа пред човека. И това трае ден, два, месец, година и след това пак се затвори, обаче той вече ще има една ясна представа за цялата природа и ще знае какъв живот съществува. Порано този човек не е подозирал, че всичко живее. И при събуждане на космическото съзнание ще забележи, че растенията са живи и че животът излиза от тях и ще чува как растенията растат, и ще разбира техния глас. И като зашумолят растенията, ще разбира техния език.

Та, изучавайте Божественото. И ако не изучавате Божественото в себе си, ще дойдете до едно вътрешно противоречие.

Казвате, че сте остарели, че вече си е отишъл животът и че в бъдещия живот ще работите. Никога не допускайте мисълта, че ще остарявате и че идущия път, като дойдете, ще работите и ще постигнете това, което сега не сте могли. Не, един живот сега струва много

повече, отколкото цяло бъдещо прераждане. Днешният ден струва много повече, отколкото цяло бъдещо прераждане. Днес ще преживеете толкова, колкото сте преживели през хилядите години по-рано.

„Божията Любов носи пълния живот.“ (три пъти).

Другите въпроси после ще ги разгледаме.

42 лекция от Учителя,
държана на 17 юли, 1940 г., София, Изгрев

ЗАКОН ЗА ЧАСТИТЕ И ЦЯЛОТО

Казано е в писанието, че истината ще ви направи свободни. Днес всички хора искат да бъдат свободни, но не знаят по какъв начин да добият свободата си. Те казват: „Ние сме свободни да мислим, каквото искаме и както искаме.“ Те са на крив път. Човек не е свободен да мисли, както иска, нито е свободен да прави, каквото иска.

Човек трябва да мисли право. Ако пък върши, каквото му дойде на ума и каквото иска, налага му се това, което не иска. Някой казва: „Аз съм свободен.“ Какво е свободен? Ти отсичаш едно дърво и мислиш, че си свободен. Не си свободен да го отсечеш. Ти си позволяваш да направиш това, което не е позволено. Някой мисли, че е свободен да сече горите, но в края на краищата скъпо плаща за тази криворазбрана свобода. Човек има право да се ползува от сухите дървета, но не и от живите. Ще кажете, че като живее на земята, човек има право да сече гори, да лови риба, да мели брашно, да произвежда вино, за да се прахранва. Човек има право да върши всичко, за да се прехранва, но проследете живота на дървосекачите, въгледарите, рибарите, воденичарите и кръчмарите и вижте кой от тях е завършил живота си добре. Кой рибар, който е ходил да лови риба, е прокопсал? После кой воденичар, който е млял жито, е прокопсал? Трябва да се пазим от воденичарството, после от отсичане на дървета, от производство и продажба на дървени въглища, от кръчмарство – продаване на вино. –

„Не е ли свободен човек да си избира занаят, какъвто иска? – Човек е свободен да работи, каквото иска, но в края на краищата носи последствията на своя избор.

Кой човек е истински свободен? Свободен човек е онзи, който, като го калят, не се каля. Колкото и да го калят отвън, той не губи равновесие. Щом не губи равновесие, калта сама по себе си се чисти и той се измива. Свободен човек е онзи, който от никакъв огън не изгаря. Не е ли свободен, най-слабият огън го изгаря. Съвременните хора се намират под влияние на своите страсти, пороци, заблуждения, криви мисли и считат, че са свободни. Не, огън е това. Докато не мине през този огън и не се пречисти, човек не може да бъде свободен. Малкото дете, увито в пелени, не е свободно. Щом се изправи на краката си, то е свободно вече, може да се движи, дето иска. Като остарее, човек пак губи свободата си. Той иска сам да се движи, но не може: едва стане, залитне ту на една, ту на друга страна. Не е страшно, когато краката на човека не държат и стават причина да залита на една или на друга страна. Страшно е обаче, когато човек загуби умствената си свобода и започне да залита. Няма по-страшно нещо от това, да изгуби човек свободата на мисълта си и да се подаде на чужда мисъл. Често слушате някой да казва, че го боли глава, стомах, бъбреци и т. н. Това не е негово състояние. Той е възприел болките на някои страдащи, които се оплаквали. Достатъчно е да се намериш между стотина души болни хора, за да помислиш, че и ти си болен. Един ти разправя за бъбреците си, друг ти разправя за дробовете си, за стомаха си, за краката си и пр. И ти почваш да чувствуваш, че носиш тези болки. Толкова ти е свободата.

И ние по някой път носим болките на цялото човечество – влизаш в това трептение и носиш болките. И доброто, и злото се предават. Изобщо човек възприема и доброто, и злото еднакво, понеже са еднакво силни. Те са космически сили, които работят в Битието. Мнозина смесват злото с греха. Не смесвайте злото с греха. Това са две различни сили. Злото се подкупва. То само зло не прави, но се подкупва за греха. Понякога грехът успява да подкупи злото, да прояви силата си. Обаче доброто никога не се подкупва. Никаква сила в света не е в състояние да подкупи доброто. Та много работи в света вървят с подкуп. Грехът е подкуп.

Често съм слушал някой да казва, че се влюбил, че изгорял от любов и т. н. Това не е никаква любов. Никаква любов няма там. Това е една румънска школа, мамалига, за която човек казва, че умира, а после вижда, че нищо е нямало там. Тогава как ще примирите човешката любов с Божествената любов. Човек поставя човека по-високо от Бога. Обича баща си и майка си, обича децата си, приятеля си, обича повече тези, които нищо не са направили за него, затова е нещастен. Нещастен е, че е разместил нещата. Ако ги обича толкова, колкото обича Бога, тогава е на мястото. Всъщност трябва да обича Бога повече от всичко. Ако обича баща си и майка си, които много малко са направили за него, и ако обича тези, които нищо не са направили за него, ако ги обича повече, отколкото Онзи, Който всичко е направил за него, той ще има всичкото заблуждение. Значи не обича Онзи, който всичко е направил за него, а пък обича този, който много малко е направил за него. Обичайте баща си и майка си, братята и сестрите си,

приятелите си, всички хора, но над всичко поставете любовта си към Бога. Каквито жертви да са направили хората за вас, никой не е наравил това, което Бог е направил.

Казано е в Писанието: „Бог толкова възлюби света, че даде в жертва своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в него.“ Който обича света повече от Бога, той ще опита последствията на тази любов. Ако обичаш Бога по-малко от хората, и синовете ти ще те обичат по-малко. Синът обича жена си повече, отколкото баща си и майка си. Какво е направила тази кокона? Но после и с този син и с жена му ще стане така. Хубави са тези кокони. Но какво ще допренесе една кукличка толкова за живота ти? Ще отвлеча вниманието. Ако мъжът обича жена си повече от Бога, в скоро време ще опита последствията на тази любов. Никой не може да обича ближния си повече от Бога. – Защо? – Защото тази любов носи разочарования. Да възлюбиш Бога, това е задача, дадена на цялото човечество. Ние разрешаваме една задача, която е обща, не е индивидуална. А във всички служби и във войската все наказват човека за непослушание, за липса на любов. Но непослушанието произтича от това, че началникът изисква повече любов, готовност за всички жертви, а пък само с любов може да се направи жертва. Ако хората страдат днес, причината за това се крие в тяхното непослушание. Непослушанието пък произтича от недостатъчно любов в човешкото сърце. Хората са недоволни едни от други благодарение на безлюбието. Всеки иска жертва от другите, но не получава. Само любовта прави жертви. Човек се жертвува, но от страх, а това не е истинска жерт-

ва. Жертвата трябва да бъде разумна. Ако не е разумна, тя не дава добри резултати. И любовта трябва да бъде разумна. Ако не е разумна, вместо добро, тя произвежда зло. Какво направи Яков с любовта си към Йосифа? Той събуди ревност в синовете си, заради което продадоха Йосифа.

Като ученици, вие трябва да се пазите, да не изпадате в погрешката на Якова, да покажете слабост към Йосифа. Всеки човек има по един Йосиф в себе си, когото обича повече от другите си синове и не го праща на работа. Когато синовете на Яков отиваха на работа, Йосиф оставаше при баща си. Заради тази привилегия братята му го продадоха на богати търговци, които отиваха в Египет. Там той лежа в затвор. После беше изкушаван от жената. Йосиф мина през трудни задачи, които разреши добре. Светът, през който човек минава, не е нищо друго освен красива, префинена жена. Който я погледне, веднага се влюбва в нея и пожелава да си поживее малко. Всеки може да си поживее в света, но ще опита последствията на този живот. За човека е казано, че е възлюбил човешката слава повече от Божиата. Светът, през който човек минава, е едно изкушение. Светът е една много префинена жена. Славата е една префинена жена. Славата човешка заробва човека, а славата Божия го освобождава.

Мнозина казват, че са свободни, че могат да правят, каквото искат. Те не говорят истината. – Защо? – Защото свободата е достояние на всички живи същества. Щом е така, с какво право отнемате свободата на тревите, цветята, растенията и на животните? Не само хората са свободни, но и всяко растение е свободно и ти не

трябва да нарушаваш свободата му. Всяка трева е свободна. Ти нямаш право да си туряш крака върху цветята. Водата, камъните са свободни. Ти вървиш и мислиш, че си свободен да правиш, каквото искаш. Там е заблудението. Един камък се търкаля отгоре и те блъсне. И той е отговорен. Държат го отговорен, той трябва да се извини. Ще кажете, че човек, като възвишено същество, има право да използва растенията и животните. Ако камъкът е отговорен за това, че паднал отгоре и ударил някого, колко по-голяма е отговорността на човека за нещастията, които причинява на по-долустоящите от него. Не е достатъчно камъкът да се извини само за направената пакост, но той трябва да бъде буден, да се задържи известно време на мястото, докато човекът мине по пътя.

Аз казах снощи на съществата поливачи: Ако обичате, отложете поливането си. Ние ако знаехме, щяхме да седим в хижата, но понеже мислехме, че ще отложите, слязохме. Ако можете, отложете поливането си тази вечер. Тая вечер да не ни поливате. Че имате право да поливате, имате. Но ние излязохме от хижата. – И те се отказаха да поливат.

Те казаха: „Ние ще ги накараме да направят една палатка.“ Аз щях да остана в палатката, но вие щяхте да бъдете мокри. Аз им казвам: Ако ще мокрите, и мене намокнете.

Любовта разрешава всички противоречия. Следователно, искате ли да бъдете свободни, прилагайте любовта. Когато се подчинява от любов, човек всякога е свободен. Правите ли нещо, правете го от любов. Само по този начин ще бъдете свободни. Свободата на човека

зависи от правата мисъл, а правата мисъл – от любовта. Който люби, той мисли право.

Всичко можеш да направиш, но като го направиш от любов, свободен си; ако не го направиш от любов, не си свободен. Аз съм забелязал, че някой се чувства по-свободен, а пък друг не се чувства свободен. А пък свободата зависи от човешката мисъл. Някой е свободен – може да носи вода и отива за вода. А някой не е свободен, не може да носи вода. Когато умният турят на работа, ще я извърши добре, а пък ако глупавият турят на работа, ще направи доста пакости.

За в бъдеще, за да проявите любовта си, ще ви пратят при бедните. Защо? – За да не се изкушавате. Бедният няма нищо. Вие ще му занесете някои неща. Защото, ако отидете при богатия, той има всичко, пък и богатите всички ги обичат. А пък сиромасите малцина ги обичат.

Например младите момци обичат здрави момци. Младите момци са благодат, а пък болните са сиромаси. И младите момци обичат богатите моми, т. е. здравите моми. Болната мома колцина ще се намерят да я обичат. Сиромасите всеки ги отминава, не ги поглежда. А пък богатият има автомобил, коне, пари, жена му е добра, той е умен и благороден. Така мислят хората за богатите. А пък за сиромаха казват, че е глупав, че не е могъл да си уреди живота. Колко мъчно е да се справим с тия разбирания!

Как ще помогнеш на богаташа? Един пример: Аз пътувал пешком, сиромах съм. Богатият пътува с автомобил. Автомобилът се обръща и той получава удар по главата си. Аз отивам, превръзвам му главата и му каз-

вам: Няма нищо, стават такива катастрофи. А аз понеже пътувам пеш, не стават с мен такива работи. И ти като пътуваш пеш, няма да ти се наранява главата.

(Учителят се обърна към една сестра) – Вчера искаше на кон да слезеш. Казах ѝ: Без кон може да слезеш. Тя се качи от хижата до върха Мусала без кон, а пък надолу вече иска кон. Това е заблуждение. Човек сам се заблуждава. Казах ѝ: Без кон можеш да слезеш. С кон надолу е много опасно да се върви. Може да се спъне конят и да паднеш заедно с него.

Сега забелязвам във всички хора, като се съберат някъде, всеки гледа да вземе най-хубавото място. Например, като дойде някой при огъня, веднага вземе най-хубавото място, втори дойде и гледа, недоволен е, че първото място е заето, вземе второто място. Дойде трети и той е недоволен и т. н. А може да се постъпи по обратния път: като дойдеш до огъня, вземаш най-лошото място, та последният, като дойде, да вземе най-хубавото място. Но това е един вътрешен процес.

Когато пътуваме, приятелите все гледат да хванат някой автомобил. Аз, когато пътувам, никога не турям в ума си мисълта, че ще се возя. И като тръгна пеш, ми е много по-приятно, отколкото да се возя.

Някой ученик не си учи уроците, които се предават, и си казва: „Учителят е добър и ще се случи да зададе лесен въпрос.“ А пък то се случи така, че учителят задава по-мъчен въпрос, и ученикът тогава казва: „Много е дребнав учителят ни.“ А пък то не е така.

Как се изпитва любещият човек? Чрез изпитания и страдания. Любовта се изпитва в живота. Като държиш матура, ще знаеш всичко, че да не могат да те скъсат. В

това отношение животът е велико училище. Христос казва на учениците си: „Всички тази вечер ще ме напуснете.“ Петър, един от учениците на Христа, казва на своя учител: „Всички да се откажат от тебе, аз никога няма да се откажа.“ Не се мина много време и любовта му се постави на изпит. За нищо и никакво той три пъти се отрече от Христа. С това се сбъднаха думите Христови: „Докле петелът пропее, ти три пъти ще се откажеш от мене.“ И той се отрича, и то за една малка работа. И като се отрече, почна да мисли, плака и каза: „Какъв слаб човек съм бил, човек без характер. Мен ми казаха за тази слабост и аз не исках да се призная.“ Когато ние не сме на изпитание, мислим, че сме силни, но когато дойдат изпитанията, характерът на човека тогава се проявява.

Засега има една обща карма и ние носим всичките последствия от минали грешки. Носим и общите добродетели от общите недъзи. Друг някой направил погрешка и на тебе ти се падне да я изплатиш. И доброто се дава така. Не разрешаваме вече една индивидуална карма, а общочовешка карма. Някой пита: „Какви грехове съм направил, че ми се случват такива нещастия?“ – Не, участвуващ в общото добро и в общото зло. Някой път не си направил добро, и ти идва доброто. Някой път не си направил зло, а пък ти идва зло.

Какво виждаме в характера на Христа? – Голяма издръжливост и търпение. Той мина през три вида изпитания: в умствения, в духовния и във физическия свят. Защо трябваше да Го накажат? – За общата карма. Не е лесно да бъде човек изложен на ударите и подигравките на цял полк войници. Цял римски полк се гавреше с

Христа, туряха Му венци и мантии и Му се покланяха, удряха Му плесници, плюеха Го, докато най-после го подложиха на разпятие – последното страдание. Това считам за най-голямото геройство. Онова страдание на кръста беше физическо, но Христос прекара тази нощ между римските войници едно вътрешно душевно изпитание, което понесе спокойно. На кръста бяха само физическите изпитания. Той имаше силата да се избави, когато Го хванаха, но Той не употреби силата. И на кръста имаше силата да се освободи, и там не се освободи. Той претърпя три несрети: и в умствено отношение, и в духовно отношение, и във физическо отношение. Това показва силата на характера – да издържи на всички изпитания. След това Христос възкръсна. Силен характер имаше Христос, заради което издържа на всички изпитания.

Къде е Римската империя днес? Къде е Христос днес? – От Римската империя нищо не остана, а пък от Онзи, Когото биха, с когото се гавриха, от него остана нещо, което вечно ще живее. И кръста, на който Го разпнаха, и той се въздигна и стана по-знаменит от цялата Римска империя. Кой днес не носи кръстче на врата си? И колко души носят на гърдите си кръст за храброст? И вземат Христа за пример. Във време на Римската империя считаха кръста за най-позорно нещо, а пък днес го считат за емблема на доблест, храброст, благородство, безстрашие.

Когато страдате, вие не знаете, че съществува от невидимия свят, онези, които са дошли до съвършенство, гледат как ще издържите изпита си и всички желаят да го издържите. Та когато издържите изпита си, на тях е

приятно, а когато се колебаете и ругаете, на тях не е приятно и казват: „Този хептен е загазил.“

Изпити има още. Изпитите не са завършени. Вие мислите, че в този живот ще завършите всички изпити. Съвременните религиозни хора се стремят към Христа. Те искат да следват Неговия път. За да следвате Христа, вие трябва да минете през Неговите изпитания. Много изпити предстоят на съвременното човечество, но то трябва да ги издържи. Щом ги издържи, положението му ще се подобри. Днес всички хора минават през своята отрицателна карма. В бъдеще те ще минат през положителна, т. е. през благоприятни условия на живота, наречени дихарма. Сегашният живот е живот на злото и на изпитанията, бъдещият е живот на доброто и на любовта. В този живот кармата е негативна, а в следущия живот ще бъде положителна, ще ви се дадат условия да правите добрини. Тогаз ще се види как ще направите това. В този живот изпитвате всички несгоди, а в следущия живот ще имате условия да правите добрини.

Аз правя следното сравнение: вчерашният ден е сегашното, а пък бъдещето е днешният ден. (Вчерашният ден беше облачен, а днес имаме чисто синьо небе, без никакви облаци и с изобилно слънце; времето е тихо и топло). Днешният ден ще бъде хубав. Всичко ще имате. Ако снощи бяхме останали в хижата, какво щяхме да имаме? Това е човешкото. Човешкото е, когато казват: „Все човек трябва да е малко послушен.“ Ние спечелихме, понеже ако бяхме останали в хижата, щяхме да платим по 50 лева, а пък тука спяхме без пари. После огън не щяхме да имаме, а пък тука имяхме хубав огън. После и сладко спяхме тук. Имаше едно малко неудоб-

ство, имаше малко комарчета. Те казваха: „На услугите сме ви, добре дошли, но ще платите нещо от ръката си.“ Като дойде комарът, казва: „Колко ти е хубав носът, да взема нещо за спомен от него. Колко ти е хубаво ухото, колко ти е хубава устата.“ А дето кацне, все иска нещо за спомен. Аз така разглеждам нещата.

Сега, каквото е останало у всички, общо ще го изядем – и който има и който няма. Никой да не остане гладен. Искам всинца да се наядете богато. Кой каквото има, да го извади. Сега богатите да му мислят. Ще приложим закона за самоотричането. Ще се самоотрекат богатите от благата си.

Светът е пълен с блага, дадени от Бога. За да се ползва от тия блага, човек трябва да има отворени очи. Тази година ни се дават условия да се ползуваме от великите Божии блага. За да не изгубите условията, вие трябва да избягвате услугите на чуждите коне. Всеки човек има кон, на който може да разчита. Следователно, дали слизате от планината или се качвате, разчитайте на себе си. Конят представя човешкия ум. Разчитайте на своя ум, а не на чуждите умове. Като слуша първо своя ум, а после ума на другите, човек дохожда до заключение, че това, което сам направи, е по-добро от онова, което другите могат да му направят.

„Добрата молитва.“ (6 ч. и 10 м. сутринта)

Имаме на разположение още 4 часа до тръгване.

Да се върнем пак към въпроса за свободата. Кога човек е свободен? – Когато служи на Бога, т. е. на цялото. Докато човек работи в името на Бога, всички са доволни. Щом направи нещо за някоя част, веднага се явява състезание. Дето има състезание, там любовта от-

съествува. Дето любовта отсъествува, там идат ограниченията. – Какво да направим, за да се освободим? – Дайте място на Божията Любов в себе си. Щом Божията Любов обхване човешката душа, любовта му минава в по-висша степен: от човешка в Божествена. Божията Любов прави човека силен. Тя му дава възможност да се справи със старите си навици, да изправи всичките си погрешки. Без тази любов той ще бъде в положението на пушач или на пияница, който иска да се освободи от своята страст, а не може. Който може да се справи със своите слабости той е силен човек, който не може да се справи със слабостите си, той е слаб човек. Както делим хората на силни и слаби, така и в човека различаваме две естества: Божествено – силно, и човешко – слабо. Божественото има крила, не се нуждае от кон или автомобил. Човешкото е слабо, затова търси превозни средства, т. е. външна помощ.

Когато направиш за Бога нещо, ти си свободен; няма тогава кой да те съди. Щом направиш нещо за частите, тогава имаш състезание, не си свободен. Само там седи свободата. Всеки вижда погрешките на другите, а пък погрешките сами по себе си са частно нещо.

Няма нещо по-неустойчиво от човешката любов. Устойчивото у човека е Божественото. Бог трябва да слезе у хората, за да измени човешката любов и да я превърне в Божествена. А пък ние трябва да живеем у Бога, за да се изправи нашата любов. Много мъчно е да се освободи човек от миналите навици. Вижте оня тютюнджия или пияница. Каѐо види, че някой пуши или пие, потекат му лиги. Човек, като изправи своите слабости, е силен, а пък като не ги изправи, е слаб.

Да кажем, че искате да пътувате с автомобил. Няма място и ви казват: „Ти си силен, да турим слабия на твое място.“ А пък на вас не ви е приятно. Или да кажем, че са приготвили за вас едно хубаво ядене. Идва един гладен човек и вие, ако с радост му го дадете, това вече е похвално. Законът е такъв: който не може да изправи лошите навици, е слаб, а пък който може да ги направи и да ги изправи, е силен човек.

Имате един навик да събирате, да забогатявате. Не е лош този навик, но този, добрият навик понякога се обръща в зло. После да давате е добър навик, но с това даване може да направите някоя пакост. Например дошъл някой и вие му давате пари. С тези пари той може да купи оръжие и да убие някого. Някой идва при мене и ми казва: „Жена ми е гладна.“ Казвам му: Да дойде жена ти. Той казва: „Децата ми са гладни.“ Аз му казвам: Да дойдат децата ти. Той казва: „Жена ми не може да стане.“ Казвам му: Тя, като реши да дойде, ще оздравее. А пък аз виждам, че той няма нито жена, нито деца. Казвам му: Както помагам на тебе, така ще помогна и на жена ти. Той казва: „Тя има работа и не може да дойде тук.“ Казвам му: И аз имам работа.

Някой идва и ми казва: „Аз имам много бърза работа. Помогнете по-скоро.“ Казвам му: И аз бързам, почакайте малко. Че имал бърза работа, съзнавам, но и аз бързам. Ако е по-бърза от моята, аз ще отстъпя. Ако той бърза, за да отиде да направи някое добро, аз ще му услужа. А пък той има бърза работа да се удоволствува, да направи гешефт, да печели пари.

Сестрата ми каза, че иска да се върне с кон през Чамкория. Казах ѝ: нека да отиде без кон. Има три Ни-

колини. Има една в Божественния свят. Тя е с крила. Има една друга в духовния свят, тя е много добре облечена. А пък третата е в дрипи тук на земята. Онази, с крилата, на кон не язди. А пък тази иска кон да ѝ хванат. Аз погледнах коня. Конярът го биеше по краката. И един ден конят ще каже: „Знаеш ли колко ме биха заради теб?“ Въпросът е съзнателно да постъпва човек. Аз не се качвам на кон по единствената причина, че като се обръщам насам и натам да гледам природата, да се радвам на всичко, конят подскочи и аз изгубвам настроение. И на автомобил не обичам да се возя, понеже и той подскача и главата се разклаща. А пък като вървя с моя автомобил, вървя по-добре. Бих се качил на кон, но той трябва да е снажен, хубав, пълен с магнетизъм. А не да е някой кон халаше, измършавял. От такъв кон освен че нищо няма да вземеш, но той ще вземе от тебе. Когато имаш едно неразположение на духа, можеш да се качиш на кон, но красив, млад, магнетичен.

Разчитайте на Божественото в себе си и на Божественото у хората, а не на човешкото, което търси външна помощ. Божият Промисъл има предвид всички души. Щом има живи хора в света, при каквито мъчности да изпаднете, все ще се намери човек да ви помогне. Трябва ли тогава да се страхувате от живота? Всеки човек е готов за услуга на Божественото. Не само човек, но и животните са в услуга на Божественото. Веднъж във време на войната, мене ме държаха по-дълго в една къща да помагам. В къщата останах до 12 часа в полунощ. А пък беше военно положение. Можеше човек да намери участъка, ако се движи без лична карта. Бях гостенин на един генерал. Той искаше да ме придружи до вкъщи,

но аз отказах. Вместо генерала, на улицата ме видя едно голямо куче и ме придружи. И когато минавахме покрай стражар, кучето започваше да обикаля около него и той мисли, че аз съм някой инспектор и ме отминава. Минавахме и покрай други стражари. Кучето пак се завърташе около тях и стражарите пак мислеха, че съм инспектор с куче, официално лице. Дойдохме до моя дом, аз му дадох хляб и сутринта го нямаше. Та това куче изпълни длъжността си на верен другар и пазач много добре. Значи едно куче ми послужи в това, в което генералът щеше да ми послужи. Аз щях да си отида и без кучето, но беше по-интересно с него. Минаваме покрай стражар, кучето се позавърти около него, аз поздравя и той се изправи и поздравява. После като срещна друг стражар, пак го поздравя и той ме поздравява.

Като знаете това, не отлагайте моментите да бъдете в услуга на Божественото. Не мислете, че сте слаби или бедни, за да бъдете в услуга на Великото в света. Що се отнася до Великото, и слабият, и бедният могат да му служат. Каква е разликата между богатия и бедния? Богатият е зрял плод, а бедният – току-що посадена семка. Като поникне, семката може да извърши някаква работа. И в земята да е, тя пак върши нещо. Ще кажете, че като уредите работите си, тогава ще служите на Бога. Започнете да работите още сега, без оглед на работите си. Уредени ли са работите ви или неуредени, не е важно. Вие не трябва да губите време. Посадете семката и не се безпокойте. От нея ще израсте голямо дърво, което ще даде обилно плод. – Ама нямаме условия за работа. Условия всякога има. Важно е да имате желание за работа. Условия за възприемане на любовта има всякога, но вие

трябва да се нагодите да я възприемете. Щом се нагодите, вие ще я възприемете такава, каквато изтича от Бога. Всичко зависи от съзнанието на човека. Всеки възприема любовта според степента на своето съзнание.

Колко е ясно времето днеска. Няма нито едно облаче. Ние сега пак не можахме да минем без коне. Дойдоха пак два коня с нас за багажа.

Човек трябва да разчита на Божественото. Има един Божествен Промисъл, на който човек трябва да разчита и да се вслушва в неговите съвети.

(Разговор след сутришната закуска в 8 часа сутринта, сряда, при моста.)

Един приятел каза: „Аз бях тръгнал да живея по Бога, но имам жена и деца. Като ги наредя, тогава ще тръгна.“ Така мнозина все отлагат, а времето тече.

Като казваме, това не може, онова не може, това са залъгалки. Човек е силен в момента да изпълни всичко. Някой казва: „Аз не съм богат.“ Ти не трябва да бъдеш богат. Богатството и сиромашията са два полюса. Богатството се намалява, а пък сиромашията се увеличава. Сиромашията е плод в земята, семе, което ще поникне, а пък богатството е зрял плод, който береш.

Вие се мамите, мислите все, как да уредите работите си, а пък не знаете, че те са уредени. И уредените работи трябва да използвате. Вие мислите да работите, като си уредите работите. Не, сега почнете да работите. Сега ще посадите семената и като порасте дървото, ще има да ядете плод изобилно. Всички се спъвате и казвате: това нямаме, онова нямаме. Всичко имате, какво ви липсва? От вас ли зависи да накарате слънцето да грее и да се ползвате от тези блага тук, около вас? – Не!

Обичате един човек, вие трябва да се нагодите за любовта му. Ако не се нагодите, не можете да я възприемете.

Религиозните хора искат да станат добри, без да знаят, че те са добри.

Не наливайте в човешкия ум какви да е каши, за да не стане някоя попара.

Глупавият изказва нещата с много думи, а пък умният ги изказва с малко думи.

Господ се показва на всички хора според степента на тяхното съзнание – приспособява се.

Слънцето, за да бъде достъпно, е на 92 милиона мили далече от земята.

Всеки от вас е писал любовни писма. Например писали сте така: „Ти ми носиш всичкото щастие, без тебе не мога да живея.“ Това, което пишете, вярно ли е? Че той сам е нещастен, а вие пишете, че той ще ви направи щастлива. Някоя мома идва при мене и казва: „Аз искам да се ожена за един идеален момък.“ Казвам ѝ: Идеалният момък за тебе, глупачката ли ще се ожени? Дойде един момък и ми казва същото. Казвам му подобно. Това дето се жените вие, това значи, че се цаните за слугини. В оня свят няма никакви женитби. Онзи свят е като светлина, която е сега, днес горе над нас. Умственият свят е толкова добре уреден, че вие може да ходите, дето искате. В онзи свят няма да можете да се скарате с никого. Щом се породи желание да кажете на някого някоя отрицателна дума, той изчезва моментално от вас. Същото става, ако иска да се кара някой с вас, и вие ще изчезнете веднага от него. Затова, който иска да се кара, го прашат тук.

Вие търсите да обичате някого, да обичате една част от цялото. Понеже обичате цялото, то заради цялото ще обичате частите.

Вие още не сте проявили любовта си. Всеки ден увеличавайте поне с по една стотна от градуса любовта си.

Нека остане в ума ви основната мисъл: Обичайте Цялото и живейте заради Него. Щом обичате Цялото, ще обичате и частите, които влизат в Него.

43 лекция от Учителя,
държана на 24 юли, 1940 г., София, Изгрев.

ИЗТОЧНИКЪТ НА РАДОСТТА

„Отче наш“

Кое е най-същественото за един ученик? Има някои неща, които са съществени. Вие мислите, че знаете нещо. Не е лошо да мисли човек, че знае. И не е лошо да мисли човек, че не знае. И двете неща са добри. Не е лошо да знае, че шишето е пълно. И не е лошо да знае, че шишето е празно. Лошевината не стои в пълнотата и в празнотата. Лошото е, когато вземаме празното шише за пълно и пълното за празно.

Най-първо ученикът трябва да държи главата си в изправно положение. А пък изправното положение на главата във всеки един момент не може да се спазва без светлина. Това е закон. После той трябва да държи в изправно положение и своето сърце, своите чувства. Той не може да държи сърцето си в изправно положение без топлина. Но не тази обикновена топлина, която е един резултат. Тя е един факт. Като кажем факт, ние разбираме истина, което не се оборва. Това не го тълкуват добре. Фактът е един резултат, който не може да се оспорва. Стомната е счупена. Какво ще ми доказват повече. Доказано е, че е счупена, няма какво да доказват за здравата стомна, че е здрава. Ако стомната е здрава и казват, че е счупена, това не е вярно. Доказвате например как някой е излъгал. Хубаво, ако отидете при говежди извержения и ги бъркате с пръста си, за да докажете, че са извержения, няма ли да се оцапате? И всички

се чудите защо съвременните хора боледуват и са нещастни. Някой ви казва: „Аз ти говоря истината, аз ти говоря за любовта.“ А пък той няма никаква любов. Каква ти любов! Истината освобождава човека. Ако носите истината, щом дойдете при болния, той оздравява, нищо повече, свободен е. Ако влезете в един затвор, затворниците веднага излизат навън, свободни са. Истината дава свобода. Ако вие говорите истината, а сам не сте свободен, тогава каква е тази истина? Може ли човек, който сам не е свободен, да освободи другите?

Сега аз като говоря, някой от вас си клати главата, с което показва, че това е вярно. Но това е неразбиране на въпроса. Нещата са верни само тогава, когато носят със себе си живот, знание и свобода. Една мисъл е права, когато тя носи светлина, знание и свобода в себе си. Сега вие ще кажете: „Аз го зная това.“ Знаете го това, но най-първо нямате живот. Този живот, който имате, е временен. Той е като малка локвичка и един ден, като я напече слънцето, тя ще се изпари и мястото ще остане без вода. Едни жаби, които са уповавали на тази локва ще останат на сухо и ще се чудят, коя е причината, че се е изгубила водата.

Сега в света има едно заблуждение: когато една стока е калпава, търговците ѝ дават много хубав цвят. Ще им турят много хубав, отличен цвят на калпавите стоки, да заблуждават. И като погледнете цвета, ще кажете: „Много хубав цвят има“. Но хубавият цвят не показва ни най-малко, че съдържанието е добро, че дрехите са доброкачествени. Един човек, когато стане калпав, цветът му стане ярък, придобива ярък цвят. Той е една калпава стока.

Мислите ли, че като забогатеете, вашето положение ще се подобри? Или мислите ли, че като придобиете сила, вашето положение се подобрява? Виждам ви противоречията. Аз сега разглеждам един въпрос много потънко. Има нещо, което постоянно ви безпокои. Един ден имате най-хубаво разположение, като че сте в рая. И не се минава половин час – вие изгубвате настроение, но не знаете как изгубихте настроението си. Много лесно е станало това. Случил се е един факт. Срещате един, комуто дължите 1000 лева. И той казва: „Срамота е за тебе, защо не си изплатиш хилядата лева.“ Ти си чувствителен човек, може ли такова нещо! И вие загубвате настроението си. Казвате: „Как можа да ме срещне този човек?“ Че вие сам го създадохте това положение. Вие намерихте този човек с девет бъклици, взехте 1000 лева назаем от него и не знаете, че той е устат човек и на 100 души ще разправи, че вие сте такъв-онакъв, че не седите на думата. Като сте взели 1000 лева от него, сте го подкупили да говори най-лошите работи за вас. Умен човек ли сте тогава, като сте взели 1000 лева назаем от него?

Идва един проповедник и ви казва как да вярвате в Христа. Дойде втори и той проповядва как да вярвате в Христа. Дойде трети, четвърти и вие се забъркате и не знаете как да вярвате в Христа. Тази работа е толкова проста, но същевременно и много сложна. Да допуснем, че ви разправям теоретически за музиката. Знаете ли колко е сложна работата, докато разберете какво нещо е интервал, какво нещо е ритъм. И професорът, който разправя за ритъма, и той не го знае и обръща наляво и надясно, за да покаже какво нещо е ритъм. Или някой човек ви разправя какво нещо е сладко. Разправя, раз-

правя, но вие казвате: „Не го разбирам“. – А пък тази работа е само за една минута. Ще близнете една бучка захар и ще имате вече един вътрешен усет и ще знаете какво нещо е сладкото. И след това може да го обяснявате както искате. Но трябва най-първо да имате едно възприятие.

1↓ 1↑ 2↑ 2↓

Какво означаваме с тези знаци, с числата 1 и 2? Първата единица със стрела надолу показва, че зрънцето е посадено, а пък другата единица със стрелата нагоре показва, че зърното е поникнало. Числото 2 със стрела нагоре показва, че растението е вече узряло, а пък числото 2 със стрелата надолу показва, че трябва да се жъне вече. Това са знаци, които трябва да разбирате.

Често срещате един човек и казвате: „Това е набо-жен човек.“ Че откъде знаете, че е набожен? В какво седи набожността на човека. Човек не може да бъде набожен, ако няма горе, на главата си развит център на набожността. Да не мислите, че набожността е тука. (Учителят показва с пръст този център върху главата на един брат.) Тук е мястото на формата, но набожността

Фиг. 1

какво е? У някои хора центърът на набожността има такава форма (фиг.1, 1), у някои е така (фиг.1, 2), а у някои е тъй (фиг.1, 3).

Каква е разликата? При фиг. 1,1 човек е набожен, който само взема. При фиг. 1, 2 човек е набожен, който дава, а пък при фиг. 1, 3 човек и взема и дава.

Някои казват: „Да печелим души.“ Как се печелят души? Ще се намерим в едно противоречие. Да кажем, че двама търговци донесат стока. Единият носи стока с хубави цветове, а пък другият носи стока с хубава материя, но цветът не е хубав, а пък на трети и цветът, и материята са хубави. Но пак има едно стълкновение. Онзи, на когото стоката е по-калпава, по-евтино я дава, а пък онзи, на когото цветът и материалът на стоката са хубави, по-скъпо я дава. И като дойдат купувачите, вземат евтината стока с хубавия цвят. Той я продава лесно, но хората, като носят тази стока малко време, тя се разваля. Такива платове или продукти за ядене след кратко време се развалят.

Вие имате вяра и уповавате на нея. Изпитали ли сте вярата си? Мислите ли, че с вашата вяра всичко може да направите? Христос казва: „Ако имате вяра колкото синнапово зърно и кажете на тази планина да се премести, и тя ще се вдигне и ще се премести.“ Каквото кажете, ще стане. Опитвали ли сте вие за малки работи вашата вяра? Правете първо опити с малки работи. Имате едно чувство на неразположение в себе си. Нещо ви е стегнало отвътре. Мъчно ви е и не можете да си намерите място. Ходите от една къща в друга и казвате: „Тежко ми е, тежко ми е.“ А какво ви е тежко, за какво ви е тежко, не смееете да кажете. Има работи, които не се казват. Питат ви кои са причините. Отговорят: „Не зная.“ Има причини за тежестта, които не се знаят. Тогава ще турите вярата си в действие и това, тежкото

да се махне. Мъчна работа ли е това, тежкото да се махне от вас? Да допуснем, че имате една раница на гърба си, която е тежка и не можете да се освободите от нея. Дойде един човек, който знае, откопчи ви ремъците и махне раницата. Най-първо вие трябва да знаете как се турят раниците и как се снемат. Вие се оставяте да ви турят раницата и не питате как се сема. Най-първо възприемате една мисъл. Това е раница. Отде знаете, че една мисъл е права. Ще дойде някой и ще ми каже така: „Аз много те обичам. Аз съм готов да се жертвувам за тебе.“ Той като ми говори, че ме обича, всичките ми свещи в главата загасват. Той казва, че сърцето му гори. А пък виждам, че всичките огнища в сърцето ми загасват. Той казва: „Аз те обичам.“ А пък аз ставам хилав и болнав. И му казвам в себе си: Аз не се нуждая от твоята любов. Този човек е един дявол. Той е един лукав дух. Казано е, опитвайте духовете от Бога ли са. Какво ще ми разправяш? Идва един човек при тебе и не ти говори за любов, но щом дойде, всички свещи в главата ти се запалват и ти, който си бил хилав, ставаш здрав. Дали това същество е човек, или дух, или животно, или мравка, или птица, то е от Бога. Някой път птицата като кацне отгоре ти, свещите светват в главата ти и огньовете се запалват в сърцето ти.

Сега наблюдавам, че някои от вас почват да се стягат и си казват: „Втасахме я.“ Питам: Ако криете една въшка в главата си от срам, какво ще ви ползува тази въшка. И ако не смее да бутате една бълха, скрита в ризата ви, какво ще ви ползува тя? Имате една мисъл, която прилича на бълха. Имате една мисъл, която прилича на въшка. Имате една постъпка, която прилича на

дървеница. Питам: Каква полза имате вие от въшката, от една такава мисъл, която ви безпокои. Трябва да ви донесе нещо и да направя опит пред вас. Но все ще направя един опит. Ако някой желае да даде подарък, какъв подарък бихте искали? В света има хубави подаръци; като дойде човек вечерно време в стаята ви, да ви донесе една хубава свещ и тя да свети. Няма по-хубав подарък зимно време, когато е студено, да ви донесе хубави дрешки, обувки и хлебец.

Някои ваши братя са заминали за онзи свят. Те има да пътуват доста дълго време, докато отидат до главната станция. Казват ми: „Какво да правим за тях сега?“ Дойде една сестра и ми каза, че баща ѝ умрял. Аз ѝ казах: Ти лъжеш, аз не вярвам в бащи, които умират. Тя ми каза: „Ние скърбим.“ Казах ѝ: Защо ще скърбиш? Баща ти е един човек, дошъл на земята да изпълни волята Божия. Изпълнил е волята Божия и неговият баща го вика. А пък ти сега мислиш, че това е твой баща. Това е твой фиктивен баща. Твоят баща е като един идол, който представлява Бога. Хората са направили един идол и казват: „Този е Господ.“ Този не е Господ. И слънцето не е Господ, макар и да е толкова светло. То е само една емблема. Запалената свещ не съм аз. Казвате за някого, че е запалена свещ. Не, запалената свещ е един резултат. Бог е това, което произвежда и светлина, и сила, и хубави мисли, и хубави чувства, и всяко добро, и туря всичко в ред и порядък, и всичко извинява. Той променя всичко и сам остава неизменяем. Понеже той е неизменяем, и всичко в света той променя и изменя. И който разбира Божия закон, постоянно се ползува, постоянно се подмладява, а пък който не разбира Божия закон, посто-

янно остарява. Който разбира Божия закон, постоянно поумнява, а пък който не разбира Божия закон, постоянно оглупява. Който разбира Божия закон, постоянно неговото здраве се подобрява. И като дойдеш до 120 години, ще кажеш: „Няма какво да живея на земята вече.“ Какво ще те ползува да седиш на земята след 120 години. Ял си всички яденета, които може да ядеш. Не е останало нищо, което да не си ял. Обличал си всички дрехи, които може да облечеш. Имал си всички апартаменти, които може да имаш. Дотегнали са ти най-послед хората, които минават край тебе, казват за тебе: „Какво още търси тук този старичок? Тази баба, този дядо, да си вървят.“

И неспособните ученици, които не ценят способните ученици, казват: „Да се махнат“, защото способните ги засенчват. А пък те не знаят, че способните ученици някой път са много добри другари, и когато другите не са разбрали уроците, те ги събират и им разправят по математика и по геометрия. А пък като си отидат тези, най-даровитите, никой на никого не разправя и все мислят, че са даровити, че много знаят.

Ние се спираме и мислим какво е направил Христос за света. Когато човек е при нас, тогава трябва да го ценим. Оценявайте човека, когато е при вас, оценявайте любовта му, когато е при вас, а не когато си замине за другия свят. Вие казвате: „Онези наши братя са заминали.“ Не са заминали, но са се освободили от заблужденията си. Нашият брат Георги (Радев) беше много даровит. Знаеше няколко езика. Имаше особено хубави схващания. Разбираше много добре онзи свят, но той умря от едно противоречие на своя ум и на своето сърце. Ка-

зах му по един и по друг начин какво му е положението и понеже много не слушаше, най-после му казах: Аз мислех, че вие, младите сте много силни хора, но вие сте били много слаби. Вие мислите, че знаете най-същественото. Казах му един прост начин как да се освободи от болестта, а той не можа. Той искаше да го подтикват постоянно.

Аз нямам нищо против това, че отивате на онзи свят. И като отивате на другия свят, ще мислите, че ще спечелите нещо. Ако отидете 10 години по-рано за другия свят, 10 години ще обикаляте тук, на земята и не ще можете да вървите нагоре. Не трябва и да закъснявате. Ако закъснеете с 10 години, пак е лошо. Та трябва да заминете точно навреме. Които искате да отидете на онзи свят, да се пригответе точно навреме, нито по-рано, нито по-късно. Този брат е знаел как ще умре. Той е разправял някому как ще умре и така стана. Всичко знаел. А пък имаше едно противоречие, което той не можеше да преодолее. Аз един ден като говорих с него, той ми каза: „Този, лошият език, с който съм хапал хората, трябва да го оставя и цялото ми семейство сме живели много разпуснат живот.“ И той много ясно астрологически си обясняваше тези неща. Веднъж каза: „Благодарение, че влязох тука, в този път. Ако не бях влязъл, щях да си замина по-рано.“ Ако не беше влязъл тук, той щеше да си заmine 10 години по-рано. Сега вие ще кажете: „Такъв ли е бил той?“ Че Давид направи едно прегрешение и повече от 2000 години четат за това в Библията и казват: „Какъв лош човек бил той! Да накара да убият онзи човек и да му вземе жената.“ Две хиляди години хората четат това. Вие мислите, че някое ваше прег-

решение може да бъде скрито. Не, не е така. Вашите прегрешения не са скрити, за невидимия свят са видими. Ние искаме сега да се представим, че сме много добри. Всъщност трябва да знаем, че там, отдето сме излезли, изворът е чист. Благ е само един Бог, но човек, като излезе вън, той ще се окаля. Една вода, като излезе от главния си извор, след като протече с километри, тя изгубва част от чистотата си. Не че се покварява в същината си, но някои елементи се променят, влизат в почвата и водата минавайки през тази почва, изгубва своята цена.

Та казвам сега: Три неща са ви потребни, с които постоянно да боравите. Любовта винаги носи живот. Когато аз обичам, ако моята любов не може да внесе живот в мен, то и в другите не може да внесе живот. Някой ми казва: „Аз ви обичам.“ А пък аз гледам, че той ме обича, а пък е хилав и болен. Той не ме обича, а той търси пари назаем. Той иска да вземе нещо, а пък иска да ме заблуди, че ме обича. Най-първо любовта ти трябва да внесе живот вътре в тебе и от изобилието на този живот да дадеш на другите. Ти трябва да бъдеш извор, който трябва да пои всички други.

Второто положение е: Божията мъдрост носи знания. Ако ти говориш за мъдростта и тази мъдрост не внесе в тебе знание, това не е мъдрост. Ти като помислиш за мъдростта, тя трябва да внесе знание в тебе. И после, когато говориш за истината, тази истина трябва да внесе свобода вътре в тебе. Сега вие може да ми зададете въпрос: „Ние в дадения случай свободни ли сме?“ За да бъде човек свободен, той трябва да се е отрекъл от всички противоречия на любовта, от всички противо-

речия на невежеството и от всички противоречия на робството. И ако аз вярвам в Бога и съм свързан с Него, ако изпълнявам волята Божия и спазвам Неговите закони и слушам гласа Му всеки ден, от какво има да се боя, от кого ще се боя. Той е, който е направил света и всички разумни същества се подчиняват на Него. Аз в света като някой заек треперя и все казвам: Ще ме гонят мене. И все казвам, че вярвам в Бога!

Та сега за в бъдеще да си турите за цел да пречистите вашите мисли. От любов към Бога да пречистите мислите си. От любов към Бога да пречистите чувствата си и от любов към Бога да пречистите своите постъпки.

Някой път вие говорите за любовта. Обичате, но не сте свободни; тогава това не е Божествена любов. При Божествената любов трябва да бъдете свободни. Дойде при мене един, той обича двама души и го е страх да не би да обича единия повече. За мене този въпрос е много ясен. Идват при мене двама души. Единият носи шише от два килограма, а пък другият носи шише от един килограм. И двамата идат за любов, но те нямат знание. Единият, който иде при мене, носи шише от два килограма и не знае, че шишето му е от два килограма. А онзи, който идва с шише от един килограм и той не знае, че шишето му е от един килограм. Наливам и в двете шишета. Онзи, чието шише събира един килограм, казва, че аз съм налял в шишето на другия повече, а пък в неговото шише по-малко: „Защо наливаш в неговото шише повече, а в моето по-малко?“ Аз съм виновен, че съм налял в първото шише повече, а във второто по-малко. И е недоволен. Така не се цени любовта. Казвам

на онзи, който има шише от един килограм: Иди донеси един джибур, но който трябва сам да носиш, а не да караш други да го носят. Ти ще го носиш.

Казвам: Този човек го обичам повече. Защо? – Защото е по-умен, носи шише от две кила, а пък тебе не обичам толкова, понеже носиш шише от един килограм. Но поради своето щеславие, онзи ще отиде сега и ще създаде нова теория. Ще каже сега: „Любовта, която Учителят тури в шишето от двете кила, тя е по-ниска, не е толкова чиста, в едно кило е по-чиста.“ Той ще внесе първата лъжа. Аз му казвам: Не, водата и в двете шишета е еднаква. Шишетата са чисти. Но онзи количествено има повече любов, а пък ти количествено имаш по-малко любов. Вторият наред път ще остане, а пък първият ще свърши пътя си добре. И ако някой донесе съд с хиляда килограма, с милиони килограми, с милиарди, трилиони и квадралиони, тия съдове ще бъдат пълни.

Този, нашият брат Георги, който замина, казва: „Аз ще умра изхвърлен като някое псе отвън, няма да има никой при мене. И ще има доста скандал при смъртта ми и после работите ще се оправят. Не зависи от мен това. Това е карма.“ В ума на неговите близки влезе един бръмбар, че сме го отровили и искат да направят аутопсия, за да докажат, че е отровен. Че е отровен, отровен е. Но дали ние сме го отровили, е въпрос. Че кой не е умрял от отрова? Че всеки човек умира от отрова. Има доста Георгиевци, които са заминали за другия свят. И доста Савовци имаме, които са заминали. Освен нашият брат Сава, който замина сега, имаме и друг – Савов, който замина и мислеше, че ще живее 120 години. Дългият живот зависи от качеството на любовта.

Дългият живот зависи от качеството на знанието. Дългият живот зависи от качеството на свободата, която човек има в себе си.

Тук вие много сте се индивидуализирали. Когато някой от вас заболяе, вие не се интересувате от него. И когато някой от вас умре, пак не се интересувате от него. Казва някой: „Да си върви в другия свят.“ Той ще си върви, разбира се, независимо от това дали вие мислите за него така или не. И не очаквайте, че вие като заминете за другия свят, ще мислят друго за вас. Онези, които заминават за другия свят, много мислят за тук. Те мислят за тук, защото докато отидат в онзи свят и намерят своите приятели, се намират между двата свята сам сами. Как да ви представя положението сега? Нещо като един момък, който се жени и избира между две моми. Само за обяснение е това. Едната е богата, има апартамент, има автомобил, има всички удобства, на разходки може да ходи, в странство може да ходи. А пък другата е много добра, много учена, а пък няма никакъв апартамент, няма никакъв автомобил. Той гледа едната, гледа и другата. Едната му се харесва и другата му се харесва и иска да реши за коя да се ожени. Ако го налегне сиромашията, да държи богатата. А пък ако го налегне богатството, да държи добрата. Аз така бих решил. Ако те налегне сиромашията, дръж богатата. За земята то е правият път. А пък ако те налегне богатството, дръж добрата; тя ще те освободи. А пък във втория случай, богатството е един неприятел, а втората, умната, ще те освободи от богатството. В земния живот, като вършите волята Божия, като понесете всички страдания от голямата сиромашия и от греха, само богатството на Божия-

та любов ви избавя. А пък когато заминете за другия свят, само Божията мъдрост ви избавя. Щом влезете в другия свят, няма да отидете с любов, а със знание. Любовта работи тук, за земята, а пък Мъдростта работи за другия свят. А пък Истината – за Божествения свят. Щом дойде при вас истината, вие сте в Божествения свят. И тогава с трите заедно – с Любовта, Мъдростта и Истината, се получава съвършеният човек, на когото Бог може да повери най-хубавата работа за благо на другите.

Този брат, Герги Радев, когато се разговаряхме, почина да плаче, както никога не е плакал. Аз съм виждал само двама мъже така да плачат. Този брат съзна нещата и ми казва: „Имам толкова тежка карма, с която не мога да се справя, нямам изходен път.“ Аз му показах пътя и му казах: Само по този път може да вървиш. Тук имаш само един много тънък конец, по който можеш да минеш. Той не можеше да се справи със своята карма.

Друг един мъж съм гледал да плаче. Той пък плачеше за жена си. Тя го напуснала. Тя била млада и красива. Той казва: „Обичам я.“ Той плачеше за нея. Тя избягала от него. Казвам: Щом плачеш, тя ще дойде при тебе. Питам: Кой е по-прав? Мъжът или жената? Тая жена, за която плаче, тя няма нужда от неговия плач. Но нему му трябва обхода. Тази жена бяга от него, понеже той не я обича, както тя иска. Ако той я обича, както трябва, тя никога няма да бяга. Кой вол ще бяга от хубавата храна. Като му даваш зимно време слама, добре, но като дойде пролетта и му замирише зелената трева, ще напусне сламата и ще избяга. Напуснала го жена му. Аз разбирам, само слама не се яде. Само с гола душа любовта не идва.

Не искам тук да изговаряте само голи думи: любов, любов. Вие казвате: „Божията Любов носи пълния живот“, но вниквате ли, живеете ли с тези думи?

Някой път мислите: „Учителят ни върти.“ Така не се говори. Някой може да казва: Той ни смята за такива и такива. И вие ме смятате. Аз виждам и отдалеч и отблизо, но се правя на сляп. Някои с мен са много свободни. А някои седят като статуи, за мене това е лицемерие.

Когато минавам покрай някое цъфнало цвете, помириша го и си казвам: Много е хубаво. Това цвете се извинява и ми казва: „Извини ме, че нямам онази поза, която трябваше да имам към тебе като Учител и съм се разголило.“ Това цвете е цъфнало и казва: „Искам да примамя някого. Имам стока. Пращам това ухание наоколо, за да дойдат малките мушици и да ми донесат едно благословение.“ Казвам му: Много добре правиш. Извърши си работата така, както Господ те е научил.

Дойде снощи един голям бръмбар. Той се обърна на гърба си. Гледам го, че прилича на дете, маха с краката си. Гледам го, седя при него. Мъчи се горкият, не знае законите на равновесието. Турих си пръста до него, той се обърна с краката надолу, походи по балкона; ходи и търси къде да отиде. Търси място от гдето да изхвъркне. От пода не може да хвъркне. И вие някой път като този бръмбар, търсите някое високо място, от което да хвъркнете и не може да го намерите.

Претърпявате сега вашето минало, всички колебания на вашите деди и прадеди. Вие искате да знаете, дали някой човек ви обича или не ви обича. Но и двата метода, и двете неща са добри. Ако ви обича, е добре. И

ако не ви обича, пак е добре. Вие сте здрави. Добре е. Болни сте, пак е добре. Ще питате, защо е така. Когато вълкът мине край една здрава тлъста овца, ще я хване за врата, ще я заведе някъде и ще я опапа. Болната овца той само ще побутне по корема и ще я остави. Ако сте здрава овца, вие ще бъдете в кошарата. За вас господарят ще има повече грижа. Той се нуждае от вас. Като минава вълк, умният господар оставя винаги болните овце на вълците. Вълците пазят болните овце, а пък господарят пази здравите овце. Та ако сте здрави, Бог ви пази. Ако сте болни, дяволът ви пази. Дяволът никога не иска един грешен човек да умре преждевременно, защото нищо няма да вземе. Той иска да хване някой праведен човек, да умре праведният човек, за да хване нещо от него. Той е търговец. Той може да вземе на праведния живота и богатството. В Пловдив двама-трима души са посетили едно семейство и ги гощават там с черешово сладко. Единият брат обича да се шегува и като се шегувал, костилка влязла в сляпото гърло и се задавал, бил на умирање. Сестрата бръкнала с пръста си вътре, извадила костилката и му се отворило гърлото.

Любовта някой път може да влезе в кривото гърло на човека и трябва да се извади. Кривата любов в света е, която уморява. Кривата любов трябва да върви в стомаха, а пък правата любов – в дробовете. Щом дойде до любовта, трябва да имате най-хубавите мисли. Докато мислите, че един човек е лош, като съзнавате, че той е лош, нито той се ползува, нито вие. Какво разбирам аз под това? – Той е енергичен човек. Лошият човек е човек, който работи само за себе си. А пък добрият човек е човек, който работи и за другите. Първият живее за

себе си. До там е дошъл. Той казва: „Аз трябва да уредя своите си работи и тогава да уреждам другите.“ Той е прав за себе си. Има една любов, която урежда своите работи; има една любов, която урежда и работите на другите.

Когато някой се влюби, всички почват да го одумват, има речено-казано. Казват: „Защо този обича онзи? Че тази ли е най-способната и най-красивата, че той ли е най-ученият?“ Това са работи, от които всички трябва да се освободите.

Сега аз ви говоря за онзи вътрешен процес на противоречие. Нужно е да дойде човек до онази вътрешна чистота, да знае, че той служи на Бога. Всяка погрешка в нашето съзнание трябва да излезе навънка, за да се изправи. Ако вашата погрешка не изпъква в съзнанието ви, тя прилича на венозна кръв. И старите хора страдат от непречистената кръв и това образува кръвното налягане. Кръвното налягане е венозна кръв, която се събира във вените и кръвообръщението не е правилно. Тези хора преждевременно остаряват. Значи колкото се може по-малко венозна кръв, колкото се може по-малко лоши мисли. Добрите мисли са артериалната кръв на човека. Лошите мисли са венозната кръв. Онова, което можем да направим е следното: вие сте дошли в света и трябва да работите. Досега сте живели за себе си. Колко сте направили за Бога? Като отидете в онзи свят, какво ще занесете? Заминавате за другия свят. Коя мисъл ще ви крепи, какво сте направили за Господа?

Ще ви приведа примера, анекдота за онзи американски милионер. Умира той и отива в другия свят. Явява се при апостол Петра. Американците имат духовни при-

казки. Американецът казал на Петра: „Аз направих една църква.“ Петър му казал: „Платено ти е, понеже вестниците писаха за църквата.“ „Направих едно училище.“ – „И за него писаха вестниците. И то ти е платено.“ Той му разправя все за платени работи. „Ти си приел нещо за тези работи долу, на земята. Кажи едно добро, за което никой не е писал.“ Онзи казва: „Веднъж излязох от дома си и бързах по работа. Прекомандирова се при мен една вдовица и за да се освободя от нейната нахалност, аз извадих един долар, дадох ѝ го и ѝ казах: Вземи го, да не ме безпокоиш. За това никой не писа.“ Апостол Петър казал: „Да отидем при Господа да му разправим, да видим какво ще каже.“ Господ казал: „Дайте му два долара и го върнете на земята.“ Искате да направите добро и казвате: „Този заслужава ли да му направя добро.“ Господ, като раздава благата, пита ли: „Той заслужава ли?“ Благата, които Бог ви дава, давайте щедро. Не спирайте Божиите блага за себе си, давайте ги на другите. Не се месете в Божиите работи. Когато Бог дава някому болест, то е богатство. Когато Бог дава някому страдание, то е богатство. Каквото и благословение Бог да дава, всичко това е за добро. Всичко, каквото Бог дава, е добро. Един човек, след като е боледувал дълго време, той се пречиства.

Този брат Сава през време на болестта си каза: „Уча се сега да живея вече.“ Като страда, той се учи да живее. Почва да мисли за другия свят. Почва да разбира, че когато човек живее за себе си, това още не е живот.

Човек иска да си поживее, да си има жена, деца, парици. Това е живот за себе си. Като дойде човек да остане без никакъв апартамент, без никакви дечица и без

никаква женица и остане сам, тогава ще намери истинския път, да няма нищо. Само любовта да го крепи. Да остане във въздуха. Да няма нито земя, нито нищо друго. Като влезете в онзи свят, няма да виждате слънцето, земята, въздуха. Тези хора няма да ги има. Знаете ли какво ще бъде положението ви?

Има едно друго положение, много по-красиво, но за да го видите, трябва да се отворят очите ви. Писано е: „Око не е видяло, ухо не е чуло онова, което Бог е приготвил за онези, които Го любят.“ Тогава ще видите един реален свят. Физическият свят е свят на фактите. Духовният свят е свят на законите, а пък Божественият свят е свят на принципите. Тези работи ги знаете.

Да имате любов, която да внесе във вас живот. Да приличате на извор. Да имате мъдрост и да приличате на запалена свещ, която никога не изгасва. И свобода да имате, която никой не може да ограничи. Да се събере целият свят против вас и пак да бъдете свободни.

Та сега казвам: Работете, за да получите онзи живот на Любовта и тази Любов да я почувствате. Защото един ден човек, като умира, ще се намери в трудно положение, като не разбира това. Ако разбирате закона на любовта, ще си излезете спокойно из тялото. А пък ако не разбирате закона на любовта, дълго време ще се мъчите вътре. Защото човек е свързан с много връзки. Та на земята сме дошли да се освободим от ненужните връзки, които имаме и които ни правят много неспокойни. И като се освободим от връзките, ще остане само една връзка. Тогава ще дойде онази, Божествената радост във вас и ще разберете какво означава физическия живот. Физическият живот е подготовка за духовния, а пък

духовния е подготовка за Божествения. Щом влезем в съвършенството на Божествения живот, тогава ще разберем смисъла на физическия, духовния и Божествения живот.

„Добрата молитва“

Мислете върху онзи стих, в който Христос казва: „Отивам да ви приготвя място и когато ви приготвя, ще дойда да ви взема.“

Та всички трябва да имате приготвено място. Трябва да имате любов и никой да не отива за другия свят, докато не му е приготвено мястото. Когато му е приготвено мястото, тогава да отива.

44 лекция от Учителя,
държана на 31 юли, 1940 г., София, Изгрев.

РАЗБИРАНЕ НА ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ

„Отче наш“

„Духът Божий“

Еднообразието в света някой път има добро влияние, а някой път има много лошо влияние. Еднообразие има в мислите, в чувствата, в постъпките. Ако вие вземете да удряте с чук върху една здрава паница и си играете с нея, то след като чукате 400 – 500 пъти, тази паница ще се разчупи.

И при пеенето има опасност, и във вярването има опасност. И в многото говорене има опасност, и в многото ходене има опасност. И в многото спане има опасност, и в безсъницата има опасност. Трябва да се изучава реда в природата. Природата е едно заведение, гдето всички същества са изпратени да се упражняват, да работят.

Между човека и животните има голяма разлика в тяхното съзнание. Нещата, които съществуват за човека, за животните не съществуват. Те не ги виждат със своя поглед. Не може един цигулар или един пианист, колкото и да е майстор в свиренето, не може да накара пианото или цигулката да говори, както човек говори. Това е за сегашните цигулари. А пък в бъдеще един човек ще говори на цигулката така както с езика си. Най-чудното е, че това, което цигуларят не може, иглата може да го направи, като се движи върху една плоча. Тая игла може да се накара да говори като един

човек. Питам сега: Как човек е накарал иглата да говори?

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. – Колко цифри има тук? Силата на човека зависи от неговото знание. Но от какво зависи знанието на човека. Вие казвате: „Добро време.“ Само констатирайте времето. Или казвате: „Лошо време.“ Какво подразбирате под думите „добро време“? Времето може ли да бъде добро или лошо? То не може да бъде нито добро, нито лошо. Това са ваши понятия. Казвате: „Този човек е добър, онзи лош.“ Това са ваши понятия. Вие казвате: „Човек зле яде.“ Или казвате: „Добре яде.“ Това са ваши понятия. Едно животно си пасе трева и вие казвате: „Зле се храни това животно.“ Това са ваши понятия. Хиляди години се е проповядвало, че има ад, гдето хората се мъчат. Никой не е ходил там, но вие вярвате в този ад. Но това вярване не е знание. Всеки човек, като го заболи корем, има вече един ад в корема си. Всеки, като го заболи главата, има един ад в главата си. Заболи ви главата и вие не знаете къде е болестта. Чувствувате малко напрежение в слепите очи или имате най-първо болка отзад на главата си, или отпред на челото си. Казвате: „Така е дадено това.“ Не, не е дадено така. То си има своите причини. Цялата повърхност на човешкия мозък и на човешкото тяло е един възприемател на разните енергии. Например главата на човека, мозъкът на човека е един възприемател на онези енергии, които протичат в цялата природа. И човек с тялото си и с мозъка си възприема нещо от пространството. Сега думата „пространство“ е една обширна идея. Питат: „Докъде се простира пространството?“ До там, докъдето човек разбира. Пространството е една

идея на човешкия ум, на човешкото зрение. Мислите, че нещо се простира вън от нея. Вие не знаете докъде се простира светлината. Например има астрономи, които със сегашните си тръби казват, че има светлина, която е тръгнала към нас преди 500 000 години и върви толкова време през пространството и едва сега е дошла до нашите очи. И вие гледате тази звезда, но нямате това чувство в ума си. Вие казвате: „Видях голяма звезда, видях малка звезда, видях слънцето.“ Но вие не знаете на какво разстояние са от вас.

Тези работи може да не ви интересуват, тогава какво ви интересува? Интересува ви най-после дали времето ще бъде хубаво или не. Вие искате да отидете на екскурзия и казвате: „Какво ли ще бъде времето?“ Може да го знаете. Ако искате зимно време да знаете дали ще се подобри времето или не, попитайте една свиня. Тя ще ви го каже. Ако видите, че зимно време тя взема пръчици и почва да ги пренася от едно място на друго, на никаква екскурзия не отивайте; и ако отидете, ще загазите като българския скиор на Мусала и няма да се върнете никога. Ако искате да отидете на екскурзия през лятото, вижте пчелите, дали повече излизат от кошера, или повече се връщат. Ако повече се връщат, не отивайте. Ако повече излизат, идете. Пчелите много добре знаят кога ще се развали или подобри времето. Когато ще се подобри времето, излизат повече. Ден, в който пчелите много работят, времето ще е хубаво. Казвате: „Не работят днес пчелите. Ще се развали времето.“ Но тази работа е специална. Даже и един пчелар не разбира тези прости работи. Когато времето ще се развали, на човешки език казано, почват да чувствате субективно това. Също та-

ка някой път чувствувате нещо и казвате: „Мисля, че аз ще забележа.“ Или някой болен казва: „Чувствам, че ще оздравея.“ И този човек, ако мисли, че ще оздравее, оздравява. А онзи, който мисли, че ще заболее, заболява. Единият мисли, че ще заболее, а пък другият мисли, че ще оздравее. Един мисли, че ще забогатее, а пък друг мисли, че ще осиромашее. Онзи, който мисли, че ще осиромашее, е попаднал в особено течение. В природата има особени неблагоприятни течения и щом попаднеш в такива течения, ти непременно ще пострадаш. На Мусала преди години един български екскурзиант, мисля, че беше син на един доктор, влязъл в езерото да се къпе, без обаче да му стига умът, че тази вода е толкова студена, че тя ще пресече дейността на неговата нервна система. И като влиза, веднага се сковала и потъва в езерото. Има човешки общества, в които ако влезете, ще се сковате. И в природата има особени места. Например, като отидете в планинско място, дето има разрушения и не разбирате законите на природата, като поседите няколко дена, ще усетите едно ограничение. Или може да направите един малък опит между хилядите говеда, които пасат. Като седите няколко дена там, вие ще усетите влиянието на говедата върху себе си. Не само това, но ако ходите бос и вървите по една нечиста почва, вие ще усетите това влияние. Преди години десетина души направихме една екскурзия към Батак. Там се качихме на една висока поляна, „Карлъка“, на близо 2000 метра височина. Пристигнахме късно вечерта. Едни от нас насякоха дърва, накладоха голям огън и цяла нощ не можахме да спим. Мислиха, че сме уморени и че мястото не е хубаво. Сутринта, като станавме, видяхме, че това

място беше един егрек, дето всички животни са оставяли дълго време своите извержения. И ние през тази вечер възприехме разположението на тези говеда, ялови говеда, които са ги приготвявали за клане. И тези говеда са оставили своите мисли на „Карлъка.“ Те казваха: „Лоша е съдбата ни, ще ни изколят, ще ни изпоядат хората.“ Ние чувствувахме тия мисли и не можахме да спим. Вие ще кажете: „Това са философствувания, умувания. Природата е направила това, Господ е направил това.“ Не, Господ такива работи не прави. Когато един се напие и му пукнат главата в кръчмата, Господ ли прави тази работа? Този човек сам си я направил. Той сам си пие. Дама души пият и се скарват.

Човек трябва да бъде спокоен. Да кажем, че една майка е неспокойна за своите деца. Един овчар е неспокоен за своите овце. Един банкер е неспокоен за своите пари. Свещеникът не е спокоен за своите пасоми¹. Учителят е неспокоен за своите ученици. А пък учениците са неспокойни за друго. Трябва да дадете свобода на всички хора. Човек трябва да даде свобода и на себе си.

Ако искаш да станеш добър, мек, яж сладки работи: череши, сливи, круши, ябълки, портокали, каквото и да е сладко. Ако искаш малко енергичен да станеш, яж кисели работи както българина, например туршии, вишни и пр. Та казвам: Има сили в света, които образуват киселини. Може да ви се случи някоя голяма неприятност. То е една киселина. Вие ставате тогава активни. Аз говоря за законите на природата. Вие искате един уреден живот, да нямате никакви никакви мъчнотии. Не

¹ Християни по отношение на духовника (б. р.).

знаете ли какви бихте станали тогава? Вие тогава щяхте да приличате на една медуза, не бихте станали хора. Но благодарение че се измениха условията на медузата, та вие станахте хора. Вечните промени в природата ви докараха до това положение, в което сте сега и вечните промени, които в бъдеще ще станат, ще ви докарат до положението на по-напредналите същества. Например съвременните хора не могат да разберат болестите. Толкова болести има, които придават импулс на хората. Има цяла наука за това. Ако не бяха болестите, човек нищо не щеше да знае за своя организъм. И благодарение на болестите човек знае функциите на сърцето, черния дроб, белите дробове и пр. Някой път, слушам, цитират, че еди кой си учен е казал така и така. Не мислете, че той много е казал. Много малко е казал този учен човек. Или казвате, че някой е пианист или цигулар, свири на пиано или на цигулка. Не мислете, че той всичко е свирил. Свирил е едно парче, свирил е една сюита. Сюитата е една особена песен – сюити са много песни, съединени в едно по-дълго парче. Какво има в една сюита? Какво има в българската песен: „Стоян майци си думаше: Мамо ма, мила мамо, защо не си ме родила султан, а си ме родила говеда да паса.“ Като пее Стоян тази песен, какво ще го ползува. Или „Стоян Мари си думаше: Маро ле, мома красива, ще ли ме, Маро, вземеш със себе си дом да направим, Маро ле, мила Маро.“ Мислите ли, че сдружението на хората е един произволен процес? Ние сме напуснали онзи естествен процес в природата и сме образували един изкуствен свят и върху него градим. Дружбата с една мома не е случайно нещо. Когато два вола ги впрягат, нима този

вол ще си избира другар. Ще му дадат какъвто и да е другар, какъв и да е вол, ще се съберат на едно място два вола да живеят. Например да допуснем, че имате някоя мисъл, чувство или постъпка и те протичат пред вас. Това не е произволно. Това не зависи от вас.

Ние трябва да се върнем към първичния живот, да научим онези закони, върху които е съграден животът. Най-първо трябва да се отучим да се безпокоим. Да допуснем, че отвън духа вятър. Щом духа вятър, какво лошо има в това? Като има вятър, има проветряване. Казвате: „Събират се облаци, лошо стана времето. Има гръмотевици, буря.“ – Какво лошо има в това, че има гръмотевици, буря, облаци. Горе в природата съществата си правят тържества, правят си номера. Събрали се на угощение, да ядат, да пият; някой път си изваждат своите пищови, своите оръжия и думкат, празнуват. Събрали се жителите на водата, жителите на въздуха. Жителите на въздуха имат добро разположение към водата. Вземат водните капки и ги разхождат по въздуха със своите въздушни автомобили. Като ги занесат горе, цялото небе потъмнее. По едно време се скарат нещо, като ядат и пият, не могат да се разберат и казват: „Я да хвърлим долу тези непризнателни същества.“ И ги хвърлят долу. И им се смеят. А пък онези водни капки, като паднат върху листата, казват: „Изгониха ни от горе. Слизаме пак долу в нашия свят.“ Питам: Това, което ви разprávям, вие чували ли сте го? Аз съм го чувал, но не във формата на човешки разговор.

Когато в природата има един скандал, той се чувства. Щом има един скандал, ти усещаш едно вътрешно неразположение. Това е един скандал някъде, едно

сблъскване. Щом имаш едно добро разположение, няма скандал, а има побратимяване. Времето е облачно, но ти е приятно. Всичко върви в ред. Има едни лъжливи предчувствия в света, трябва да се освободите от тях. Щом се променя температурата, става някакво свиване на капилярните съдове. И които не могат да се ориентират, имат едно раздразнение, вътрешно недоволство и казват: „Не знаая какво ми става.“ Болните хора са много чувствителни. Щом се мени времето или щом ще задухавятър, казват: „Не знаая какво ще ми се случи, чувствавам, че нещо ще стане.“ Неговото състояние показва, че ще, че ще има една промяна, която е едно благо за цялото растително царство. И той, човекът, като не разбира промяната, която ще стане, си дава едно криво тълкуване. Учените хора твърдяха едно време, че ако се качат горе в пространството, в тези електрически течения, това е опасно нещо и избягват тези течения. Донякъде това е вярно. Но ако един добър човек се качи в най-горните облаци, то този добър човек ще измени цялото настроение и на природата, понеже той самият е добър проводник. Добрите проводници упражняват добри влияния върху природата. А пък лошите проводници упражняват лоши влияния.

Аз съм говорил много пъти какво могат да направят добрите хора. Ако ти си добър човек и вярваш в някого и отидеш при него да го помолиш за нещо, този човек ще ти послужи. Той ще ти послужи, ако разбираш Божиите закони. Но ако не разбираш законите, ти сам ще си затвориш пътя. Ако влезеш при един банкер, който е положителен човек, който е по естество критик и подозрителен и много пъти се е парил, и ако и ти си положи-

телен, то ти със своята положителност ще си затвориш пътя. И каквото поискаш от него, той няма да ти послужи. Двама положителни хора винаги са в стълкновение. Ако учениците са положителни и учителят е положителен, те ще бъдат в стълкновение. Там, дето има положителност от двете страни, има стълкновение. Стълкновението само по себе си не е лошо. Между точилото и ножа има стълкновение. Ако турите нож, който е от меко желязо, върху точилото и въртите камъка на точилото, ножът се наточва и става остър, но при тази своя острота ножът изгубва нещо, но и точилото изгубва нещо. Най-първо точилото е голямо, но после се смалява, смалява и после ще изчезне съвсем. И всички ножове, и те загубват нещо от себе си. И те намаляват. Ако вие едновременно в живота си сте един нож, едно точило, какво ще спечелите? И точилото ви ще се развали, и ножът ви ще се развали. Допуснете, че вие говорите постоянно с езика си много лоши работи. Знаете ли какво ще дойде след време? Ще се схване някой ден езикът ви. Ще ви кажа една случка, станала в Свищов с един евангелски проповедник. Той се оженил за една жена, която обичал. От нея имал едно дете. Жена му умряла и той се оженил за втора жена. Втората майка не обичала първото дете. Всеки ден го биела, налагала го на общо основание, като че ли ѝ е криво това дете. Един ден това дете, като плачело, казало: „Мамо, помогни ми.“ И когато това дете извикало така, веднага втората майка вижда умрялата майка. И както втората майка била вдигнала своята ръка да удари детето, тая ръка останала във въздуха. И трябвало да дойде проповедникът да ѝ помогне да свали ръката си. Коя е причината? Причината е тая,

първата жена. Ще кажете, че това е халюцинация. Хубаво. Но какво подразбираме ние под думата „халюцинация“? Ние разбираме две влияния от два различни свята. Под халюцинация ние разбираме явления, които принадлежат на друг свят. Халюцинацията е нещо реално, но тя не е нещо реално на физическото поле, а е реално в друга някоя област. Ние вярваме в това, което виждаме. Това е право. Но онова, което виждаме, е ограничение и нашето знание е ограничено. Зрението не зависи от знанието. Колкото повече знаем, толкова по-далече виждаме. Колкото по-малко знаем, толкова светът е по-тесен за нас.

Сега ние трябва да разбираме външните причини на онези болезнени състояния, или на онези неразположения, които имаме в ума си или в сърцето си. Казвате, че светът е зле устроен. Всички животни се страхуват от кобрата, която от хиляди години е направила толкова пакости. Като ухапе и най-силното животно, то след две-три минути се прощава с живота си. А хората намериха сега, че с отровата на кобрата се лекуват такива болести, които не могат да се лекуват с никакви лекарства. Та хората гонят днес кобрите, хващат ги, изваждат отровата им и лекуват с нея болестите. Отровните змии си намериха беля със своята отрова.

Ученият човек трябва да използва всичко, което е в природата. Но за това използване той трябва да има знание. Казвате, че имате вяра, че Господ е направил нещата. Това не е знание. После казвате, че сте търпеливи, нали така. Направете един опит, вземете една игла и вижте доколко ще можете да търпите. Забийте иглата в ръката си най-първо на дълбочина една десета от мили-

метъра, после на две десети, четири десети, половин милиметър, два милиметъра, три милиметъра, докато дойдете до 10 милиметъра, за да видите какво ще бъде вашето състояние, като забиете иглата по-дълбоко. Ще разберете колко сте търпеливи. Със забиването на тази игла, постоянно ще се изменя и вашето състояние. Колкото иглата отива по-дълбоко, вие ще започнете да чувствате по-голяма болка.

Причината е в иглата. Ами такива игли често се забиват в човека. Една положителна мисъл може да се забиے във вас като една игла. Да допуснем, че вие казвате следните думи: „Вие не сте добър човек.“ Някои хора не се обиждат. Има хора, които се самоосъждат, но се обиждат. Някой казва: „Аз съм лош човек.“ Но като му кажеш това, той се обижда. Някой казва: „Аз съм развален човек.“ Но ако му кажеш това, той се обижда. Значи човек сам като си го каже, не се обижда. А пък друг като му го каже, се обижда. Сам като се обижда, той няма огледало да се види какъв е и затова не се обижда. Но ти като му кажеш, ти си вече огледало: той се вижда и не е доволен. Питам: Кое е по-хубаво в света – да покажете недъзите на хората или техните добрини? Кое правите вие сега? Аз имам една статистика. Засега забелязвам, че у някои хора на 10 думи има 1 добра дума казана. У други на 100 думи има 1 добра дума казана. У българите има едно поверие за хората, които не говорят лошо. Тези хора ги наричат късметлии. Такива хора, които казват на 100 думи само 1 лоша дума или на 1000 думи само една лоша дума, българите ги наричат „полезници“. И българите, като почнат да тъкат платно, те гледат да срещнат или да повикат един

такъв полезник. Или когато ще се съгради къща, пак викат един такъв полезник, за да върви работата. И когато между вас не върви работата, повикайте един такъв полезник. Веднъж дойде при мене едно лице и иска да му гада. Казах му: Няма какво да ти гада. Той ми каза: „Кажи ми дали ще бъда късметлия? Ще се оправят ли работите ми?“ Казах му: Ще ти дам едно наставление и нищо друго няма да ти кажа. Когато имаш едно неразположение, хвани долу меката част на ухото си и го поопъни, стисни го и го опъни. Каквото си намислил да кажеш, не го казвай. Ако ме попиташ да ти обясня, то всичкото ти щастие ще изчезне. Ела след три години и ми кажи. И след три години той ми каза: „Тръгна ми“. Казах му: Това да не го казваш на никого другиму. И на вас казвам: Когато намислите да кажете нещо, стиснете меката част на ухото си и не казвайте онова, което имате да казвате. Може да кажете, че това е едно залъгване. Когато на някого не са оправени работите, преплита си ръцете или си кърши ръцете, или си пипа главата. Като не знае, стиска си главата няколко пъти отпред, отзад, отстрани. Току виж пипнал това място, което трябва, и казва: „Олекна ми малко“. Някога аз съм гледал някой хванал с пръстите на лявата си ръка показалеца на дясната ръка. За мене това е един език. Аз вече знам, аз гадаю вече по това. Или с пръстите на лявата ръка хванал малкия пръст на дясната ръка. Питам го: Защо правиш така? Той казва: „Този навик е останал от дядо ми.“ Навик е това. Някой обича да се хваща за носа. И това е навик. Някой обича да бута врата си отзад Някой път има някаква болка на врата си, обаче някой път няма и пак си хваща врата. Вътре в природата тези неща

не са лоши. Ако ти си неразположен духом, излез из природата, намери някой красив човек, намери 4 – 5 красиви души и веднага ще се смени твоето състояние. У всеки един човек протича нещо хубаво. У него главата и тялото са добре оформени. А пък сега ако иска някой да срещне хубава мома, гледа жена му да не знае. Или жена му иска да срещне един красив мъж, гледа мъжът ѝ да не знае. Красотата не е ничия собственост. Под красив ум разбирам добре организиран ум. Под добро сърце разбирам добре организирано сърце. И под здрав човек разбирам добре организирано тяло. Когато всички удове са добре организирани, такъв човек е в контакт с всички живи същества и той дава и възприема. Та ние трябва да бъдем в хармония с природата – нашият ум, сърце и тяло да се хармонизират с природата.

(Учителят посочва написаните числа на дъската.)

Ако вас ви интересува числото 1, вие си вземате показалеца. То е числото едно. Или пък ви интересува числото две, тогава вземате средния пръст. Или ви интересува числото три или четири. Питагор изучавал числата само до четири. Ако съберем числата до 4, получаваме 10. 1 плюс 2, плюс 3, плюс 4, равно на 10. Числото 10 в дадения случай е динамично число. Числото 2 е отрицателно число, но динамично. Числото 2 в себе си някой път е носител и на доброто, и на злото. Всички спорове произтичат от числото две. Скарване става, когато има двама души. Човек има две уши, две очи и пр. Числото две показва, че човек по естество е едно същество скандалджия. Не че иска да бъде скандалджия, но човек възприема всички отрицателни неща от природата и ги проявява навън. А ние в живота трябва да се

справим с числото две. Та мозъкът на човека е под числото две; разделен е на ляво и дясно полушарие; има спор, и дробовете са разделени на половини – лява и дясна, и сърцето е разделено на две; и ръцете са две – дясна и лява. Онова, което правите с дясната ръка, има едно отношение, а пък което правите с лявата ръка, друго отношение. Сега не искам да остане във вашия ум, че нещата са фатални в света. Всичкият порядък в природата е едно велико Божествено благо, което трябва да се изучава. И всички, които ред поколения не са изучавали тия закони, се спират някъде. Някои хора са се спрели на числото две. Всички в Европа сега са в числото две. И англичаните, и германците са в числото две. Спорят сега кой да бъде прав. Германците казват: „Не само вие трябва да бъдете първи, но ние трябва да бъдем първи; правото е наше и ще го добием.“ И по добър начин като не могат да го добият, бият се. След като се бият, все-таки правото ще дойде, но ни най-малко по този начин, по който искат да се оправят хората, не може да се добие доброто в света. Както мислят англичаните, е отчасти право. И както мислят германците, е отчасти право. И както мислят българите, или сърбите, или французите, е отчасти право. И както един човек мисли, е отчасти право. Човек, който иска да бъде пръв в света, трябва да доведе главата си, сърцето си и тялото си в хармония с природата. Щом има такава хармония, той ще бъде пръв: природата ще го тури на добро място. Но щом главата, сърцето и тялото не са в хармония с природата, той ще бъде последен. У англичаните има една отлична черта, която те са развили. Едно време те минаваха за най-честни хора. И сега са такива. У германците ако

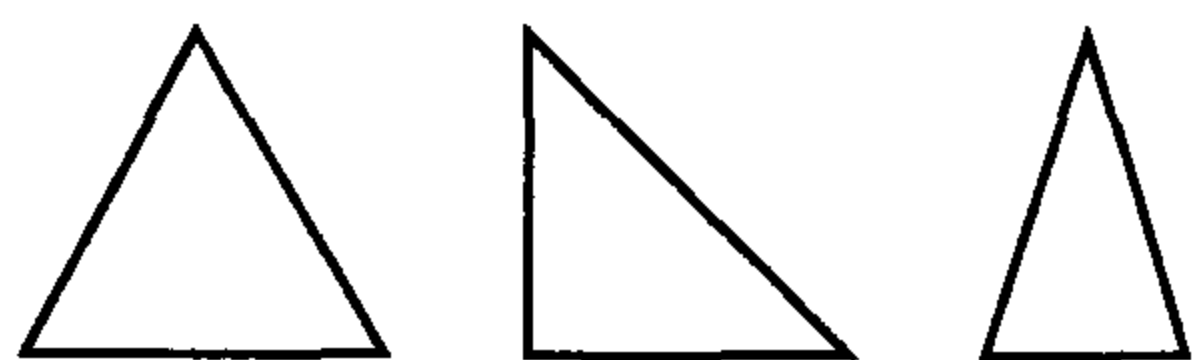
сега дойдат, честността няма да бъде голяма. Те са способни в приложението на изобретенията, – да приложат хубавите работи. Германците са способни да приложат хубавите работи, но са способни да приложат и лошите работи. Със своите изобретения на оръжия, с танковете, които измислиха англичаните, и с аеропланите, германците с тях ги тъпчат сега. – Със своите големи танкове и аероплани. Но в една бъдеща война няма да можеш да печелиш с танковете, понеже противникът ще има такива танкове и аероплани като твоите. В бъдеще друго ще измислят. Но каквото и да измислят, с това работата не може да се подобри. То е временно подобрение.

Ще ви дам един пример какво ще бъде това подобрение. В Америка отива един студент при един голям борец. Студентът направил една погрешка и онзи му ударил две плесници, студентът се търколил на земята и нищо не му казал. И студентът само пил чаша вода, както казват българите. Но той почнал да изучава откъде е добил онзи своята сила. Три-четири години той изучавал неговия живот и почнал да се тренира като него. Десет години така се тренирал студентът и могъл да вдигне един голям кон и едно конче. Един ден отива при този голям борец и му казва: „Ти познаваш ли ме кой съм?“ Хваща го за краката и го вдига във въздуха, после го обръща с краката надолу и му казва: „Аз съм онзи студент, на когото удари две плесници и ме търколи на земята.“ Онзи казва: „Признавам те, ти си ми учител.“

Та казвам: Ако вие от една неприятност в живота не можете да извадите поука, за да добиете сила, ако от една ваша несрета или нещо лошо, което ви се случи, не можете да извадите поука и не можете да добиете сила,

вие не сте от умните хора. Силата на човека зависи от неговия ум, сърце и тяло. Тялото на човека трябва да бъде много отзивчиво на всички онези идеи, които произвежда мозъкът. Сърцето е динамичната сила, парата, въглищата. А пък парата е силата, която привежда нещата в равновесие. Трябва да държите в изправно положение мозъка. Никога не допускайте в мозъка си една неизправна мисъл, каквото и да ви се случи в света. Ако поне един човек не обичате, вие не можете да бъдете щастлив човек. Щастieto не започва изведнъж. За да изправите числото две, две трябва да се влюби в числото едно: 1 плюс 2 равно на 3. И като се влюбим в числото едно, ще имаме резултат три. Три ще бъде обект, предметно учение. Една жена се е влюбила в един мъж. Детето е вече обект. Тази жена става майка, в нея се заражда ново чувство. Ако тя не може да има дете, тя няма да знае какво нещо е майка. Следователно ако вие не можете да се влюбите в една мисъл и да родите нещо, да имате обект, с който да се занимавате, вие нищо не може да направите. Казват: „Да обичаме всички хора.“ Теоретически е така: all. С три букви се пише. Думата всички на български има шест букви. Защо у англичаните се пише с три букви. Англичанинът казва така: „Таим из мъни“ (времето е пари). Англичаните искат да съкращават времето. Англичаните съкращават думата, когато германците продължават. У германците има една идея. Те казват: „Ние народ трябва да станем в света.“ И съчиняват големи думи. Някой път у тях една дума има по 40 – 50 букви. Казват някои: Това е една аномалия. Много трудна работа е да се направи една такава дума. Онзи банкерин, който събира златото, става богаташ, а

пък онзи, който не го събира, става бедняк. Онзи, който акумулира своята сила в своето тяло и я задържа, става силен. А онзи, който не прави това, става слаб. Онзи, който акумулира своята сила в мозъка си, става силен в мисълта си. Онзи, който не акумулира своята силата в мозъка си, става слаб в мисълта си. Онзи, който акумулира своята силата в сърцето си, става силен в сърцето си. Онзи, който не акумулира своята сила в сърцето си, става слаб в чувствата си. Казват: „Човек трябва да бъде добър, трябва да бъде умен.“ Така е. Но как ще започнеш? Трябва да започнеш с числото три. Ти не може да бъдеш умен и добър човек, ако не разбираш законите на числото три (фиг. 1). Първият триъгълник е равнобе-

Фиг. 1

рен, вторият е правоъгълен, а пък третият е пак равнобедрен, но с по-остър ъгъл при върха. Равнобедреният (първият), е на ума. Правоъгълният е на сърцето, а пък острият е на тялото.

Геометрията казва, че срещу равни ъгли лежат равни страни. Сега във вас се заражда мисълта: „С такива работи кой ще се занимава! Има нещо по-важно: човек да бъде късметлия.“ – Но в какво седи късметът на човека? Късметът на човека седи в разбиране законите на природата. Още като си отвориш пръстите, мога да ти кажа какво те очаква в бъдеще. (Учителят насочи напред средния пръст и показалеца малко отдалечени, после насочи напред палеца и показалеца пак малко отдалечени.) С тези пръсти (показва ъгъла), с разните движения, които правиш с

пръстите си, ти добиваш нещо. Свързваш се с известни енергии, без да знаеш. Природата е дала на човека магическа тояжка, с която едно време са ходили магите. Дясната ръка е магическата тояжка на ума, а пък лявата е магическата тояжка на сърцето. Ако ти не разбираш предназначението на дясната ръка, твоят ум не може да се прояви, както трябва. Ако пък не разбираш законите на лявата ръка, ти не можеш да бъдеш господар на сърцето си, не можеш да имаш успех, не можеш да бъдеш щастлив човек. Сега ще кажете: „Господ да ни направи такива.“ Ръцете и всички други удове на човека са резултат на онзи процес на човешката мисъл, на онзи процес на човешкото сърце, на онзи процес на човешкото тяло. На хора, които най-първо са се занимавали с фактите, пръстите са по-дълги и ръцете са по-дълги. Защо? Маймуната едно време искала да си откъсне плодове и нейните ръце се продължили. И на всички крадци ръцете са дълги. Защото крадецът мисли да бръкне в някой джоб и като проектира кръвта си чрез мисълта си в ръката си, тази ръка я храни и става дълга. А на всички убийци ръцете са много къси. Това са научни данни. Но ще оставим сега отрицателните страни. Човек с дългата ръка същевременно означава един човек с аналитичен ум, който обръща внимание на подробностите, ако е учен човек, ако е музикант и пр. Ако ръката е много къса, той може да обобщава. Но на тази ръка съответствуват и други признаци. Ръката е израз на едни способности и чувства, по-висши и по-низши. Мозъкът се проявява в тази ръка. Една хубава ръка е благо за човека. Едно добро дело е проекция на човешката мисъл, на човешкото сърце.

Ако искаш да имаш хубаво тяло, какво трябва да правиш? Когато дойде някоя лоша мисъл, да ѝ кажеш: „Спри се.“ Щом дойде да кажеш една лоша дума, спри езика си. Някои казват: „Англичаните са лоши хора.“ Това не е право. Англичаните са толкова лоши, колкото и българите. Или някои казват: „Германците са лоши.“ И това не е вярно. Те са толкова лоши, колкото и всички други. Някои англичани са лоши, но повечето от тях са добри. С всеки народ е така. Някои българи са лоши, но българите въобще са добри. Ако искаш да добиеш твърдост, търси я у българина. Българинът за да го отклониш от пътя му, трябва да впрегнеш девет чифта биволи. И всичките му нещастия произтичат от голямата твърдост. А пък твърдостта е една сила, сила на волята, но на българина му липсват другите сили, които не са дошли още да уравновесят тая твърдост. Сега българинът не е вече толкова твърд, че с девет чифта биволи да го накараш да оре. Турците имат поговорка: „И чука продавам, и чергите изгарям, но не се подчинявам.“ Хубаво, ти казваш, че не се подчиняваш.

В Америка станало следното с един американски аристократ – богаташ. Идва един при него и му казва: „Господине, хотелът гори.“ Онзи му казва: „Махни се, искам да си доспя. Нека да ти гори хотелът.“ Не иска да пожертвува съня си. И го оставили. Но по едно време той се качил горе на покрива и викал за помощ, когато хотелът горял отвсякъде. Та при всичката тази самостоятелност, която съвременните хора имат, те ще се намерят на покрива горе да викат: „Няма ли някой да дойде.“ Когато те будят и когато хотелът гори, излез навън. Та пазете се от вашите лоши навици, от лошите мисли и

лошите постъпки, защото хотелът гори. Излезте вън, защото ако не излезете, ще се намерите горе на покрива.

„Добрата молитва“

45 лекция от Учителя,
държана на 7 август, 1940 г., София, Изгрев.

ТРИТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОДТИКА

„Добрата молитва“

„Мисли, право мисли“

„В началото бе Словото“

Някой път в човешкия живот има много проявления, които спадат към общата норма. Някой е един тих човек, кротък като божа кравица, но като се разгневи този, тихият човек, ще го видиш такъв, какъвто не е. Докато е тих човек, всички функции в него са под контролата на неговата воля, а пък като се разгневи, друго нещо го контролира. Кой от вас не се е разгневил, кой от вас не е креснал. Мислите ли, че вие учите нещо, като плачете. Като се гневите като дете, какво учите майките си. Някой път човек се смее няколко дена. Значи и смехът не е под контрола на неговата воля, а пък някой път човек стане много сериозен. Кое положение е естествено: да се смее ли, или да бъде тих?

Има някои хора, у които се събуждат такива чувства, че те вярват във всичко. Някой мисли, че нищо не може да се направи, а пък някой вярва, че всичко може да се направи. Хубаво, той мисли, че може да носи на гърба си цялата земя. Като се кажат тия думи, разбирам съвсем друго. Той ще тури сто килограма на гърба си, за да види дали може да ги носи. Един глобус всеки може да носи на гърба си. Малката земя всеки може да я носи. Ама една земя, която е голяма колкото земята, но е толкова суха, че едва тежи сто грама. Кое дете няма

да я носи? Тя седи във въздуха сама като някое балонче.

Всички мислите, че сте в едно естествено положение. Малко хора ще намерите, които се намират в естествено положение. Малко хора има, които могат да мислят. Ако биете някого, нали ще плаче? Казват: „Въздържайте се.“ Колко души има, които като ги турите на земята и почнете да ги биете, няма да плачат, няма да чувствуват болка. Ако излязат душите от телата им, тогава можете да биете телата колкото искате. Обаче щом душите са в телата, хората чувствуват. Затова първото нещо, което хората в сегашните си състояния трябва да знаят, то е да мислят. Не само да мислят, но и правилно да чувствуват, и правилно да постъпват. Тогава трябва да знаят коя е правилната мисъл, кои са правилните чувства и кои са правилните постъпки. Имате едно малко дете. Едвам майка му го е нахранила и вие вземете да го храните, като мислите, че майка му не го е нахранила. И ако дойдат десет души един след друг да хранят това дете, това хранене на място ли е? Всички вие, които сте били майки, колко пъти на ден сте хранили децата. Някой път идете и наблюдавайте лястовичките или другите птички, когато имат малки, да видите по колко пъти денем ги хранят баща им и майка им. Вечерно време, когато си легнат всички, майките не ги хранят. А пък майката при хората и вечер храни децата си. Не че иска, но за да не плаче детето, тури му в устата нещо. Но това не е естествено положение. После съм наблюдавал следното: хора, които са събрани на едно място, почват да се надприказват. Това го има между всичките – и между учените хора, и между простите. Простият минава за прост, но някой път му дойде нещо на ума и стане

много учен. Простият да чуе малко, вече мисли, че много знае. Той чул нещо от хората и мисли, че го знае. Чул от хората, че има онзи свят и мисли, че има онзи свят. Той не е ходил на онзи свят. Той видял на кино как разпъват Христа и казва: „Видях как Го разпънаха“. Той го е видял на филм. Че това е едно заблуждение, че е видял Христа. Човек с такива работи не трябва да се занимава. Ако всички хора трябва да ги разпъват както Христа, какво ще стане! Всякога, когато някой иска да се очисти от земята, като счита, че е ненужен на хората и им пречатства, да почне да прави това, което те не искат; и понеже то не е в техния интерес, те ще го разпънат. А пък ако иска да живее между тях, трябва да бъде много богат и трябва да има какво да раздава. Когато един извор пресъхне, хората съжаляват, а пък когато протече, те се радват. Евреите разпънаха Христа и другите народи Го повикаха при тях. Като евреите разпънаха Христа, какво стана с тях? Евреите и до днес ги разпъват. Вие ще питате: „Защо стават така работите?“ В сегашната война, когато убиват, убиват на общо основание, когото и да е. Едно време убиваха само тия, които воюваха, войниците на фронта, а пък сега убиват и другите, и жени, и деца, и войници, и не войници. Хвърлят някоя бомба, тя засяга всичко. Питам: Какъв ред ще турите сега в света? Кой ще каже на тези народи да не се бият. Всички се бият. Два народа, които се бият, си опитват търпението кой ще бъде по-силен да издържи и кой има по-силно оръжие.

Кой сега ще ви забрани да мислите и да чувствате, както искате? Сега например всички искате да бъдете свободни. Представете си, че всички почнете да гово-

рите. Кой ще ви слуша? Ако всички говорите, ще ви стане неприятно, ако пък всички мълчите половин час, пак ще ви стане неприятно. Сега кое е по-хубавото: да говорят ли хората, или да мълчат?

Вие говорите постоянно. (Учителят прави няколко вдишки и след това казва:) Колко думи човек изговаря в минута (загатва за вдишките). Най-малко в минутата всеки един от вас по десетина пъти ще си каже думата. Че това е говорене. (Вдишването и издишването). И човешката мисъл седи всякога будна. Слушали ли сте човешката мисъл, като говори. Без да се мърда човек, говори. Има един друг говор. Вие слушате сега само този, обикновения говор. Когато някой каже, че е силен, светските хора са умни и казват: „Я се съблечи, пехливанино, намажи се и излез сега.“ Един повали, втори, трети, но дойде някой, повали него на земята и стане пръв. Та положението ще заприлича на следното: „В един дом купили яйца за Великден. Детето искало да разбере кое яйце е по-кораво. Баща му бил купил цяла кошница с яйца за Великден. Детето отива и счупва яйцата едно след друго. И остават само две яйца. То ги удря едно в друго и счупва на едното яйце острия връх, а с последното яйце ударило първото и му счупило задницата. На едното се счупил гърба, а на другото главата. Защо това дете счупило яйцата? За да намери борец. Майката го питала: „Намери ли го?“ То казало: „Не съм го намерил, но като снесат кокошките, пак ще ги изпитам.“ Сега кой от вас не е чупил яйца?

Първото нещо е: Трябва да се научите да имате самоуважение и уважение един към друг. Всеки човек трябва да се самоуважава, да знае правата си. Той няма

право да говори всякога. В някои светски събрания всеки има право да говори 5 минути, а пък някой си позволява 10 минути. Двеста души по 5 минути правят 1000 минути. Те колко часа правят? Повече от 16 часа. Питам: Ако двеста души трябва да говорят 10 часа, колко души от вас бихте изтърпели това говорене? И после, който говори, няма да каже нищо ново. Някой излиза и казва: „Аз съм пътят, истината и животът“. Излезе друг и казва: „Аз съм пътят, истината и животът. Трети излиза и казва същите думи. Каква нужда има сега 200 души да повтарят едно и също нещо. Че кой не е пътят, истината и животът за себе си? Кой досега е станал път, истина и живот за другите?

Или пък ще стане някой и ще почне да свири. Има някои, които казват, че духът ги е накарал. Тези духове са много глупави, не знаят да свирят. Нека да свири така, щото всеки да слуша, а не да скърца. Вземем някой, че като почне да философстува – не искам да слушам глупости. Например някой казва: „Трябва да живеем добре, трябва да живеем добре.“ Безпредметно е това. Кой не е живял досега добре? Кой е добрият живот? Добрият живот е този, който държи тялото, храносмилателната система, гърдите, главата в изправно положение. Щом стомахът му не е здрав, щом дробовете му не са здрави, щом главата му не е здрава, това не е добър живот. Кой е умен в света? Човек е умен, когато неговата мисъл има цена и е като скъпоценен камък. Навсякъде тази мисъл има цена.

Каква е целта на учениците, които се събират в едно училище. Не да показват своето знание, а да се учат, за да придобият нещо. Най-първо трябва да се научите да

контролирате своите мисли и да избирате най-хубавите мисли, защото ако не изберете най-хубавите мисли и не ги приложите, ще направите само пакост на себе си. Тогава ще заприличане на хора, които събират камъни, греди и като не ги турят в някой градеж, те ще станат препятствие за двора им. Да допуснем сега, че вие искате да имате овци, говеда и пр. Ако имате 200 овце или говеда, мислите ли, че вашият двор ще бъде чист? Вие служили ли сте на 200 говеда. Сутринта, като стане, онзи който не е служил, нека се опита да служи, за да види какво нещо е служенето на говедата. Говедарските работи са хубави отвън. Няма какво да се внасят говедарски работи. Та мислите ли, че ако има един прост говедар и един учен говедар, ученият говедар ще научи говедата на нещо хубаво. И прост да е, и учен да е, говедата ще останат все същите. Разликата ще бъде само в това – ученият ще има само едно говедо, а пък простият ще има сто говеда. Ако човек има едно говедо, той е учен, а ако има 100 говеда, той е прост. А пък сега, който има 100 говеда, минава за учен, а пък който има само едно говедо, минава за много прост. Онзи, който има 100 говеда, ще има по-големи приходи, а пък едното говедо дава по-малко приходи. Като имаш 100 крави, колко мляко ще издоиш? Всеки, който говори много, минава за много учен, а пък който говори малко, минава за прост.

Аз съм наблюдавал религиозни хора как веднага поучават някой новодошъл човек. Отива религиозният при него и му казва: „Ти трябва да се кръстиш.“ Този човек отива при друг религиозен и му казва: „Ти като православен си кръстен, но това кръщение не важи. Ти като възрастен сега трябва да се кръстиш. И ще се

намери един Иоан Кръстител и ще го кръсти. Идва трети религиозен при него и му казва: „И второто ти кръщение не важи.“ – Като стане съботянин, пак ще го кръщават. Та кой, като се е родил, не го е кръщавала майка му. По два пъти на ден го е кръщавала. Някои майки кръщават детето сутрин и вечер. То е обикновено кръщение. Кръщението е само в онзи, разумния живот; разумният човек да живее по Бога.

Бог, Който ни е създал, изисква от нас да мислим добре, а пък мисленето е в изпълнението на Волята Божия. Най-първо човек трябва да бъде в съгласие със себе си. Аз разбирам добрия човек така: да бъде красив, да бъде строен. Не трябва да бъде прегърбен. Не трябва да има никакви болести, никакъв ревматизъм, никакъв ишиас, никакво главоболие, умът му трябва да бъде на място. Всички думи, които казва, трябва да бъдат силни. Някой от вас казва, че е остарял. А младите минават за глупави. Младите още не са се проявили, а пък старите вече са се проявили. Старият трябва да направи път за младия. Така е в Божественото. То ще отвори път, за да мине младият. А пък младият ще отвори и той един нов път за стария. Единият път е път на любовта, а другият път е път на мъдростта. Старият път е път на любовта, а пък другият път е път е път на мъдростта. Старият отваря път на младостта, но младият ще мине с майка си пътя на любовта. Ти не можеш да минеш по пътя на любовта, ако майка ти не е с тебе. Ти не можеш да минеш по пътя на мъдростта, ако баща ти не е с тебе. Ти не можеш да минеш по пътя на мъдростта, ако умът ти не е с тебе. И не можеш да минеш по пътя на любовта, ако сърцето ти не е на място. Под думата сърце се раз-

бира следното: то е едно отражение на ония чувства, които са вътре в човека. Има едно духовно сърце в човека, дето се концентрират всички добри чувства. Всички добри чувства, които има човек, минават през това сърце. Те внасят новия живот.

Та казвам: Всички сега да работят.

Трябва да се кооперирате, координирате, защото силата на един човек стои в това. Когато много хора почнат да си помагат и да мислят един за друг, това е смисълът. Всички хора се плашат да не ги забравят хората. Защото, като го забравят хората, човек трябва да умре. Та всички ни е страх от смъртта. Но и през този процес на смъртта трябва да се мине. Смъртта е последното нещо, където се опитва силата на човешкия дух – страхлив ли е човек или не. Няма никой от вас, който да не го е страх от мисълта как ще се мре. Един от най-добрите свещеници казваше: „Не зная как ще умра. Аз съм поп, но ме е страх. Проповядвам на хората за любов към Бога, да не ги е страх от смъртта, но самият аз се страхувам.“ Той си представяше смъртта такава, каквато не е. Смъртта е един свят на безпорядък. Това е като един водовъртеж. Като влезеш в него, не знаеш къде ще излезеш. А пък животът е един свят на порядък. Като влезеш, знаеш къде ще отидеш. В смъртта няма да намериш градини, къщи, но там ще намериш най-страшните работи. Това е, което плаши хората. Като умреш, няма да намериш един свят светъл с дървета и други неща, но един свят непроницаем с тъмнина и няма да знаеш къде си. И около тебе няма да има никой. Да оставим тези работи, да не отвличаме ума си.

Ние имаме едно предприятие сега, за което ни е ну-

жен благодетел, който и да е, който да внесе 100 000 лева за нас от любов. Когато Господ е изпратил, нека да донесе парите. Може да говори, каквото иска, но да внесе 100 000 лева. Но не насила. Със сила могат да се извадят парите, но не и да се дадат. Колко души от вас могат сега да внесат 100 000 лева? Но вие ще кажете: „Ще убедим хората.“ Аз ще ви приведа един пример от Рила. Бях забравил да си взема термоса. Тръгваме. Всичко сме взели, но сме оставили термоса тук. Да се връщаме назад не може и казвам: „Ще отидем без термос.“ Една сестра ми послужи с един много шарен термос. Тя искаше да ми послужи, понеже нямах термос. Казах ѝ: Нека термоса да седи при тебе. Той е толкова потребен на тебе, колкото и на мене. Тя каза: „Не, аз си имам.“ Гледам, че тя няма да има дюшек, нямаше и кревати. Хайде една сестра ми изпраща черга, която тя изтъкала. Тя, като се тури на три ката, мисля, може да стане на дюшек. Аз ѝ казах: Тази черга ви трябва тук, на планината, вземете я. Тя и на вас ви трябва толкова, колкото и на мене. Тя казва: „Ако не вземете вие чергата, тя няма да се благослови.“ – Ако седна аз, чергата ще се благослови. Казах: Щом е за благословение, хубаво. Седнах на чергата, за да се благослови, но други сестри ми казват: „Онази сестра ви подарява чергата и тя става ваша.“ Като се благослови чергата, ще стане моя. Тя чакаше да се благослови чергата, а пък други сестри казаха да стане моя. Казах: Аз благодаря за чергата и термоса. Пък като че ли другите искат и той да стане мой, както и чергата. Не става така.

Връщам термоса, връщам и чергата. Насъбрахме се в хижата при второто езеро. Тая година видяхме какво

нещо е търпението. Отиваме на хижата. Времето е лошо. Събрахме се вътре 33 души. Бяхме един до друг като риби. Трябва да се спи вътре. Послахме отдолу с клекове. Запалваме огън. Димът изпълни хижата. Всички плачеха и аз с тях. Но едно нещо научих: щом се оправя времето, димът излиза навън. Щом се разваля времето, димът остава вътре. Увеличава ли се димът, времето се разваля. Изчезва ли димът, времето се поправя. Та, когато не плача, времето се оправя. Когато плача, времето се разваля. Седят някои в хижата, обръщат се на едната и на другата страна. Някои са седнали до огъня и цяла нощ го подържат при кратки задремвания. В хижата сме натъпкани като сардели. Няма място за минаване. Трябваше да ставам 3 – 4 пъти да разглеждам небето и като минавам, да гледам да не стъпча някого. А пък сме забравили и лампа да вземем. Тъмно е в хижата. И като минавам през тях, не искам да стъпя на главите им, нито на краката им, старая се най-внимателен да бъда.

Седя си спокойно, наблюдавам дима и казвам: Този дим показва какво е състоянието на хората; когато живеем по-добре, има по-малко дим. А когато не живеем добре, има повече дим. А пък причината за дима е следната: самата хижа не е направена добре. Тя няма комин, няма огнище, както трябва. Има само една дупка и като се запали огънят, димът не излиза. Димът казва: „От мене зависи. Ако искам, ще изляза. А ако не искам, няма да изляза.“ Тогава аз излизам. После гледам, че няма дим вътре. И като вляза, и той влиза заедно с мене. Онези, които бяха тук, ще кажат: „Те там горе, на Рила, имат Божествено благословение.“ Ние гледаме там ди-

ма. Казвам: Тук с този дим могат да се лекуват хората. Който има слаби гърди, ще се лекува с този дим. Който иска да оздравее, който е малко нервен, всеки ден да го турят при кадежа. Една година като стои при кадежа, ще бъде малко по-добре. През нощта някои спят, а някои седят. Някои са седяли будни цяла нощ и са поддържали огъня. И ако другите хора се ползват от това кадене, това е добре. Несгодите на живота ние си ги създаваме. В света няма по-хубаво състояние от това да бъдеш ученик. В света няма по-хубаво състояние от това, да бъдеш слуга, ако разбираш. А пък според порядките, които има в света, ти трябва да бъдеш господар, за да ти е добре. Но за да влезете в невидимия свят, трябва да се кара точно по обратния процес. Човек, който е достигнал на земята до най-голямото положение, станал е генерал по заслуги, като влезе в другия свят, ако е генерал, най-първо ще го уволнят. Ще му снемат този чин. Ако е полковник, пак ще го уволнят. Ако е подполковник, майор, капитан, поручик, подпоручик, фелдфебел, взводен, ефрейтор, ще го уволнят. И като остане най-после като прост войник, това е най-големият чин, който могат да му дадат в този свят. В оня свят, като си прост войник, ти си вече генерал, понеже ти не се нуждаеш от никого. Докато си генерал на земята, всички хора ти служат. В този свят всички служат на генералите, а пък войниците на онзи свят, понеже са генерали, не на всички служат. Ако ти си в този свят, право е да ти служат. А пък ако си на онзи свят, право е ти да служиш. Докато не станете войници, сами да служите на себе си, вие не можете да влезете в онзи свят. Под онзи свят аз разбирам онзи, разумния свят, който не влиза в проти-

воречие с никого и в който всички изпълняват волята Божия. То е вътре в нас. Аз трябва да бъда богат, а не да се нуждая от подаяние, да събирам оттук, оттам.

Защо съдиха един от еврейските царе – Давида? Престъплението му седеше в това, че той, който имаше с хиляди овце и говеда и като му дойде един на гости, той не взе от своето стадо, но имаше един беден човек и взе единствената му овца и направи угощение. Всеки трябва да се ползува от това, което Бог му е дал. Не говорете: „Ние сме бедни хора.“ Всички вие сте много богати, но още не сте разглеждали вашите богатства, не сте разглеждали какво можете да направите. Всички имате едно чувство, всички искате да имате одобрението на хората. Не само това, но искате да имате одобрението на Бога. Ако искате да имате одобрението на Бога, трябва да вършите нещо. Как ще има ученикът одобрението на учителя си? Когато тоя учи всичко това, както учителят преподава и се учи добре. В какво седи доброто учение на ученика? Всяко едно учение, всеки предмет, който човек учи, всякога трябва да допринесе нещо за неговия мозък. Много пъти хората изживяват своята енергия безпредметно. Според мене една енергия, на която подбудителната причина не е любовта, не може да ползува. Под любов разбирам един вътрешен Божествен подтик у човека. Когато съзнавате този подтик в себе си, тогава мисълта, която имате, е права, и енергията, която имате, ще я употребите правилно. Аз казвам, че енергията, която имате, се употребява правилно, ако подтикът е светлината, Божествената мъдрост, която е вътре у вас.

Три подтика има в човека: любовта е подтик, мъд-

ростта е подтик и истината е един вътрешен подтик. Всяко нещо, което не се подтиква от любовта, мъдростта и истината, не е право. Има и други производни: всяко нещо, което не се подтиква от живота, не е право. Животът произтича от любовта. Всяко нещо, което не се подтиква от светлината и топлината, не е право. Всяко нещо, което не се подтиква от известна сила, не е право. Трябва да имате сила, за да направите нещо. Ако не можете да вдигнете товар от сто килограма и да го турите на гърба си, не сте силен човек. Ако трябва да дойде друг и да го тури на гърба ви, това показва, че не сте силен. Като войник сам трябва да го турите на гърба си. И тогава сте силен.

Трябва да мислите право и да служите право, и да бъдете свободни във всички ваши действия, да не ограничавате себе си – в това седи истината.

Някой път вие се мъчите. Кажете нещо и после сте недоволни. Направите нещо и после сте недоволни. Ако един човек яде и е недоволен, значи не е ял, както трябва. Ако е ял, както трябва или ако е спал, както трябва, той трябва да бъде доволен.

Някои питат: „В онзи свят ще се познаваме ли?“ Че каква нужда има да се познаваме такива, каквито сме сега. Какво подразбирате под думите: „да се познава един човек“. Писанието казва: „Това е живот вечен да познаеш Единнаго Истиннаго Бога и Господа Исуса Христа, Когото Той е изпратил.“ Като познаеш Бога, ще можеш да имаш достъп до всички Негови блага, които произтичат от Него. Да познаеш Бога значи да познаеш всички Негови прояви. Ако един ученик поиска да познае професора си, той трябва да се домогне до онова

благо, което професорът има. Ако професорът е музикат, ученикът трябва да се научи да свири, а само теория да учи, то е безпредметно. Теорията лесно се създава. Теорията не е създала науката, а фактите са я създали. Теорията и хипотезата после са дошли, най-първо имаме грубата реалност в света. Каква теория ще създадеш, преди да си вкусил захарта или горчивото вещество. Като ги вкусиш, ще схванеш какво нещо е сладко и какво е горчиво. Всеки мисли, че е лесна работа да се схване що е сладко и горчиво. И досега учените хора не могат да обяснят на какво се дължи, че някой предмет произвежда приятно действие, а пък друг – неприятно.

Как ще обясните какво нещо е сладко или горчиво? Мъчно може да се обясни, но това, което не може да обясните, вие го знаете от опит. Не само това, но сладките неща имат едно ухание, а пък горчивите неща имат друго ухание. Горчивите неща разяждат. Те са киселини. А пък сладките работи са като масла, които мажат. Дето има кир, ще туриш горчивото, за да се изчисти. Горчивите работи изчистват петната. Който има петна, да употребява горчивите работи, а пък който има чисти дрехи, да употребява сладки работи.

Сега вие всички приличате на този, който очаква заболелият му чичо да умре, за да му остави наследство. Чакате да бъдете щастливи някога. Че това е крива идея. И чакате, като умре баща ви, да ви остави 200 – 300 хиляди лева. Казвате, че той ви ограничавал. Ученикът, като е седял 8 години в гимназията, трябва да я напусне. Той не си казва думата в гимназията. Когато му каже учителят да излезе на черната дъска, той ще излезе. И като каже на учителя нещо, той ще му пише бележка.

Сега никого от вас не сме изваждали на дъската, но хората отвън ще ви изваждат на дъската. Когато бяхме на Рила братята и сестрите ме гледат и аз чета в очите им, че ми казват: „Вие тази хижа трябва да я направите похубава, а сега защо ни доведохте, че ни турихте върху тези камъни. Да имаше юргани и прочее.“ Аз им казах: Ще бъде, ще бъде. Хубава хижа ще има, печки ще има. Те питаха: „Кога?“ Аз казах: Ще бъде, ще бъде. Когато дойде Царството Божие на земята. За мене и хубавата, и лошата хижа е едно и също. Каквато и да е хижата, нищо не ми е. Аз в тази хижа седях много по-добре, отколкото в хубавата. То е във вътрешното разположение на човека. Всяко нещо тук ме радва. Приятелите очакваха, че времето ще бъде хубаво. А пък, като отидохме, разрази се една буря, една гръмотевица, заваля дъжд. Някои и в хижата се наквасиха. Дъждът влизаше вътре. Съществата и вътре ни намират. Дъждът казва: „Колко сте хубави, като вас други хора не съм виждал.“ А пък приятелите казват: „Дано да престане.“ И приятелите питат: „Ще се вдигне ли мъглата?“ Казах им: Ако мъглата не се вдигне, ние ще се вдигнем. И най-после така направихме. Като се вдигнахме, те отидоха нагоре, а пък ние надолу и се уреди въпросът. Питат ме сега: „Защо е тази мъгла?“ Казвам: От любов. Мъглата дойде да ни види, дефилира около нас, обикаляше около нас и отиде горе да каже: „Долу видяхме тези възлюблени.“ А пък ние слязохме долу, за да кажем, че мъглата беше много хубава и че димът беше много хубав, и че хижата и камъните, и клековете бяха много хубави, че всичко беше много хубаво.

Ако има много дим, времето ще се развали. Ако има

малко дим, времето ще се оправи. Хубаво е дим да има вкъщи, за да оздравее човек, за да бъде човек здрав. Когато човек е болен, хубаво е димът да е вкъщи. А пък когато човек е здрав, димът да бъде вън. Та сега на вас казвам да бъдете доволни от това, което имате.

Въпреки тези условия, братята и сестрите на езерата през цялото време само се смяха, на всичките им беше приятно. Питаха се: „Как е апартаментът ти, как е леглото ти?“ Шегуваха се и с къпането. А след това всички утихват и почват да хъркат. Не всички, някой на криво легнал и хърка, а някой стане и казва: „Защо Учителят не направи да не хъркат.“ Гледам, че не му е приятно. Казвам му: Аз оставам вечерно време всеки да се прояви свободно. Даже никому не направих бележка. Сега разправям, че имало хъркане. Щом се събудят, никой не хърка.

Щом захърка, отишъл е на онзи свят, а слугата му е останал и пречиства къщата.

На земята човек има една трудна задача. Той трябва да се справи с всички несгоди на своите минали съществувания. В една хижа зависи от нас да се справим с несгодите. Зависи как ще накладем огъня. С всички работи трябва да се справим на земята – с несгодите. И ще се справим разумно, понеже има един опит, от който трябва да се черпи поука. Когато един велик дух от невидимия свят дойде тук, нему е приятно да изучава този опит. Той не гледа на нещата така, както хората гледат. При всички противоречия му е приятно. Приятно му е да види някои противоречия. Има разлика между неговото разбиране и обикновеното. Някой път в яденето няма сол. Каква разлика има в това, че яденето

е без сол или със сол. То е въпрос на вкуса. Някои хора обичат повече сол, а някои хора обичат по-малко сол. Солта в някои случаи е потребна като закон за равновесие. Ако ти не можеш да владееш мисълта си, трябва да имаш повече сол. А някой път ако имаш много сол в мисълта си, ти не можеш да се проявиш, както трябва, не си свободен.

Та не харчете Божията енергия напразно. Има закон: за всяка дума, която изговаряш, харчиш известна енергия и ще те питат тази енергия за какво я похарчи. И вие, като ме слушате, харчите известна Божествена енергия. Ако моето говорене и вашето слушане са, за да изпълним Волята Божия, тогава е добре. Моето говорене и вашето слушане ще се предадат по въздуха на другите, няма да останат тук и другите ще се заемат да ги обработват. Както жетварите пожънват една нива, върху вашите мисли има и други да работят. Но ако нашият материал е добър, и тяхната работа ще бъде добра и те добре ще работят. Но ако нашият материал не е добър, и тяхната работа няма да бъде добра.

„Отче наш“

Да благодарим на Бога за богатата, които днес ни дава.

46 лекция от Учителя,
даржана на 21 август, 1940 г., София, Изгрев.

ЗА ДИШАНЕТО

„Отче наш“

„Мога да кажа“

Имате ли задаване тема? – (Не.)

Пишете върху темата: „Защо човек остарява?“

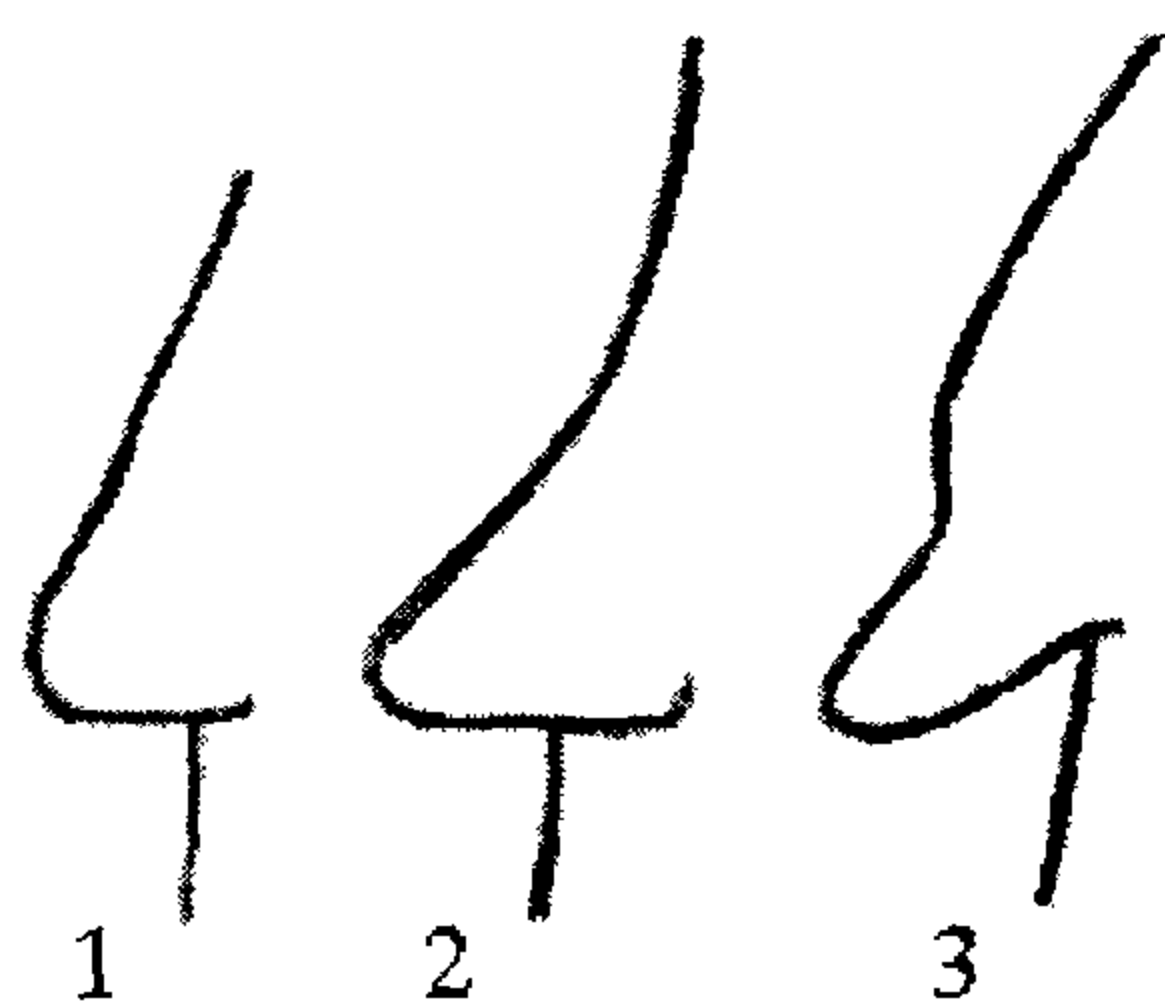
Ако човек нямаше огледало, щеше ли да познае, че остарява. Като отслабнат краката му, той почне да мисли, че е остарял вече. Човек като почне да остарява, не му се мисли вече, нито му се работи вече. Като остарее, става много внимателен към яденето, изискванията му са по-големи и мисли, че като яде малко, ще се подмлади. А пък то точно обратното става. Като остарее човек, става някой път много взискателен – това, онова не му е приятно. Старостта – това е едно човешко понятие. Ако на вас ви предложат сега да си пожелаете нещо, какво бихте желали? Да остарявате, или да не остарявате? Въпреки че не искате да остарявате, пак остарявате. Някои казват, че човек остарява, понеже има съзнание. Но животните, които нямат това съзнание, което има човек, и те остаряват. Дърветата и те остаряват. Ако наблюдавате едно растение, може да познаете как то е прекарало. Цялата му история е отбелязана във вътрешната му форма. И препятствията, които е срещало то, са отбелязани в неговите клони. Та големите противоречия, които човек е срещал в живота си, се отбелязват при остаряването.

С остаряването се дават методи за подмладяване.

Като остарее човек, у него се явява желание да се подмлади. Старостта е един метод за подмладяване. Но има и други по-честни методи. И много пъти на човека не му се иска да си замине за онзи свят, за да се подмлади.

Ако ви назначат за учители, как бихте възпитали малките деца? Колко метода знаете? Какъв метод ще предложите за възпитанието им? Да кажем, че имате 10 житни зърна. Ако ги посеете, всяко зърно ще даде някакъв резултат. – Житни зърна. Но ако съберете на едно място 10 души, те винаги няма да дадат същия резултат. Представете си, че единият е художник, вторият е музикант, третият архитект, четвъртият лекар, петият проповедник и т. н. Този, който е лекар, ще търси болни хора. Ще ви хване за ръката и ще ви пипа пулса. Интересува се от сърцето ви. Този, който е художник, ще ви каже: „Я ми позирай“. И ще вземе четка да ви рисува. Този пък, който е оратор, ще почне да ви декламира. Десет души са, но колко различни прояви ще имат! А житните зърна, като ги посеете, по един и същи начин ще се проявят.

Не искам сега да ви разкривам някои закони, но ще

Фиг. 1

ви кажа нещо. От върха на носа на един човек, можеш да познаеш дали ще бъде здрав или болен, ще успее ли или не, ще му върви ли работата или не. Онези, разположените хора, са с широко-то сърце и имат широк нос (фиг. 1, 1). Някой път казвате: широко сърце. Но широ-

кото сърце е свързано с широк нос, а пък припряното, тясното сърце е свързано с тесния нос. Човек с тесен нос е припрян. Хората, които обичат много да наблюдават и всичко виждат, това се отразява върху очите им. Тези, които всичко виждат, приемат много впечатления, и ако ред поколения са живели така, очите се раздалечават. А пък тези, които малко наблюдават и са запомнили някои неща, но дълбоко ги запечатват в себе си, очите им се приближават повече. Човек, който има третия нос (фиг. 1, 3), може ли да стане ангел. Да имаш някой слуга с третия нос. Ред поколения трябва да работят хората, за да се достави необходимата материя. Добрите хора са създадени от малко по-друга материя. Един човек, който е болен, има друга материя. Добрият човек е добре изтъкан, а пък лошият човек е зле изтъкан. Важно е как е изтъкана материята. Някои мислят, че като отидат в онзи свят, ще се уредят работите им. Не се уреждат така работите, има работи, които не се уреждат и в този, и в онзи свят. Ходенето в училище само не урежда работите. Важното е онова, което ще научите там и да можете да го приложите.

Всеки трябва да си зададе въпроса: „Кое е същественото?“ Много пъти сме говорили за любовта. Но любовта е една сила, с която ако човек не знае да се справи, може да си създаде много лоши неща. Например майката има две деца. Едното дете ревнува майка си от другото. То е малко дете, но се сърди. Кой са подбудителните причини да се сърди? То иска майка му да бъде към него особено внимателна. И когато едно дете е ревниво, то хваща другото дете за косата и го раздрусва, иска да каже: „Когато аз съм при майка си, ти да бъдеш

далеч.“ Често и между вас, духовните се зараждат такива работи. Някой мисли, че като е по-близо до някого, че ще има по-голяма връзка с него. Близостта зависи от онова, вътрешното разбиране. Щом разбираш музиката, близо си при нея. Щом не я разбираш, много си далече от нея.

Всички тонове аз наричам безцветни. Каквото и да направят съвременните музиканти с механическата музика, те може да имат само едно механическо подобрение. Важното в музиката седи в това, че тоновете трябва да се оцветяват. Великите музиканти знаят как да оцветяват един тон. Например имаш един тон *до*. Ако знаеш какъв цвят да му туриш, то той ще има друг ефект. Ако на пианото само механически натиснеш клавиша, тонът ще има един израз, но ако същевременно вложиш ума си, ти ще оцветиш тона, ще му дадеш някой цвят. Умът е, който оцветява тоновете.

Същият закон е за добродетелта. Ако в добродетелта вашият ум не участва, тя остава безцветна – не знаеш къде да направиш добро. Например искаш да послужиш някому. Поканваш го на обяд, но той е ял, сит е, а ти ще го молиш да се нахрани. Или ще кажеш на някого: „Седни да си починеш малко.“ А пък той, човекът си е починал и сега е тръгнал на екскурзия. Ти не знаеш как да му послужиш. Да поканиш човек да яде, когато е гладен, да го поканиш да седне да си почине, когато е уморен.

Вие най-първо не знаете какво иска Господ от вас. Обличате се с дрехи, но това не е за Господа. Туряте си обуца, но това не е за Господа. Коя работа е за Господа? Това са вътрешни наблюдения. Трябва да ги направите и във вас след това, като сте разсъждавали, прониква

едно съмнение. Някой път, като сте следвали 20 години и са ви проповядвали, дойде ви мисълта: „Има ли Господ или няма.“ И някой път вярвате. Но случи се, че нещо не стане, както вие мислите, и казвате: „Ако имаше Господ, тези работи не щяха да станат така.“ Ние ставаме смешни. Значи ако аз си счупя стомната някъде, ще кажа: „Ако имаше Господ, не щеше да позволи да си счупя стомната.“ Господ няма нищо общо със счупването на стомната. Аз не съм си отварял очите. Моят ум не е бил на място. Като съм вървял, мислил съм за друго нещо и съм я ударил. Ако ви туря на изпит върху проявлението на вашия характер, мислите ли, че това е естественият път така, както се проявявате? Има някои работи, които не трябва да се разправят. Ще дойде някой и ще ми разправя някои работи, за които няма нужда да разправя. Каква полза да ви разправи някой как са убили някого или как са му счупили крака, или пък са го били, или какво са му направили. Някой казва: „Много го наруга, много му се кара.“ И ако той ми разправи това, каква полза. Двама души се карали, псували се, съдията казва на единия от тях: „Кажи как го каза точно“. И той напсува съдията. Ако каже тези думи на друго място, десет години ще го осъдят, а пък сега напсувал съдията. И той, съдията, никак не се докача и казва на секретаря: „Запишете това“.

Не трябва да оправдаваме нашите погрешки. Няма по-хубаво нещо от това да срещнеш някой човек, който знае добре да пее, че мед да капе на сърцето ти. Няма по-хубаво нещо от това да срещнеш някой художник, който хубаво рисува и картината му е жива. И няма по-хубаво нещо от това да срещнеш някой човек, който

добре е сготвил яденето. Някой турил много сол в яденето и те убеждава, че не е много солено. Аз съм привеждал онзи пример, дето свекървата, снахата и дъщерята турили сол в гърнето с боба. Идва свекървата и туря сол с трите пръста. Идва снахата и тя туря. Също и дъщерята. И после казват, че е пресолено. Разбира се, ако трима души солят един боб, ще го пресолят.

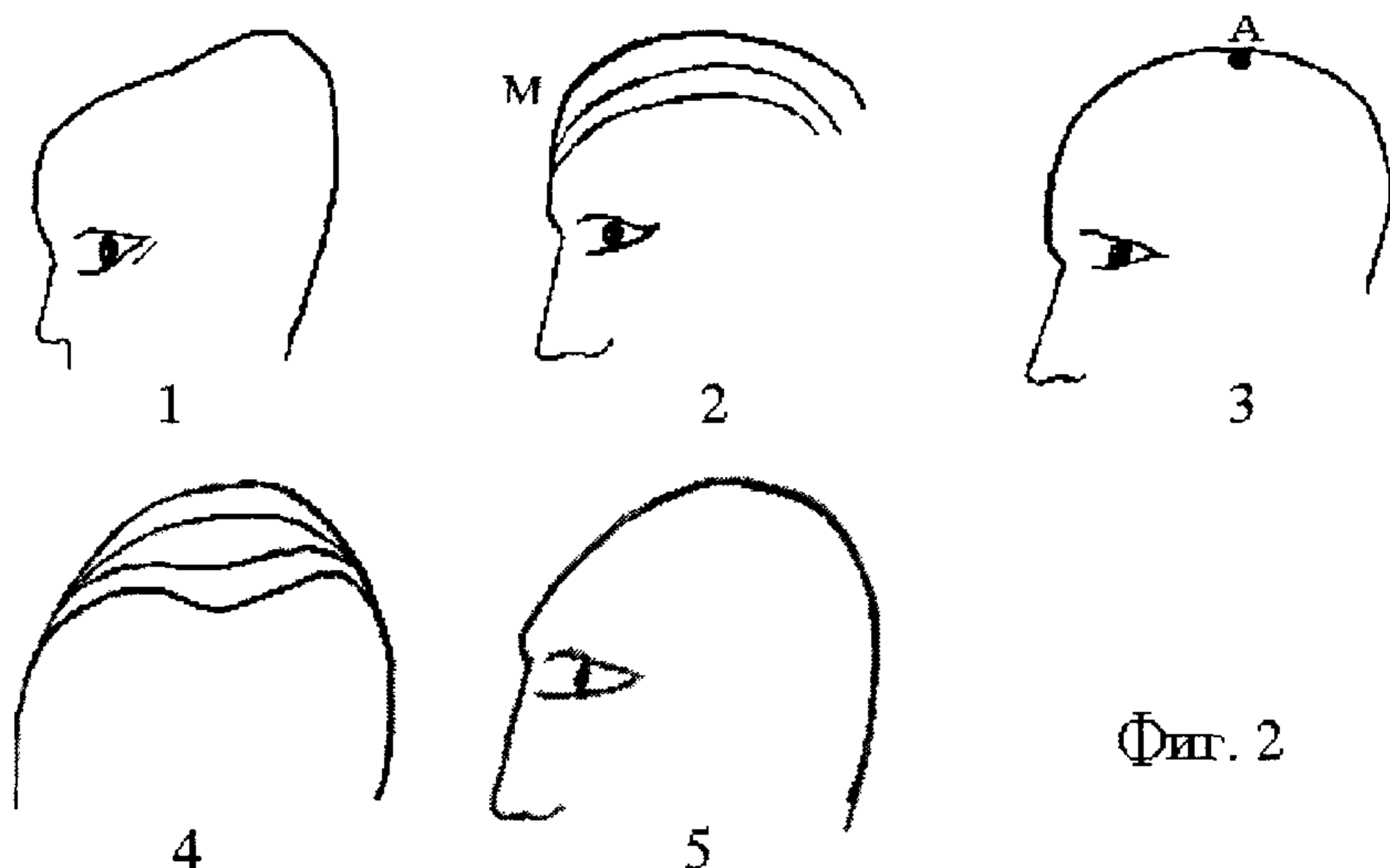
Та всинца вие като се срещнете, вие се солите, казвате си как трябва да се живее, как трябва да се вярва и т. н. И винаги ще ядете така пресолено ястие.

Всеки човек, когото срещнеш, си носи нещо свое, своя атмосфера и влияние. Онзи, който има вяра, като го срещнеш, ще почувствуващ това, той ще измени твоето състояние. Ако си тъжен, ще се насърчиш. Щом срещнеш онзи, в когото вярата не е силна, ти ще се обезсърчиш. Та казвам: Ако сутринта вие станете и не се насърчите, вие не сте нагласени съобразно природата. Всяка сутрин трябва да се нагласявате. Като ставате, трябва да знаете как да станете. Наблюдавали ли сте вие как стават някои деца? То стане, обърне се с лице към стената и плаче. Това дете, като порастне, пак ще плаче. Щом станете сутринта, не ставайте така, но като ставате, направете едно дълбоко дишане.

Гимнастическите упражнения са свързани с дишането. При дишането ще влезете във връзка с Бога и ще придобиете Неговите качества и ще имате Неговото разположение. Например, когато вие при първото от шестте стари гимнастически упражнения слизате надолу, какво трябва да правите? Когато слизате, ще издишате и когато се качвате, ще започнете да дишате. И като издигнете ръцете си съвсем нагоре, ще задържите

малко въздуха. И после, като свалите пак ръцете си, пак ще издишате. При петото от шестте стари гимнастически упражнения, когато си движите крака в полукръг, това е задържане на въздуха и, като клекнете, ще издишате. А пък някои от вас правите упражненията бързо-бързо, като че ли много бързате за някъде.

Всичкото щастие е турено в нас, в краката ни, в очите ни, в носа, в устата ни и пр. Всичко зависи от това как се възприемат нещата. Ако почнат да хлътват твоите бузи, това показва, че има почва за боледуване. Те не трябва да хлътват много. Тяхното хлътване показва, че стомашната ви система боледува. Ако хлътнат очите ви, в нервната система има нещо недоразвито. Ако челото ви почне да поляга назад (фиг. 2, 5), това говори за нак-

Фиг. 2

лонности все още към животинското. Ако вашата глава стане вирната назад, а отпред ниска, то има нещо недоразвито във вас (фиг.2, 1). Ако милосърдието се развива, то се развива центърът, който е малко по-назад от гор-

ния край на челото (фиг.2, 2). Ако темето на човека е вирнато нагоре, този човек е крайно сприхав, той живее само за себе си. Ако постепенно тази част на главата, която е пред темето, почне да се издига (фиг.2, 2), то вече имаме едно развитие. Ако точка А е изпъкнала (фиг. 2 – 2, 3), у този човек милосърдието е развито. Може да наблюдавате всички хора, които са милосърдни. Всеки човек носи милосърдието в себе си, но трябва да го развива. Същото е и за религиозните. Онези хора, които не са религиозни, главата им горе в средата има седловина (фиг. 2, 4). Когато това място почне да се издига и изпъква, този човек е вече религиозен. Всичко в човека трябва да се развива. Горе, в средата на главата, е центърът на любовта към Бога. Това е специфичната любов, първата любов, която дава подтик на човека. Ние трябва да се приближаваме към Бога. Ако живееш на северния склон на планината, ще имаш един характер, ако живееш на южния ѝ склон, ще имаш друг характер. Сянката на планината оказва известно влияние върху хората. За да имаш един подвижен характер, трябва ти повече светлина и повече топлина. Когато дишаш слабо, лицето ти почва да се изменя. Ако лицето ти и ръцете ти почнат да се сбръчкват много, това показва разстройство на черния дроб и че дишането ти не е правилно. Щом е правилно дишането, то тези бръчки започват да изчезват. На някои от вас съвсем се е набръчкало лицето.

Човек, който има общение с Бога, става красив, има само хармонични линии. Известни линии на челото показват, че човек е умен. А пък има други линии, които показват, че човек не постъпва разумно. След като сте

живели 30 години с някаква по-светла идея, а не става никаква благоприятна промяна у вас, тогава какво сте работили? Човек трябва да оценява себе си. Българите считат, че човек, като пожълтее, светия става. Светия, но какъв трябва да е жълтият цвят? Има един цвят, който е болезнен. А има един златист цвят, който е здравословен. Има един червен цвят, който е болезнен, а има друг един червен цвят, който е здравословен. Има болезнени цветове, има и здравословни цветове.

Вие трябва да бъдете като музикантите. Да се вслушвате. Като срещнете един добър човек, да научите нещо от него.

Ще се пазите носът да не бъде сплескан от страни, да не е тесен. Щом стане тесен, човек става сприхав, дишането не става правилно и белодробните заболявания идват. Носът трябва да има известна широчина. Ще дишате, за да стане такъв носът ви. Господ казва: „Ще дишаш дълбоко.“ Ето какво аз разбирам: ако вие в една минута вие вземете от 10 до 15 обяда с носа си, това е нормално, но така не можете да бъдете здрави. Трябва да се намали това число. Ако вземете 20 обяда на минута, после 19, 18, 17, 14 и пр., ще намалявате. За да бъде здрави, трябва да вземате в една минута по два въздушни обяда. Така да разпределяте времето на минутите, че в една минута да направите две вдишки и две издишки – два обяда. Те ще ви принесат много по-голяма полза, отколкото всеки 2 – 3 секунди вземате един обяд. Защото днес у хората въздушните обяди траят 3 секунди. Не, по-полека ще ги вземате. Човек трябва да диша бавно, няма защо да бързате. И когато усетите, че ставате сприхави, приемерте въздуха и го задръжете, и да се по-мъчете

дори малко, задръжете по-дълго време въздуха. Има нещо във вас, което трябва да го мъчите. И като се мъчи това нещо у вас, то се обработва. Без дълбоко дишане не можете да внесете никакво възпитание в децата и не можете да ги заставите да мислят правилно и да чувствуват правилно.

Писанието казва, че Бог направил човека от пръст. Един негърски проповедник в Америка казал в една проповед, че Бог, като направил човека от пръст, държал го на един плет три дена да го суши. Един го попитал: „Плетът откъде е?“ Проповедникът отговорил: „То не е ваша работа.“ И Бог вдъхнал в ноздрите на първия човек диханието на живота. Та докато не дишате, вие сте като човек, сушен на плета, а като дишате, ще слезете от плета. Когато работите ви не вървят, вие сте още на плета. А пък щом работите ви вървят, вие сте разумният човек, приемате Господа чрез дишането. Като влезе вътре Господ, ще мълчите, ще задържите дъха си, ще приемете Господа и ще слушате какво ще ви каже Той. Ще задържите, колкото може повече дъха си, няма да издишвате бързо. Щом ви предаде урока, Господ излиза вън и вие ще издишате. Аз ви разправям така работите, за да ги разберете. Сега, като излиза Господ навън и като влиза, как Го посрещате и как Го изпращате? Когато идва някой у вас, как го посрещате? И когато заминава, как го изпращате? Аз като влизам тук в салона, всички вие ставате, но този ред не го създадох аз. Така е прието, учениците да стават на учителите.

Онзи заек ще седи някъде и ще си почива. Щом види някоя хрътка, заекът става и бяга. Защо? Вие понякога казвате, че трябва да стоите мирно. Като дойде полков-

никът при войниците, всички войници седят мирно и не си обръщат главата. Значи при един полковник стоите така мирно, ама щом дойде Господ, се обръщате накъдето си искате и казвате: „Свободен съм.“ Това не е никаква свобода. Законът е: Господ щом влиза, Той ви дава нещо много важно. Вие ще вземете това, което ви е дал и ще концентрирате ума си върху даденото, и ще го проучвате, и ще го наблюдавате. И тогава Господ ще ви остави да нарисувате формата на даденото. А пък вие, като ви даде Господ нещо, не го наблюдавате. Сутрин, щом изгрее слънцето, вас не ви интересува как е изгряло, какви са облаците и пр. Търсите неща, които мислите, че са важни. Сутринта, щом станете, вижте какво е слънцето, вижте облаците. Отбележете си го. По обед пак наблюдавайте слънцето, когато дойде на зенита и пак вижте, дали е ясно небето или има облаци. И при залез слънце вижте какво е небето. А пък вие казвате: „Това не ме интересува.“ Слънцето изгрява, издига се нагоре към зенита и залязва за вас. Някои питат: „Какво е новото учение?“ Новото учение е учение за любовта. Новото учение е на доброто разположение. В новото учение човек трябва да носи светла мисъл. В новото учение човек трябва да се радва на това, което среща. Трябва да се радвате на погрешките на хората, понеже се учите. Срещате едно дете, което плаче. То плаче, понеже е гладно или обущата му са тесни. Или едно дете плаче, понеже майка му не е знаела как да му готви, дала му лошо ядене. Преди години една майка дойде при мене и ми каза: „Детето ми заболя.“ Казах ѝ: Аз съм зает. Повикайте лекар. Тя каза: „Първото ми дете лекарите го умориха.“ Това дете го заболяло корем. От лю-

бов му дали една малко корава ябълка. То нагълтало несдъвкани ябълковите хапки. Казах на майката: Дайте му рациново масло. И след половин час престанаха стомашните болки. Никога не вземайте в ума си една мисъл, която не можете да разрешите. Вие разрешавате един въпрос, мислите защо е допуснато злото в света и защо е доброто в света. С тази мисъл вие ще си създадете най-големите нещастия. Или някой път мислите какво нещо е дяволът. Не ви трябва да мислите за дявола. Щом мислите за него, вие ще го повикате. Той ще ви каже: „Какво искаш от мене?“ И като дойде, ще ви научи да пиете вино, да се карате, да подозирате хората. Щом той дойде, всичко в ума ви става на хаос.

Тогава помисли какво нещо е Господ. Щом дойде Господ, дойде просветлението и ти си готов да послужиш на този или на онзи. Щом имаш добро разположение, Господ е дошъл. Щом имаш лошо разположение, дяволът е дошъл. Задаваш си въпрос: „Какво кара дявола да идва.“ А пък тебе какво те кара да викаш дявола? Ако човек пие вино, какво го кара. Той мисли, че като пие винце, то ще му предаде нещо. Действително след първата чаша, му става весело, но като си изпие три чаши, почне да става малко разтрогнат, после клюмва и като си пийне малко повече, заспива. Като пийне много, става много щедър. Ще даде и на другите. И току видиш, че казва: „Я, дайте му.“ И ако има нещо в джоба си, каквото има отвътре, ще ти даде. Бихте ли желали това, което той има отвътре, да го предавате навън? Никаква лоша дума не трябва да излиза от вас! Лошата дума я прекарайте през друго място. Никога лоша дума не прекарвайте през вашата уста. Когато видите нещо лошо в

живота си, затворете очите си, не гледайте лошите работи. Да допуснем, че някой се отнася много зле с някого. Преди години бяха се събрали 10 000 души да гледат как бесят един човек. Турили му въжето и ще гледат как ще го обесят. Не ходете да гледате как бесят хората. Ако снемат някой човек от бесилката и му дадат живот, тогава гледайте – все ще научите нещо. А пък ако гледате как го бесят, това ще се отрази зле върху вас. Всички лоши работи са една кал, която не ви ползува. За пример някой говори зле. Сложете памук в ушите си и не слушайте. Ако говори хубаво, слушайте го. Ако говори зле, запушете си ушите. Това може да го направите. Тия хора в света, които се бият – англичани и германци – те са от най-културните хора. Два културни народа – германци и англичани – си пуцат едни на други бомби по 1500 килограма. И хиляди, хиляди бомби са пуснали германците над Лондон и много хиляди бомби са пуснали англичаните над Берлин. Който не обича германците, казва за тях: „Хак им е“. И който не обича англичаните, казва: „Хак им е“. Ако са пуснати бомби над Лондон, какво ви ползува това? Това е неразбиране. Ако германците бяха пуснали три милиона подаръци над Лондон за бедните и ако англичаните бяха пуснали над Берлин три милиона подаръци за бедните, аз разбирам такива бомби.

Всеки един от вас като германците и англичаните всеки ден по толкова бомби си пускате един на друг. И имате една неестествена мисъл – тя е бомба. Казвам: Бъдещето поколение трябва да изправи тези неправди, които стават. Тези неправди, които стават, са резултат на неправди, които са станали. Това е резултат на ми-

налото. И следователно от резултатите трябва да схванем какви са причинните връзки между явленията и трябва да схванем какво трябва да се направи, за да дойде новият живот на земята. Англичаните са много набожни. В милиони тиражи разпространяват навсякъде Евангелието и Библията. Но това е само външно продаване. Всеки продава стоката си, но той има интерес да я продава. Например някой щави много добре кожата на животните и прави хубави обуца, но това е от интерес. По-добре е кожата да стоят на гърба на животните и ние щяхме да бъдем малко по-добри хора.

Често щавите вашата любов. Някой казва: „Той не ме обича.“ Защо ще мисля това? Кое е по-хубаво да знаете: когато ви обичат хората или когато не ви обичат? Кое е по-важно: да знаете кое е хубаво ядене или кое е лошо, да знаете кога сте яли, или кога не сте яли? Като не сте яли известно време, почвате да оценявате това, което има цена. Ние не оценяваме хляба, но като стоим три дена гладни, почваме да го ценим. Ние може да сме много учени, но като ядем хляба, ценим го.

Една дума на място казана, знаете ли колко е ценна? Вземете сега песента „Махар Бену“? С тази песен можете да добиете разположение. Ако сте неразположени духом, не можете да станете разположени чрез тази песен, ако не я изпеете музикално. Как бихте изпели „Махар Бену?“ (Един брат изпя първите две думи.) Ако така се изпее, няма да имаме този резултат, който трябва. (Учителят изпя само тия две думи: Махар бену. Той ги изпя веднъж нежно и втори път грубо и високо.)

Щом като станете сутринта и сте неразположени, изпейте тези думи: *„Днес какво ще направя, какво трябва*

ва аз да правя. Да се помоля добре, да се помоля добре.“ Ако по този начин пеете, за една година може да се научите да станете първокласен певец. Вие ще отидете при един професор, който ще ви преподава и ще платите 100, 200, 300 лева на час. Един професор за първия урок по цигулка взел от един човек 4000 лева. Онзи дал парите и казал: „Нямам вече пари.“ Професорът видял, че ученикът е даровит и почнал да му дава уроци без пари. Та най-първо Господ, като ви предаде първия урок, ще вземе много и като види, че сте даровити, без пари ще ви дава уроци. Та като почнете от Господа да вземате уроци без пари, то е хубаво. Това показва, че сте даровити. Нещата стават лесно, когато сте даровити и мъчно стават, когато вървите по кривия път. Мъчнотията е, че много професори са ви преподавали. Какви ли не уроци са ви преподавали за доброто! Аз когато мисля за доброто, винаги мисля за краката си. Ако пръстите на краката ми са добре и вървя добре, приятно ми е. Зная, че съм добър човек. Щом има нещо да куца в доброто ми, има нещо да ми стяга в краката. Щом искам да зная дали съм справедлив, мисля за ръцете си. Ако тече добре енергията в ръцете ми, аз зная, че съм справедлив. Щом челото ми е правилно сложено, аз зная, че мисля правилно. Хубавото мислене е горе, в челото. Доброто чувствуване е в носа, а пък доброто постъпване е в областта под носа – в брадата. Щом не мислите добре, най-първо ще ви стяга челото. Не трябва да има стягане на челото, носа и брадата. Като станете сутрин, ще поблагодарите на Бога, че мисълта ви е намясто. Ще турите лявата си ръка горе на челото и ще турите дясната на носа или пък ще турите двете ръце върху брадата – лявата върху дяс-

ната. Някой пита как да се моли, дали да тури двете си ръце пред гърдите със срещуположни пръсти, допрени, да коленичи или да клекне. – Ако аз ще се помоля, ще си туря лявата ръка на челото или дясната върху носа, или ще туря двете ръце от двете страни на брадата с длани навътре и пръсти нагоре и ще вдигна очите малко нагоре. Ако гледам с очите си надолу или право напред при молитва, то не е хубаво – очите трябва да са малко нагоре. Какво ще кажат хората, като си туря ръцете от двете страни на брадата си? Вие ще кажете, че добре се моля, а някой ще каже, че ръцете ми не са намясто. Къде трябва да бъдат ръцете? Ако ръцете са надолу спуснати, на място ли са? Някой казва: „Долу трябва да бъдат ръцете.“ Някой казва: „Горе ръцете“ и той ще ти бърка в джобовете. Някой, когато се моли, си туря ръцете горе, а някой долу. А кое е най-правилното при молитвата? Някой път може да се молите при това положение: дясната ръка върху лявата с дланта навътре, върху сърцето. Това е една от хубавите пози.

Както седите тук, някой път гледам, че имате стари навици. Не знаете как да седнете. Трябва да ви дам елементарни правила как да седате. Като седнете, изправете си тялото като войници. Да не бъде тялото наведено наляво или надясно, нито прегърбено. Вие казвате, че сте стари. Това са елементарни работи. Че децата, които идват сега, това са все стари хора. Едно време едва след три месеца проглеждало новороденото дете, а пък сега още като се ражда, се ококорва. Вече са други хората.

Като станете сутрин, не си свивайте устата, нито ги дръжте много отворени, но леко си прилепете устните и

помислете малко за устата си. Образувайте такава линия на устата. Дайте почивка на устата си, понеже тези устни са сфера на чувствувание. И ако вие не възприемете тези, приятните чувствувания, ще дойдат някои лоши неразположения. Та сутрин, като станете, помолете се за устата си, помолете се през целия ден от тази уста да излизат Божии благословения. Като приемате въздух и после като го изпращате навън, с него изпращате и една хубава мисъл. За пример може да кажете бавно: „Аз искам да мисля добре (три пъти). Аз искам да чувствавам добре. Аз искам да постъпвам добре.“ И да знаете какво да искате. И каквото искате, ще бъде. Искате да рисувате, искате да пеете. Вярвайте във всичко това, поискайте го и ще бъде така. А пък вие бързо, бързо дишате и се задушавате. Някои от вас са станали много сериозни. Какво искат да кажат с това? Ако са бабаити, то е друго, но те не са. Това е едно напрегнато състояние. Някой си туря дясната ръка върху лявата отпред – значи умът заповядва. Или си туря лявата ръка върху дясната – значи сърцето заповядва. А пък някой съединява двете ръце с преплетени срещуположни пръсти. Те са се скопчили, скарали са се. Това, последното положение не трябва да се прави.

Някой пита: „Когато пея, в какво положение да са ръцете ми?“ – Лявата ръка можеш да спуснеш надолу, а пък дясната ръка можеш да туриш на гърдите и оттам да се движи в дясно.

Да благодарим на Бога, че е създал земята, която ни държи. Това разположение, което имаме, се дължи на това, че имаме една основа, върху която можем да се проявим. Ще благодарим на Бога, че ни е дал въздух, че

можем да се проявим; ще благодарим на Бога, че ни е дал уши, очи, нос и пр. От вас след години да има певци, музиканти, художници, гениални хора да станете. А вие чакате да отидете в оня свят. Досега толкова пъти сте ходили в оня свят и сте умирали, а пък един ден да отидете на онзи свят, без да умрете. Като свети Илия, да отидете на онзи свят, без да умираете. Един ден ще затворите къщата си и ще отидете на онзи свят. Защо всички хора се мъчат при умирање. Всички роднини са дошли и казват: „На мене дай, и на мене дай и пр.“ Четирипет дена се мъчи, на този, на онзи дава, и като раздаде всичко, казва: „Ха!“ И свършва. А пък ти, когато ще умираш, когато ще отиваш на онзи свят, никой да не знае, да няма кой да те безпокои. А пък ти почваш да казваш: „Ще се мре, ще се мре.“ Не може да се умира лесно по този начин. Не, като отивате на онзи свят никой да не знае. И като отидете и се върнете, тогава да разберете.

Не мислете да умираете, а мислете да живеете. По-добре е да живеете. Днес трябва да живея и да изпълня волята Божия. Мене не ме интересува умирањето. Някой дойде и иска да освободиш стаята, в която живееш. Казва ти: „Три дена ти давам срок.“ И ти освобождаваш стаята. За три дена я освобождаваш. Ако не, ще те изтласкат навън. Така правят с нас до известно време. А пък най-после ще си направя аз своя апартамент и ще си излизам, когато си искам, и ще влизам когато си искам и никога няма да ми кажат да изляза. Някой казва: „Как ще се умира?“ Ще го видите как се умира. Как се раждаме, не знаем. Не знаем как са ни родили майките ни. Майката казва: „Много се мъчих.“ Ние не знаем. Когато

умирате, вие се мъчите. Раждате се с мъчение и умирате с мъчение. Майката, когато ражда, да се радва и хората, като умират, да се радват. Има едно приятно умирање. Ще дойдат вашите роднини от онзи свят. Ще се облечете хубаво. И няма да оставите тялото си да го погребват, ще кажете: „Довиждане“. Ще оставите непотребните раници и ще останете вие, човекът, свободен, с вашето сърце, ум и с фината част от вашето тяло. Всичката онази гъста материя, с която сте облечени, ще оставите тук. То не е важно. Ще вземете онова тяло, с което можете да влезете в другия свят.

Та сега се учим да живеем.

Тайна молитва.

Понеже е малко късно, ще имаме съкратени гимнастически упражнения.

47 лекция от Учителя,
държана на 11 септември, 1940 г., София, Изгрев.

ЗА ДОБРО Е

„Добрата молитва“

„Всичко в живота е постижимо“

Прочете се темата: „Защо остарява човек?“

Като млад човек живее повече в своята симпатична нервна система, в слънчевия възел или в стомаха си. А когато поостарее, живее горе, в главата си. И като почне да мисли много, той става неподвижен – неподвижен в този смисъл, че има отвлечени идеи, извън земята. И като е млад, той се движи в малък кръг. Като стане стар, той се занимава с големи предмети. Не борави с 20 – 30 хиляди лева, а с милиони и се натрупват грижи, постоянно мисли какво да прави. И като похарчи всичкия си капитал, остарее. Идеи много, оборот голям, но печалба малка. Някои от вас носите отпечатък на лицето си, че някои от предприятията ви не вървят добре. Например на някои са свити устата; предприятията му в чувствата не вървят. А пък на някого очите му са отворени – значи той очаква да дойде нещо отнякъде. Религиозният, като стане много религиозен, мисли дали са му простени греховете; постоянно само за греховете си мисли. Защо? Защото е запалена свещта. Като сте облечени с нечисти дрехи, какво ви остава? Да отидете на баня, да се измиете. Да вземете нова дреха и да се облечете. Религиозният казва на този и онзи: „Оцапан съм“, а не отива да се омие. Казват му: „Иди, омий се“. И той казва: „Кой ще отива сега на баня, далеч е“. И когото срещне, все

разправя за своя хал. А какво трябва да разправя човек? Човек, за да се подмлади, не трябва да се тревожи. Вие мислите, че сте остарели и че много знаете. Вие със старостта си не знаете как да се справите, а пък мислите, че много знаете. Значи научили сте как да остарявате. Имали сте един кош на гърба си и каквото сте намерили из пътя, сте го турили в коша и сега чувствувате, че той ви тежи.

Искате да знаете кой ще спечели във войната – германците или англичаните? Четете във вестниците колко бомби са пуснали едните или другите. И тия бомби ги туряте в ума си. Няма никой от вас, който да не е турил Добруджа в ума си и цялата история на Добруджа. Двама души се карат всеки ден и вие ги туряте в ума си и мислите защо се карат. Двама души се женят, а ние се интересуваме от това и слагаме и тях в ума си. Видите, че на някой търговец не му върви и го туряте в ума си. И се напъвате да мислите какво ще стане. Самото побуждение е много хубаво, но се интересувате от неща, които не са важни. Например тук има грамофон, тук постоянно пеят. Турят плочата, завъртят я. Турят я веднъж, дважд. Турят я тази плоча почти всяка вечер. На 365 дена в годината я слушаш 365 пъти. У хората се натрупва психически прах и вследствие на него хората остаряват. Това е общо казано. Тук действа и внушението. Баща ви, дядо ви, прадядо ви са мислили за остаряването, ред поколения са мислили за това. И вие, като дойдете на 45 години, всичките тези дядовци дефилират пред вас и ви казват: „Остарял си.“ Втори идва и казва същото. Всичките дефилират. И погледнете, че е дошла някоя бръчка върху лицето ви. Защо е дошла бръчката? Порои са

дошли и копаят, а горите са изсечени. Трябва да посадите нови гори. Станете сутринта и казвате: „Не знаей какво ми стана в корема.“ А пък то болката е в симпатичната нервна система. Човек иска да знае всичко, каквото види, прати го в стомаха си и му казва: „Виж, разгледай го.“ А стомахът е химик. Той почне да прави операции, разлага храната и ще образува малко кръвчица и ще я прати горе, в мозъка. Там има един департамент, дето разглеждат работите. И ако храната не е била хубава, ще търсят кой е виновен за това.

Някой ви обиди, вие търсите причината защо ви е обидил. Какво нещо е обидата? Той значи размърдал въздуха по особен начин. Като казвал нещо, размърдал въздуха по особен начин и това дошло до твоето ухо и ти си се обидил.

Преди няколко дена при мене дойде една госпожа. Пратили я да ме пита за нещо. Тя има един син и една дъщеря. Пита не за себе си, но пита дали ще върви на сина ѝ и на дъщеря ѝ. Аз ѝ рекох: Син ви прилича ли на вас? Ако прилича на вас, точно каквото вие сте преминали и той ще премине. Тя казва: „Прилича“. Казах ѝ: Като вас ще бъде. Виждам нейната аура. Тя се безпокои за много работи, като Марта иска да уреди физическите си работи. Тя има пълничко лице, весела е, скоро ѝ минава. От малки неща се обезсърчава и иска целият свят наоколо само да гугука. Рекох ѝ: На сина ви ще му върви от време на време. Няма да му бъде много добре, но и няма да му бъде много зле. Тя казва: „Значи златната нишка по средата“. После пита за дъщеря си. Питам: Вие сте весела, а вашият мъж е затворен, вие скоро се разсмивате, а той е сериозен. Малко говори и е доста

упорит. Тя казва: „Право е“. И дъщеря ви, понеже прилича на баща си, и тя ще бъде като него. Тя казва: „Ти не си го виждал“. Рекох: Дъщеря ви е малко по-умна от него. Тя казва: „Право е, бащата мисли, мисли, а пък дъщерята решава по-лесно“. И сега тя, майката, иска да знае каква ще бъде съдбата им. – Че съдбата е определена. Някой може да каже: „Отгдето го знаеш това?“ Отгдето зная, че това е бор. Щом някой вижда, може да има ясна представа. Щом дойде един човек, аз зная дали ще му върви или не, дали ще бъде болен или здрав. Това е толкова просто, че и буболечките го знаят. Аз често от децата се уча да правя диагноза. Когато искам да знам дали съм здрав или не, аз сондирам децата. Когато сте лоши, детето, още като ви види, си изгубва разположението. Щом ви види, че сте болен или лош, то се оттегля. То познава. Щом децата почнат да ви избягват, вземете това под внимание. Аз ви препоръчвам да не залъгвате децата с орехи. Защото децата могат да се подкупят. Без подкуп. А после, като ви каже детето истината, като ви гадае, тогава му дайде ябълка, круша, сливи. Но не отивайте при стария, понеже той е фалирал търговец. И той ще ви каже: „Я ела насам“. И той ще почне да ви разправя, че синовете му не живеели добре, че снаха му не го уважавала, и ще каже: „Какъв свят е дошъл.“ Тази госпожа за сина си питаше какъв ще бъде в бъдеще. Казах: Няма да бъде много зле нито много добре, а по средата. Тя се задоволи с това. Аз се въздържам и не обичам да говоря за бъдещето на хората, защото това е една тайна. Какво ще разгадавам нейните неща за бъдещето.

Друга жена идва и тя иска да ѝ говоря за бъдещето. Казах ѝ: Пострадала си. Не можех да ѝ кажа от какво е

пострадала. Питам я: От какво си пострадала? Тя казва: – „Имах апендисит. Направиха ми операция, видяха, че не е апендисит и пак зашиха корема, без да отрежат сляпото черво“. Казах ѝ: Много добре. Тя казва: „Втори път ще ми правят операция“. Казах ѝ: Никой път да не ви правят операция. Тя попита: „Трябва ли да се ожения?“ Казах ѝ до две години да не се жени. Тя казва: „Много съм остаряла.“ Казах ѝ: Не сте остаряла. За две години няма да остарееете много. Ако се ожените сега, ще остарееете повече. – „Не мога да спя“. Казах ѝ: Всяка сутрин, като станете, и на обяд, и вечерта, кажете си: Добре съм. И след три месеца ще имате едно малко подобрене. 365 дена ще казвате по три пъти на ден: Добре съм. Какво ви струва това? А пък вие казвате: „Зле съм“. Сутринта, като станете, на обед и вечерта: „Зле съм“ и искате да ви стане добре.

Да кажем, че имате една болка и искате никой да не знае болката ви. Но болестите миришат. Някой човек като се приближава до мене, аз усещам миризмата на цирея му. Или боли го бъбрекът. Бъбрекът мирише. Или боли го стомахът. Тогава и от стомаха му иде лоша миризма. Ако го болят гърдите, и от тях излиза лоша миризма. Ако го болят ушите – също. И от миризмата вече му знай болките. Каква философия има в това? Философията е сега в това как да премахнете тези миризми. И ако те не се премахнат, човек не може да се лекува. Също някой, който е нетърпелив, има особена миризма. Който е търпелив, има хубаво ухание. Срещна един търпелив човек, от него излиза приятна миризма както от някой карамфил. А пък някой, който е нетърпелив, от него излиза неприятна миризма. Това е действително.

Вие не го вярвате. Не искам да го вярвате. Сега има начин за лекуване. Някои са ми казвали: „Как да бъда търпелив?“ След като му дам начин как да бъде търпелив, той именно тогава ще покаже своето нетърпение.

Вие мислите, че въшките и бълхите са глупави същества. Те са много умни. Знаят си занаята. Като дойдат, знаят химия. Една бълха или въшка, като дойде, ще изпусне течност и ще започне да смучи. И там ще те сърби. От киселината на въшката или бълхата те сърби. Ти мислиш, че това е глупава работа. Те с химически работи се занимават. Колко кръв е взела? Тя даже не е взела една милионна част от грама със своята спринцовка. Тя казва: „Почтената госпожица бълха има чест да ви посети и да опита сладките работи на вашия гръб. Много ви благодаря. Много съм благодарна за това, което си похапнах.“

Има един начин сега ти така да направиш, че бълхите да не влизат под ризата ти. Като дойде почтената и учена бълха, трябва да похлопа на вратата и да каже: „Уважаеми господине, мога ли да вляза и да се запозная с вашия гръб?“ А пък тя влиза скрито като разбойник. Сега вие ще кажете: „Да оставите бълхите.“ Че има и духовни бълхи! Дошла ти една мисъл, загнездила се в ума ти и те безпокои. И няма никаква полза от нея. Например влезе мисълта, че имаш рак в черния дроб или в жлъчката. Този, който ти е казал, че е рак, той не е специалист, не е свършил в странство. Че какво страшно има в един рак? Раците ги пекат. Извадиш рака и хайде в огъня, опечи го. Когато чувствата на хората станат противоположни на ума, той ще дойде в едно вътрешно стълкновение с тях. Когато мислите на човека станат

егоистични, ракът скоро се образува, индивидуализират се клетките, т. е. тези клетки не се подчиняват на общия закон на организма и искат да си образуват един самостоятелен живот и да живеят за себе си. И тогава се образуват раковите образувания. Най-първо е бил като един малък лешник, но после се разширява и изпраща своите агенти навсякъде. Като дойде ракът, какво ще стане с човека? Нищо няма да стане. На рака ще му кажеш: „Много няма да ме безпокоиш.“ Той е доста аристократ. Храни го с лук, нищо повече. Сутрин, на обед и вечер с лук да го храниш. Като го храниш няколко месеца с лук, той ще каже: „Тук лук се яде само.“ А ти ще кажеш така: „Здрав съм, здрав съм, здрав съм, всичко в мене е така, както Бог го е създал.“ И тогава никакъв рак и никаква бълха не може да влезе в тебе. Ако отидеш някъде, дето има много въшки, ще кажеш: „Не позволявам на въшката да влезе под моята риза и в моята глава.“ И те, като дойдат, четат това и казват: „Тук не е позволено, има стражари.“ И си заминават. Ще туриш надпис на въшките: „Не се позволява въшка и бълха да влиза в моята глава и под моята риза; без никакво изключение“.

Щом една въшка влиза в главата ти, липсва ти нещо. Също и когато една бълха влезе в тебе. Какво ти липсва? Бълхата влезе в ризата и казва: „Ще бъдеш пъргав като мене, ще работиш.“ И въшката, като дойде на главата ви, казва: „Ще си миеш често главата.“ А пък щом си миеш главата един път на годината, ще дойде въшката. Въшката ти казва: „Ти не си мил главата си и затова аз идвам.“ Въшката или бълхата са инспектори на труда. Ще се миеш, бани ще правиш. Щом е чисто тя-

лото, бълха не влиза. Щом е чиста главата, въшка не влиза. Този закон е верен и за духовния, и за физическия свят. А за Божествения свят другояче стои въпросът. Сега някои от вас направете един опит. Боли ви кракът. По три пъти на ден казвайте: „Не ме боли. Здрав съм“. И като казвате това, вярвайте, че сте здрав. Един прост пример: някой път си събувате краката лятно време, за да вървите боси. Набил се е трън в крака ви. Страх ви е да извадите тръна. Извадете тръна, намажете мястото с дървено масло и ще ви мине след два-три дена. Като дойде у вас една отрицателна мисъл, извадете я. Отрицателните мисли ще дойдат. Сега какви ли не болести има. В Америка един германски лекар, като е изследвал нервните болести, намерил 400 вида нервни болести. Като се затруднил вече какви имена да слага на болестите, най-после казал: „Американичи ще се казват.“ Някой се чувства неразположен. Какво разбирате под тия думи? У човека, щом се намали неговата надежда, се раждат някои болести. Щом се намали вярата му, се раждат други болести. Щом се намали любовта му, се образуват най-лошите болести. Безлюбието носи болест. При намаляването на вярата иде безверието, което носи известни болести. И безнадеждието носи болести. Най-първо отстранете безнадеждието, безверието и безлюбието и усилете надеждата си на физическото поле, усилете вярата си, усилете любовта си и всички болезнени състояния ще изчезнат. Но как сега? Направете опит. Най-първо почнете да посещавате камъните. Така ще се лекувате по новия начин. Намерете здрави камъни, да не са болни, защото има и болни камъни. Има много камъни, които боледуват. Разрушават се, разпръскват

се. Ще намерите здрави камъни. Като ги ударите с чук, не се разпръскват лесно, а пък другите камъни, болните, като ги чукнете, се разпръскват. Ще намерите здрави камъни, ще ги намерите на Витоша и след като се уверите, че е здрав камъкът, ще стъпвате на него. После ще кажете: „Този камък е здрав.“ След това ще намерите едно дърво, което е здраво, да няма никакъв недъг; клоните му и листата му да са здрави. И пак ще кажете: „Това дърво е здраво.“ Констатирайте този факт, констатирайте тази истина и щом я констатирате, тя ще влезе у вас. А не като намерите едно болно дърво, да кажете, че е здраво. Ако съхнат листата на дървото, причината е една. Ако съхнат клонищата му, причината е друга. Ако цялото дърво съхне, причината е пак друга. Щом цялото дърво изсъхва, причината е в Божествения свят. Божественият свят е решил дървото да изсъхне, понеже не изпълнява волята Божия. Ако съхнат клоните, причината е в духовния свят. Ако съхнат листата, причината е на физическото поле. Сега вие всички мислите, че вярвате в Бога. Че вярвате, вярвате. Но кой от вас изпълнява волята Божия така, както трябва? Например някой казва: „Учителю, много те обичам.“ А пък няма да се мине и половин час и ще се скара с първия срещнат, който също ми е казал, че ме обича.

Забелязал съм мнозина да плюят на земята. Има един разказ: един от турските султани, който бил много учен, имал познат овчар, който му услужвал понякога, и веднъж султанът го поканил в палата си. А пък овчарят обичал да плюе, тук плюе, там плюе, султанът се наведе и изчисти. Пак плюе овчарят, султанът пак изчисти. Че това е разбиране. Ще чисти. Вие сте поканили някого.

Щом дойде един познат човек, той ще плюе, вие ще чистите. Щом дойде дяволът в къщата ви, той ще плюе. Дяволът е овчарят. Той е бил ангел, много енергии са се подчинявали на него. Като се е създавал светът, и той е взел участие. И дяволът е вложил капитала си в света. И по някой път казва: „Ти не трябва да се молиш толкова. И без молитва може. Не трябва да работиш много. Нека други да работят, а пък ти ще мислиш. И като узреят плодовете, ти ще бъдеш първия да си напълниш торбата“. Това е неговата философия. А пък ти, като отидеш първи, дяволът ще прати стопанина на дървото и ще му каже: „Скоро ще дойде един. Питай го кой му даде право да бере чуждо дърво“. Днес има проповедници, които ще кажат: „Ти си грешен.“

Като дойде някой човек, който има някой недостатък, или пък се срещнеш с един лош човек, има опасност да срещнеш дявола. Значи дяволът е наоколо; това е негов агент и аз вземам вече мерки. Щом срещна някое от кучетата, аз знаей, че дяволът е наблизо. И на кучето давам гевреци. Щом вържа кучето, връзвам и дявола, понеже той е вътре в кучето.

Обръщайте внимание на положителното в живота. Вие по някой път обичате вашите приятели. Това е много естествено. Но отидете ли при някой човек, който има отрицателни черти, постарайте се да го обикнете, но без да му казвате вашето намерение. Ще видите колко мъчно се обиква такъв човек, един нечист човек. Лесно се обичат хора чисти, с жизнен капитал, здрави, весели, разположени. Но има хора нечисти, които нямат никакъв капитал. Сега това е въпрос на самовъзпитание. Вие сте дошли до едно място, където човек трябва

да възпитава себе си. Ако аз имах едно училище, ето какво бих направил: Ако искам да усиля волята на децата, няма да говоря по това, но ще им кажа: Деца, я си погладете палеца на лявата ръка с палеца и показалеца на дясната ръка, от основата на палеца към върха. Ще туря една много хубава ябълка пред него и ще му кажа: Гледай ябълката и същевременно прави това с пръстите си. Ще туря една слива или череша пред него и ще му кажа: Пак гледай сливата или черешата и прави същото с пръстите си. Но ще кажете: „Защо така.“ Ще дадеш нещо от себе си; ще движиш пръстите на едната ръка от основата към върха на палеца с другата ръка. И след три-четири месеца ще видите едно малко подобрение, колкото просено зърно, но законът е проработил.

Същото можете да направите и с показалеца; така ще развиете своето благородство. Ако правите същото със средния пръст, ще развиете своята съвест. Ако правите същото със слънчевия пръст, ще развиете в себе си изкуството, ако правите същото с малкия пръст, ще развиете в себе си практическите способности. Ако искате да знаете как правилно да постъпвате, ще си измивате краката по три пъти на ден и то пръст по пръст: сутрин, на обед и вечер. Това е за онези, които са все неразположени. Ще кажете: „Къде ще отиде то, къде имаме време за такива неща!“ – Ако искате да бъдете здрави, ще го направите. Но отначало няма да има голям резултат. Най-първо ще има малък резултат.

Та вие живеете в една свещена област на природата. Цялото ви тяло е свързано с Божествения, духовния и физическия свят. Ако знаехте тия закони и ако постъпвахте съобразно с принципите на Божествения свят, съ-

образно със законите на духовния свят и съобразно с фактите на физическия свят, вие щяхте да бъдете здрави.

После някой казва, че е вярващ. Религията е горе, на върха на главата. Не можете да бъдете религиозен човек, ако не е развит центърът на благоговейното чувство, горе на темето, а също ако не е развит и другият център под лъжичката. Човек, който яде сладко, той е религиозен, но това е на физическото поле. Ако искате да видите дали някой човек е религиозен, донесете му хляб и ако яде приятно и ако е весел, той е религиозен. Ако не яде приятно, няма религиозност. Слаба му е религиозността. На физическото поле религията е да ядете сладко и с благодарност. Аз считам религиозен човек и онзи, който може да играе. Щом ядете и щом играете и сте весели, вие сте религиозни. И ако навсякъде, където ходите, правите добро, вие сте религиозни. Ако някой казва, „този човек не е добър, онзи човек не е добър“, той не е религиозен, той е критик. Онзи, който казва, „този не е учен, онзи не е учен“, той не е религиозен. Ако аз туря всички тези неучени хора в ума си, какво ще стане с мене. Ще търсите учени хора, които са родени учени. Има хора, които са станали учени. И то пак е добро, но има хора родени учени. Вие вярвате в прераждането. Някои от вас в миналите прераждания сте били философи. Има цели томове, писани от вас. И като четете философията си, казвате: „Този, който е писал тази философия, какви глупости е писал?“ – Че това сте били вие. Поправете сега философията си. Някои от вас сте били видни лекари. Вие казвате: „Тези лекари колко погрешки са направили.“ Че вие сте били това. Не правете това, което мислите, че не е правилно. Целият свят

върви по вашия ум. Казано е: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Небесно“. Ето в какво седи детинството. Онова, което имате, да е същественото. Аз имам една своя мисъл и когато дойде някой, аз изваждам моята мисъл и я сравнявам с неговата. Щом моята мисъл и неговата са еднакви, ние сме на еднаква степен. Щом неговата мисъл е по-чиста, той седи над мене. Щом моята мисъл е по-чиста, аз седя по-горе. Също така сравнявам моите чувства и неговите чувства. Сравнявам и постъпките му. Щом мисълта на някой човек е по-чиста, тя е Божествена мисъл и тогава Бог ще говори чрез него. Ако вашата мисъл е по-чиста, Бог ще говори чрез вас. Някой път Бог говори чрез майката на детето. А някой път Бог говори чрез детето на майката. И майките някой път се учат. Ако детето носи една чиста мисъл, ако то е благородно, майката го къпе някой път по три пъти на ден и тя като къпе това дете, тя се повдига, щом детето е чисто. Ако пък детето не е благородно, майката не го къпе твърде често.

Сега да ви дам едно упражнение. Колцина от вас биха направили едно упражнение доброволно. Вие ще кажете: „Нещо за небето ли?“ Небесните неща са брилянти, те са големи работи! Как мислите, лесно ли се отива на Слънцето? – Със Слънцето всеки може да говори. Много проста работа е. И буболечките говорят със слънцето. Вземете една пеперуда. Тя се е облякла хубаво, кацнала е някъде и си взема баня. Знаят как да се пекат на слънцето. А пък колцина от вас знаят как да се пекат на слънцето? Вие казвате: „Няма време за печене.“ Разпределете си времето. А пък щом дойде тежка болест, намирате време, намирате отпуска месец, два,

някой път година. Казвате: „Ще си изгубим службата, ако правим слънчеви бани.“ Че като дойде болестта, не си ли изгубвате службата, а някой път и живота си?

Като видите хляба, усмихнете се, зарадвайте се. Като мляските при всяка хапка, благодарете на Бога. А пък вие казвате: „Защо ми даде Господ това?“ – Че няма по хубаво нещо от яденето, но да знаете как да ядете. И няма по-лошо нещо от яденето, като не знаете как да ядете. Ние не четем „Отче наш“, а четем формулата: „Божията любов носи пълния живот“. Тук, гледам, нещата са станали механически. (Учителят изговаря бързо, бързо следните думи: „Няма любов като Божията любов“. След това Учителят повтори същите думи бавно, с пълно съсредоточаване и с благоговейно изражение на лицето: „Няма любов като Божията любов“.)

Бог присъствува навсякъде в природата. Ако вие внесете закона на любовта, пробужда се Божественото съзнание. Без вяра не може да угодите на Бога, но трябва да вярвате, че Бог е навсякъде. Навсякъде е Бог. Дето всички са здрави, там е Бог. Там, дето хората са болни, Бог не е там. Там, дето камъните се рушат, Бог не е там. Там, дето цветята цъфтят и всички хора живеят в мир, Бог е там. И в нас, когато има мир, Бог е там. И когато няма мир в нас, Бог не е там. По някой път искаме да направим нещо, което не е угодно на Бога. Тогава Той се отдалечава и като се поправим, пак идва и не ни съди. Той ни гледа и нищо не ни казва. Казвате: „Боли ме коляното.“ Той казва: „Изправи си погрешката.“ Още: „Не си ял както трябва.“ Искам да дойдат при мене десет души от вас, които страдат от стомах и на тях ще дам рецепта. Те ще разправят на другите след един ме-

сец, след като са направили опит и имат положителен резултат. Десет души да дойдат да ми кажат, че страдат от разстройство в стомаха. Но онова, което ще им кажа, на никого няма да го казват. Щом го кажат, ще им бъде два пъти по-зле, отколкото по-рано. Някой път ви говоря съзнателно. Ето каква е мисълта ми: понеже знам, че Бог е във всинца ви, то, като ви говоря, знам, че всяко нещо, което ви говоря, ще се провери. И ако не е вярно, ще кажат: „Защо говориш това, което не е вярно?“ Щом кажеш нещо, което не е в съгласие с Божественния закон, ти не си спокоен. Ако говориш нещо, което не е вярно, ще ти се каже отвътре: „Това не е вярно“.

Аз, като заболeya, ще кажа: „Право е това“. Като изгубя парите си, ще кажа: „Добре е това“. Онзи, който е намерил парите, ще се радва. Аз скърбя, а пък той се радва. Той казва: „Колко Господ ме обича, че намерих тези пари.“ Може би детето му е болно или жена му е болна, та като изгубя парите си казвам: За добро е това. На някого давам 100 лева да ми купи нещо и като се върне, не му взимам остатъка. Казвам му: „Нека да стоят за тебе парите.“ Аз имам този обичай и не го измерям на тънко. Вие ще кажете: „Къде ще му отиде край така?“ Каквото дадете, не го взимайте обратно. Това да ви бъде идеята. Че вие разполагате със слънцето, с въздуха, с всичко разполагате. Затова бъдете щедри. Казано е: „Да бъдем чада Божии.“ Искam едно нещо от вас по закона на любовта. Вие сега сами си правите лошото, като казвате: „Този брат е много лош. Онзи пък чете много нетърпеливо!“ Кажете: „Този брат е много търпелив.“ Някои братя са ги нарочили и казват: „Този брат е нетърпелив.“ Не говорете така. Търпелив е този брат.

Вие сте розовото масло в България. По-добри от вас аз не съм срещал. Дванадесет души апостоли, които бяха при Христа, те бяха най-добрите хора в Израиля. Вие ще кажете: „Но Юда?“ Че един Юда, най-лошият, той седеше по-горе, отколкото всичките сегашни хора. Той имаше съзнание. След като предаде Учителя си, наложи си смъртно наказание. Той си каза: „Въже на тебе.“ Ученикът наказва слугата си. Онзи, който предаде Христа, беше слуга, а пък ученикът го наказва. Аз така разбирам този случай.

Вие мислите, че като вас няма. Хубаво е това. Имате хубаво мнение за себе си, но не отбягвайте доброто мнение и за другите. Иначе унищожавате резултатите. Плюс и минус какво ще дадат? $1-1 = 0$. И тази нула е едно семенце, което посаждаме тук, в тази почва и тогава израстват житните зърна.

Ти като кажеш „аз съм добър“, казвам си: Ти си толкова добър, колкото и аз. Аз разглеждам нещата от Божествено гледище. И в тебе Бог е вложил толкова, колкото и в мене. Бог дава духа си. Бог ми дава повече, понеже изпълнявам Волята Божия. И на тебе не ти дава, понеже не изпълняваш Волята Божия. Причината си ти. Всички хора, които се саможертват, Бог ще има Благословение към тях.

Имате заложибите на добрите хора, затова мислете за всички добри хора. Вие казвате: „Този брат е лош.“ Някои имат много хубави черти. Вие приличате на букет от много хубави цветя. Вие имате такива качества, които никъде по света ги няма, макар че понякога ме изкарват от търпение. Един идва при мене да ме застави да се моля за него, да му помагам, да му кажа нещо. Той

ми казва: „Не вървят работите. Моите работи вместо да се оправят, развалят се, ти не взимаш участие.“ Казах му: Ти си един човек, който не е благодарен. Защо не си носиш съдбата? Ти сам се спъваш. Ти нямаш любов. Не си проявил никаква любов. Ти искаш да ме матахариш¹, а каквото ти кажа, не го изпълняваш. – Нагълчах го. И вярно беше това, което казах. Казах му: Сега да си вървиш. Връща се днес и ми казва: „Тръгна ми.“ Аз се зарадвах тогава. Той казва: „За пръв път ми тръгна.“ Като го нагълчах, тръгна му. Аз се зарадвах, че каквото съм му казал, намясто съм му го казал и Божието благословение дойде. Та трябва да ви нагълчат Любовта, Вярата и Надеждата. Когато ви нагълчат те, това е най-хубавото нещо. Някой път можеш да гълчиш някой човек, но като го гълчиш, да му желаеш доброто. И да му кажеш: „Да те благослови Господ.“ Че и за тебе да бъде добре, и за него да бъде добре. Това можеш да го направиш.

Старият и хилав човек постоянно мисли за краката си, за пръстите си, че го болят. Не, старият човек да мисли за здравите си крака, за здравите си колене, за здравия си стомах, да мисли за най-хубавите неща в живота. И като страда, да благодари на Бога. Това е любов. Всичко онова, което Бог върши за нас, е съвършено. Дойдат страдания. Благодарете на Бога. За добро е. Дойде болест. За добро е, благодари. Дойде здраве, два пъти е за добро. Като дойде болестта, един път е за добро. Като дойде здравето, кажи: „Два пъти е за добро.“

¹ Мотая се безцелно, не върша определена работа, улисвам се (матахарям се и матахарам се) (б. р.).

„Отче наш“

До следующата сряда изговаряйте само следующите думи всеки ден: *„Отче наш“*.

48 лекция от Учителя,
държана на 18 септември, 1940 г., София, Изгрев.

СЪДЪРЖАНИЕ

Бъдете яки	3
Най-добрите условия	21
Добри проводници	44
Пробуждане на космичното съзнание	60
Закон за частите и цялото	77
Източник на радостта	96
Разбиране на природните закони	116
Трите Божествени подтика	136
За дишането	153
За добро е	172

Беинса Дуно – Учителя Петър Дънов

ПРОБУЖДАНЕ НА КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ
(първо издание)

Редактор
Вихра Рускова

© Художник
Теодора Стойчева

Художник-редактор
Диана Тодорова

Компютърен дизайн
Павел Желязков

Формат 60/84/16. Печатни коли 24.

2.50 |

Издателска къща „АЛФА-ДАР“ – София
Печат – издателство „СТАНДАРТИЗАЦИЯ“